

V L A A M S P A R L E M E N T



stuk **508** (2009-2010) – Nr. 1
ingediend op 30 april 2010 (2009-2010)

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding
van de aanpassing van de begroting 2010

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	39
Advies van de Raad van State	59
Advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie	79
Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed	83
Advies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken	87
Advies van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt.....	91
Advies van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen.....	95
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	109
Advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media....	113
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	117
Advies van de Minaraad	121
Advies van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij	127
Ontwerp van decreet	131

MEMORIE VAN TOELICHTING

Hoofdstuk I. Algemeen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk II. Onderwijs

Afdeling I. Volwassenenonderwijs

Artikel 2

In het kader van de éénmalige besparingsmaatregelen van de Vlaamse Regering voor het begrotingsjaar 2010 werd de dotatie aan de DAB ‘Fonds Inschrijvingsgelden Centra voor Volwassenenonderwijs’ verminderd van 6.342.000 euro naar 2.513.000 euro in 2010.

Op basis van de werkelijke uitgaven blijkt deze dotatie niet te volstaan voor het dekken van alle uitgaven. Derhalve wordt de dotatie in 2010 verhoogd naar 3.023.000 euro (+ 510 dEUR).

Afdeling II. Deeltijds kunstonderwijs – gesubsidieerd onderwijs

Artikel 3

Deze bepaling zorgt ervoor dat er voor 2010 geen indexatie van de werkingsmiddelen voor het deeltijds kunstonderwijs (dko) van het gesubsidieerd onderwijs wordt doorgevoerd. Deze maatregel is noodzakelijk in het kader van de besparingen die de Vlaamse overheid moet doorvoeren.

Afdeling III. Deeltijds kunstonderwijs – gemeenschapsonderwijs

Artikel 4

Deze bepaling zorgt ervoor dat er voor 2010 geen indexatie van de werkingsmiddelen voor het dko van het gemeenschapsonderwijs wordt doorgevoerd. Deze maatregel is noodzakelijk in het kader van de besparingen die de Vlaamse overheid moet doorvoeren.

Artikel 5

Het betreft hier een technische correctie.

Het krediet, dat in de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2008 ingeschreven werd, namelijk 1.820.000 euro, was bij opmaak van het decreet betreffende de nieuwe financiering nog niet gekend. Het getal ingeschreven in het decreet betrof het getal berekend op basis van de initiële begroting 2008.

Afdeling IV. Hogere Zeevaartschool

Artikel 6

Om de bedragen ingeschreven in het decreet betreffende de Hogere Zeevaartschool van 20 februari 2009 te laten overeenstemmen met het decreet van 18 december 2009 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor begrotingsjaar 2010 wordt deze aanpassing gevraagd. De oorspronkelijk vastgelegde bedragen in het decreet betreffende de Hogere Zeevaartschool spoorden immers niet meer met de indexeringen

van het loonartikel enerzijds en het dotatieartikel anderzijds tot aan de initiële begroting 2010. Bij de eerste budgetcontrole 2010 is er geen budgettaire wijziging ten opzichte van de initiële begrotingsopmaak 2010.

Afdeling V. Stelsel van leren en werken

Artikel 7

Sinds het decreet Leren en Werken van 10 juli 2008 worden alle leerlingen ingeschreven in een centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs, een rechtstreekse inschrijving in een centrum voor deeltijdse vorming is niet meer mogelijk. Hetzelfde decreet voorziet dat de component werkplekleren, de component leren dan wel beide componenten, kunnen worden vervangen door een persoonlijk ontwikkelingstraject dat door een centrum voor deeltijdse vorming wordt georganiseerd.

Voor wat de component werkplekleren betreft, vindt de financiering van de centra voor deeltijdse vorming plaats op basis van deelnemersuren, zonder enige overlapping met de financiering van de centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs.

Voor wat de component leren echter betreft, vindt de financiering van de centra voor deeltijdse vorming eveneens plaats op basis van deelnemersuren doch worden de leerlingen ook meegeteld voor de lerarenomkadering (op 1 februari van het voorafgaand schooljaar) in de centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs.

Deze dubbele telling is onterecht. Vandaar dat in een maatregel wordt voorzien om voor wat de financiering van de centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs betreft, de desbetreffende leerlingen slechts te verrekenen pro rata van de weken van het schooljaar (dat in totaal 40 lesweken omvat) dat ze niet een persoonlijk ontwikkelingstraject doorlopen.

Afdeling VI. Fonds MOD Onderwijs en Vorming

Artikel 8

Vanuit een efficiënte en effectieve overheid moet op een soepele manier kunnen omgegaan worden met het aanbieden en gebruik maken van (logistieke) dienstverlening, onder andere aangeboden door de managementondersteunende dienstverlening van het beleidsdomein Onderwijs en Vorming.

De managementondersteunende diensten bieden een dienstencatalogus aan – bij wijze van voorbeeld op het vlak van kopiecenter en uitbating van het auditorium – waarvan naast de entiteiten van andere beleidsdomeinen of entiteiten met eigen rechtspersoonlijkheid, ook derden kunnen gebruikmaken. Momenteel is dergelijk aanbod moeilijk te realiseren naar derden – tenzij het gratis wordt aangeboden – omdat er geen mogelijkheid bestaat om de gemaakte kosten ook effectief van deze gebruikers – die niet tot de consolidatiekring van de Vlaamse overheid behoren – te recupereren en opnieuw te herinvesteren in de werking of om de gemaakte onkosten te helpen dragen. De energierekeningen van het Hendrik Consciencegebouw, die nu volledig door het beleidsdomein Onderwijs en Vorming betaald worden, houden rechtstreeks verband met de aangeboden dienstverleningspakketten en zouden voor een deel kunnen gespijsd worden met inkomsten uit het Fonds.

Voor welbepaalde diensten uit de dienstencatalogus kan een billijke prijs berekend worden, die vooraf aan de externe gebruiker (in de vorm van een overeenkomst/SLA) wordt meegedeeld.

Hoofdstuk III. Registratierechten

De Europese Commissie meent uit de bepalingen te kunnen afleiden dat schenkingen van aandelen van of vorderingen op vennootschappen waarvan de zetel van de werkelijke leiding in de Europese Unie (EU) gevestigd is, gunstiger behandeld worden dan soortgelijke schenkingen met betrekking tot vennootschappen die in EER-/EVA-landen gevestigd zijn. De Europese Commissie is van oordeel dat België, door het verlaagde schenkingsrecht uitsluitend toe te kennen voor vermogensbestanddelen van vennootschappen waarvan de zetel van de werkelijke leiding in een EU-lidstaat gevestigd is, en strengere voorwaarden op te leggen aan vennootschappen waarvan de zetel van de werkelijke leiding in een van de EER-/EVA-landen gevestigd is, de verplichtingen niet nakomt die voortvloeien uit de vrijheid van vestiging en het vrije verkeer van kapitaal, vermeld in artikel 31 en 40 EER. Om die redenen heeft ze een inbreukprocedure opgestart (nr. 2009/4574).

De Europese Commissie dwaalt, in die zin dat de vermeende ongunstigere behandeling bij circulaire nr. 5/2004 (AFZ 9/2004 - Dos. E.E./L. 137) van 7 april 2004 werd geremedieerd omdat de belastingadministratie aannam dat de woorden “Europese Unie”, waar ze nog voorkomen in het Vlaamse Wetboek, inzonderheid in de afdeling over de schenkingsrechten, gelezen moeten worden als “Europese Economische Ruimte”. De administratie ging er immers terecht van uit dat de Vlaamse decreetgever in de afdeling over de schenkingsrechten de woorden “Europese Unie” ongewild heeft laten staan in artikel 140bis, §1, en in artikel 140ter W. Reg. zodat die woorden volgens de circulaire gelezen moesten worden als “Europese Economische Ruimte”. In wijzigingsbepalingen werden naar aanleiding van het advies van de Raad van State in de bepalingen in kwestie de woorden “Europese Unie” vervangen door de woorden “Europese Economische Ruimte”. Die vervanging werd echter niet doorgevoerd in de overige bepalingen over schenkingen van ondernemingen.

Om alle onzekerheid en onduidelijkheid te elimineren, is het evenwel aangewezen die aanpassing ook daadwerkelijk door te voeren in de wettekst. Aangezien de circulaire ervoor zorgt dat de praxis nu al in overeenstemming is met het Europees recht, is het niet nodig om aan de nieuwe bepalingen terugwerkende kracht te verlenen.

De administratieve praktijk is al in overeenstemming met het Europees recht, zodat terugwerkende kracht overbodig is.

Artikel 9

Deze bepaling wil tegemoetkomen aan de verzuchtingen van de Europese Commissie, geuit naar aanleiding van inbreukprocedure nr. 2009/4574. Hoewel in de praktijk aan de verzuchtingen werd tegemoetgekomen door circulaire nr. 5/2004 (AFZ 9/2004 - Dos. E.E./L. 137) van 7 april 2004, is het aangewezen de bepalingen in kwestie uitdrukkelijk te wijzigen in de door de circulaire weergegeven interpretatie.

Artikel 10

Voor de toelichting bij deze bepalingen wordt verwezen naar de toelichting bij het vorige artikel.

Hoofdstuk IV. Successierechten

Afdeling I. Vrijstelling familiale ondernemingen en vennootschappen

De meeste bepalingen van het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 zijn intussen vervangen of afgeschaft.

De administratie past de voorwaarde van kapitaal als volgt toe:

Als de vennootschap of onderneming volgens de op het ogenblik van het overlijden vigerende boekhoudwetgeving (in België of in de Europese Economische Ruimte afhankelijk van de zetel van de familiale vennootschap of het adres van de familiale onderneming) verplicht is om een jaarrekening op te maken en in voorkomend geval te publiceren, dan geldt die verplichting ook voor het verkrijgen van de vrijstelling van successierechten, vermeld in artikel 60bis van het Vlaams Wetboek der Successierechten. Als de vennootschap of onderneming daar volgens de vigerende boekhoudwetgeving niet toe wordt verplicht, dan geldt die verplichting evenmin in het kader van de vrijstellingsregeling.

Een louter administratieve interpretatie die niet decretaal wordt verankerd, creëert rechts-onzekerheid voor bedrijven die volgens de vigerende boekhoudwetgeving niet verplicht zijn om een jaarrekening op te maken. Dat geldt bijvoorbeeld voor landbouwbedrijven die niet zijn geïncorporeerd in een vennootschapsstructuur.

Op 10 maart 2010 heeft het Europees Parlement de Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 10 maart 2010 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van richtlijn 78/660/EEG van de Raad betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen wat micro-entiteiten betreft (COM(2009)0083 – C7-0074/2009 – 2009/0035(COD) goedgekeurd die de lidstaten de mogelijkheid geeft om de verplichting voor ‘micro-entiteiten’ om een jaarrekening op te stellen te schrappen. Onder ‘micro-entiteiten’ worden ondernemingen verstaan die aan twee van de volgende criteria beantwoorden:

- een balanstotaal van minder dan € 500.000;
- een netto-omzet onder de € 1.000.000; en/of
- een gemiddelde van 10 werknemers tijdens het boekjaar.

Die ondernemingen zouden dan alleen nog hun zakelijke transacties en financiële situatie moeten bijhouden.

Rekening houdend met de nationale situatie voor wat het aantal ondernemingen betreft die onder de drempelwaarden vallen, zal de bevoegde wetgever die ondernemingen al dan niet vrijstellen.

Door uitdrukkelijk decretaal te verwijzen naar “de vigerende boekhoudwetgeving op het ogenblik van het overlijden” wordt het probleem van de schrapping van het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 opgelost. Dit schept meer rechtszekerheid in het voordeel van bedrijven die volgens de vigerende boekhoudwetgeving niet verplicht zijn om een jaarrekening op te maken.

De verplichting tot publicatie wordt toegevoegd, ook voor vennootschappen en ondernemingen met een zetel in een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte dan België. De verplichting om een jaarrekening op te maken is immers opgelegd om controle te kunnen uitoefenen op de participatie- en tewerkstellingsvoorwaarde.

Bovendien speelt de decreetgever daarmee ook in op de toekomstige wijzigingen aan de boekhoudkundige verplichtingen met betrekking tot het opmaken van een jaarrekening in hoofde van micro-entiteiten vanuit Europees perspectief.

Artikel 11

Door de aanpassing van het eerste lid van artikel 60bis, §8, van het Vlaams Wetboek der Successierechten wordt verwezen naar de vigerende boekhoudwetgeving op het ogenblik van het overlijden. Op die manier wordt een administratieve praktijk decretaal bevestigd. Dat creëert meer rechtszekerheid voor Belgische bedrijven die – overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving – niet verplicht zijn om een jaarrekening op te maken. In dat geval hoeft de jaarrekening ook niet te worden opgemaakt voor het verkrijgen van de vrijstelling van successierechten. Tevens laat de wijziging toe dat de voorwaarde van kapitaal mee-evolueert met eventuele wijzigingen met betrekking tot de boekhoudkundige verplichtingen van micro-entiteiten vanuit Europees perspectief.

Ook de verplichting tot publicatie geldt alleen als die ook door de vigerende boekhoudwetgeving op het ogenblik van het overlijden wordt opgelegd. De verplichting om een jaarrekening op te maken is opgelegd om controle te kunnen uitoefenen op de participatie- en tewerkstellingsvoorwaarde (punt 15 van de omzendbrief van 30 april 2004 houdende interpretatie van artikel 60bis van het Vlaams Wetboek der Successierechten inzake de vrijstelling voor vererving van familiale ondernemingen en familiale vennootschappen, BS 19 augustus 2004).

Artikel 12

Voor vennootschappen en ondernemingen met een zetel buiten België, maar binnen de Europese Economische Ruimte, geldt dat ze een jaarrekening moeten opmaken en in voorkomend geval publiceren volgens de vigerende boekhoudwetgeving van de lidstaat waar de zetel is gevestigd op het ogenblik van het overlijden. Door de toevoeging van de woorden “op het ogenblik van het overlijden” wordt verduidelijkt welke boekhoudwetgeving moet worden gevolgd als de lidstaten ervoor kiezen micro-entiteiten vrij te stellen van het opmaken van een jaarrekening in het licht van de voormelde resolutie van 10 maart 2010. Met betrekking tot de publicatieverplichting kan verwezen worden naar de toelichting bij het vorige artikel.

Afdeling II. Vrijstelling bossen

Artikel 13

Artikel 55quater van het Wetboek der Successierechten voorziet een vrijstelling van het recht van successie en van het recht van overgang bij overlijden voor de waarde van de onroerende goederen die te beschouwen zijn als bos, zoals bedoeld in artikel 3 van het Bosdecreet van 13 juni 1990.

Deze vrijstelling is een stimulans voor eigenaars van bossen om deze ook effectief als bos in stand te houden volgens de modaliteiten en voorwaarden bepaald in een bosbeheerplan. Deze fiscale vrijstelling draagt aldus bij tot behoud van het bestaande bosareaal dat vandaag eigendom is van particuliere personen.

In artikel 135, 10°, Vlaams Wetboek der Successierechten, is een teruggave van rechten, boeten en interesten voorzien wanneer aan de voorwaarden voor de toepassing van de in artikel 55quater Vl.W. Succ. bepaalde vrijstelling wordt voldaan binnen een termijn van twee jaar na het overlijden. Het betreft hier een vervalttermijn.

Deze termijn van twee jaar werd ingevoerd bij artikel 25 van het decreet van 21 november 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2008 (BS 27 januari 2009). Met deze bepaling werd voorzien dat een bosbeheerplan nog kan worden opgemaakt tot uiterlijk twee jaar na de datum van het overlijden, om alsnog de vrijstelling – die de vorm van een teruggave van successierechten zal aannemen – te

kunnen invoeren. De aanvullende aangifte moet eveneens binnen deze termijn van twee jaar ingediend zijn.

Zoals aangegeven in de memorie van toelichting bij artikel 25, duurt de procedure voor opmaak en goedkeuring van uitgebreide bosbeheerplannen voor boscomplexen met meerdere eigenaars vaak meerdere jaren.

In de praktijk blijkt de periode van twee jaar voor een goedgekeurd bosbeheerplan alsnog in bepaalde gevallen te kort te zijn zodat wordt voorgesteld de termijn te verhogen naar vier jaar (artikel 55quater, §2, 1°, Vl. W. Succ.). Vermits het hier gaat om een bepaling die een nieuwe teruggave mogelijk maakt, geldt die mogelijkheid ook in het kader van de vereffening van de successierechten verschuldigd ingevolge overlijdens die zich vóór 1 januari 2010 hebben voorgedaan, op voorwaarde dat de mogelijkheid van teruggave op diezelfde datum nog niet is verjaard en dat de termijn van vier jaar na het overlijden gesteld in de nieuwe bepaling nog niet is verstreken. Vermits laatstgenoemde termijn korter is dan de verjaringstermijn van de teruggave, is de termijn van vier jaar hier doorslaggevend.

Voorbeeld: overlijden 1 oktober 2006

publicatie programmadecreet BC 2010: 1 augustus 2010

- Aanvullende aangifte toepassing art. 135, 10°, Vl.W.Succ.: 1 september 2010
Teruggave is mogelijk
- Aanvullende aangifte toepassing art. 135, 10°, Vl.W.Succ.: 1 december 2010
Teruggave is niet meer mogelijk

De bemerking in de memorie van toelichting bij artikel 25 van het decreet van 21 november 2008 dat “het voor zich spreekt dat wanneer het bosbeheerplan werd gefinaliseerd na het overlijden, doch vóór het indienen van de aangifte van nalatenschap, de vrijstelling overeenkomstig artikel 55quater Vl. W. Succ. onmiddellijk bij de berekening van de successierechten kan worden toegekend”, blijft van toepassing.

Hoofdstuk V. Overname van de dienst Verkeersbelastingen

Afdeling I. Wijzigingen aan het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen

Onderafdeling I. Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 14

Het Vlaamse Gewest wil de inning en invordering van zijn gewestbelastingen zoveel mogelijk op dezelfde leest schoeien. Hiertoe moet de procedure ook zoveel mogelijk worden geharmoniseerd. Om deze reden wordt ervoor gekozen om artikel 316 WIB 1992 aan te passen, dat het recht van de administratie regelt om inlichtingen te vragen aan de belastingplichtige, binnen de opgelegde termijnen.

In het WGB worden verschillende artikelen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 van toepassing verklaard. Hierbij wordt eveneens vermeld dat er voor de toepassing van de verkeerbelasting, en de belasting in verkeerstelling, verwezen wordt naar het WIB 1992 zoals dit van toepassing is in het Vlaamse Gewest voor de onroerende voorheffing. Aangezien het Vlaamse Gewest de dienst van de verkeerbelastingen overneemt werd ervoor gekozen om de regeling zoals deze geldt voor de onroerende voorheffing hier ook van toepassing te verklaren.

Zoals bovenvermeld worden de in artikel 2 geciteerde bepalingen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen van 1992 van toepassing verklaard op de andere bepalingen van het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen zoals door de federale wetgever geconcipeerd. Voor de andere belastingen vermeld in het WGB, die geen verkeersbelasting, en de belasting van inverterstelling zijn, wordt evenwel abstractie gemaakt van de regeling zoals deze geldt voor de onroerende voorheffing. Voor de andere belastingen geldt de regeling zoals de federale overheid deze heeft uitgewerkt. Dit verandert evenwel wanneer het Vlaamse Gewest eveneens de dienst voor deze belastingen overneemt.

Artikel 15

Dit betekent dat de Vlaamse Regering voor de verkeersbelastingen de schaal van de administratieve geldboetes krachtens een besluit bepaalt (artikel 2bis).

Artikel 16

De Vlaamse Regering kan ook de voorwaarden en toepassingsmodaliteiten van de vrijstellingen in de verkeersbelasting bepalen (artikel 5, §1, tweede lid).

Onderafdeling II. Verkeersbelasting op de autovoertuigen

Artikel 17

De Vlaamse Regering regelt de regels voor de terugbetalingsvoorwaarden in het kader van gecombineerd vervoer (artikel 23ter, derde lid).

Artikel 18

De verkeersbelasting wordt momenteel geïnd door eerst een uitnodiging tot betaling te versturen en pas bij wanbetaling over te gaan tot inkohiering. Aangezien de finaliteit van de uitnodiging tot betaling in essentie dezelfde is als het toezenden van een aanslagbiljet na de inkohiering – met name na het bekomen van een betaling, maar dan zonder de creatie van een vastgesteld recht – is het verzenden van dergelijke betalingsuitnodiging een overbodige actie.

Binnen het Vlaams Fiscaal Platform (VFP) wordt gestreefd naar een zo generiek mogelijke wijze van vestiging van een heffing. Zowel de onroerende voorheffing als de leegstandheffingen zijn kohierbelastingen. Het VFP is geconcipeerd rond het principe van kohierbelastingen.

Het bestaande artikel 2 WGB preciseert dat de inkohiering van verkeersbelasting verder geregeld wordt door het Wetboek van de Inkomstenbelastingen van 1992.

Daarom wordt artikel 29 WGB vervangen, waarbij men niet meer eerst een uitnodiging tot betalen, maar meteen een aanslagbiljet verstuurt. Zo kan deze overbodige stap worden overgeslagen, wat tot minder administratieve rompslomp leidt voor de invorderende instanties.

De belasting dient net zoals bij de onroerende voorheffing te worden gestort binnen een termijn van twee maanden van de verzending of de kennisgeving van het aanslagbiljet. Indien de datum van verzending van het aanslagbiljet niet als aanknopingspunt kan worden benut voor het moment waarop de betalingstermijn begint te lopen, dan kan subsidiair de kennisgeving van het aanslagbiljet aan de belastingplichtige het moment zijn waarop de betalingstermijn ingaat. De ontvangsttheorie uitgewerkt door het Grondwettelijk Hof wordt dan toegepast (arrest nr. 123/2007 van 26 september 2007).

Artikel 19

Net zoals bij de onroerende voorheffing kan de belasting gedurende vijf jaar worden nagevorderd, te rekenen van de eerste dag van het aanslagjaar waarvoor ze is verschuldigd.

Via deze voorgestelde wetswijziging worden in de toekomst de termijnen, gehanteerd bij de navordering en ambtshalve ontheffing, van de verkeersbelastingen gelijkgetrokken met de termijnen van navordering en ambtshalve ontheffing bij de onroerende voorheffing.

De gelijkschakeling van de termijn van de navordering en de ambtshalve ontheffing komt de transparantie ten goede en vereenvoudigt de procedure bij de belastingen. Aangezien deze termijnen gelijk zijn is dit een administratieve vereenvoudiging.

Artikel 20

Momenteel voorziet de wetgeving inzake de verkeersbelastingen dat de bezwaarschriften gemotiveerd, en op straffe van verval, moeten ingediend worden uiterlijk vier maanden vanaf de laatste dag van het tijdperk waarvoor de belasting is verschuldigd (verkeersbelasting)/van het aanslagjaar (BIV), zonder dat het tijdperk nochtans minder dan zes maanden mag bedragen vanaf de datum van het aanslagbiljet of van de kennisgeving van de aanslag.

Om de uniformiteit met de andere gewestbelastingen te waarborgen wordt dit drie maanden vanaf de datum van verzending of kennisgeving van het aanslagbiljet.

Indien de datum van verzending van het aanslagbiljet niet als aanknopingspunt kan worden benut voor het moment waarop de betalingstermijn begint te lopen, dan kan subsidiair de kennisgeving van het aanslagbiljet aan de belastingplichtige het moment zijn waarop de betalingstermijn ingaat. De ontvangsttheorie uitgewerkt door het Grondwettelijk Hof wordt dan toegepast (zie arrest nr. 123/2007 van 26 september 2007).

Dit nieuwe artikel is dan ook geïnspireerd op artikel 371, eerste lid, WIB 1992, dat geldt voor de onroerende voorheffing. Dit laat ook toe om één algemene bezwaarmodule te implementeren in het VFP, wat leidt tot administratieve vereenvoudiging.

De redactie van dit artikel werd geïnspireerd door het wetsontwerp houdende fiscale bepalingen van 26 maart 2010 (Doc 52 2521/001) waarbij de ontvangsttheorie wordt gevolgd.

Artikel 21

Er wordt gekozen om een apart artikel in het WIGB te voeren die de invordering regelt. Artikel 298, §2, lid 2, WIB 1992, zoals deze geldt voor de onroerende voorheffing kan niet worden overgenomen voor de verkeersbelastingen. De ambtenaren moeten een herinneringsbrief sturen ten minste een maand voordat de gerechtsdeurwaarder een bevel tot betaling opstelt.

Door deze bepaling kan via het VFP gemakkelijker worden overgegaan tot inning zodat er een administratieve vereenvoudiging tot stand komt.

Artikel 22

Artikel 36bis bevat een aantal bijzondere stelsels voor een aantal specifieke categorieën. Dit zijn:

1. De geautomatiseerde voertuigen en aanhangwagens die geen diplomatieke nummerplaat hebben, maar wel een tijdelijke nummerplaat.

2. Voertuigen van alle aard met uitsluiting van: personenauto's, de auto's voor dubbel gebruik, de trage auto's voor dubbel gebruik, de minibussen, de ziekenauto's, de motorfietsen, de motorfietsen – driewielers, de motorfietsen – vierwieler, de lichte vrachtauto's, de trage lichte vrachtauto's, de bootaanhangwagens, de kampeeraanhangwagens, de kampeerwagens, de aanhangwagens en opleggers met een maximaal toegelaten massa tot 3500 kg. Hieronder vallen dus hoofdzakelijk vrachtwagens en autobussen.
3. De proefrittenplaten, de handelaarsplaten en de kleine aanhangwagens (<750 kg).

Deze eerste categorie, de tijdelijke nummerplaten (herkenbaar aan de rode kleur), zijn slechts belastbaar als ze zes maanden na hun inschrijving nog in ons land worden gebruikt. Aangezien het gaat om zogenaamde transitplaten, waarbij het voertuig zelden na zes maanden in België wordt gebruikt, komt het vrijwel nooit tot effectieve inning van een heffing.

Voor zover verschuldigd, zal de verkeersbelasting op deze voertuigen geïnd worden op dezelfde manier als bij de geautomatiseerde voertuigen, dus via inkohiering. Daarom wordt deze categorie uit artikel 36bis gelicht, waardoor ze voortaan onder het algemeen stelsel valt.

Artikel 23

Artikel 36ter behelst het systeem van onmiddellijke betaling, dat momenteel van toepassing is op de tijdelijke nummerplaten, de proefrittenplaten, de handelaarsplaten en de kleine aanhangwagens.

Zoals ook vermeld bij de toelichting van het vorig artikel, wenst de Vlaamse Regering het systeem van onmiddellijke betaling niet meer toe te passen op de tijdelijke nummerplaten. Deze zouden ingekohierd worden zoals bij de geautomatiseerde voertuigen.

Het is de bedoeling om de handelaarsplaten en de kleine aanhangwagens onder te brengen in het inningstelsel van de niet-geautomatiseerde voertuigen. Hierdoor komen zij te vallen onder het stelsel van de uitgestelde betaling (artikel 36quater WGB).

Artikel 24

Artikel 36quater behelst het systeem van de uitgestelde betaling.

Zoals vermeld in de toelichting bij het vorig artikel, worden de handelaarsplaten en de kleine aanhangwagens in dit systeem ondergebracht. In paragraaf 2 wordt dus verwezen naar artikel 36bis, 2° en 3°.

Verder dienen ook de bepalingen aangaande het fiscaal kenteken te worden aangepast. Dit fiscaal kenteken wordt door de ontvanger bij de aangifte uitgereikt aan de belastingsschuldigen van bepaalde categorieën niet-geautomatiseerde voertuigen.

Dit kenteken moet op het voertuig worden aangebracht en laat de beambten van toezicht toe om controle uit te oefenen zonder (in de meeste gevallen) de bestuurders op de openbare weg te moeten ondervragen.

In het stelsel van de onmiddellijke betaling, geldt het fiscaal kenteken als een bewijs van betaling. Zoals vermeld, wordt het stelsel van onmiddellijke betaling echter niet behouden.

In het stelsel van de uitgestelde betaling, geldt het fiscaal kenteken als een bewijs van aangifte. De enige controlemogelijkheid die het kenteken hier biedt, is nagaan:

- of er aangifte is gebeurd (controle op zwartrijden); en
- of de aangifte correspondeert met de werkelijkheid zoals die tijdens de controle op het terrein wordt vastgesteld (laadvermogen, aantal assen enzovoort).

De uitreiking van een fiscaal kenteken vereist de aanmaak van specifieke niet-namaakbare documenten, die op hun beurt specifieke nummering vereisen, ten einde fraude tegen te gaan. Dit vergt een hoge inzet van specifieke operationele middelen.

In de toekomstige structuur zal overgeschakeld worden op een elektronische aangifte waarbij geen fysiek document (fiscaal kenteken) meer zal worden afgeleverd. Een beperkt team van ambtenaren dat instaat voor de controle op het terrein, kan via een laptop inloggen op het systeem, en online gegevens opvragen betreffende de inschrijving of aangifte. Het bestaan van een fiscaal kenteken voor controledoeleinden wordt dan ook overbodig.

Het argument dat bij een controle in andere gewesten, de controleurs van het andere gewest, geen toegang hebben tot het VFP kan worden weerlegd. Gelet op het lokalisatiecriterium zal iemand die voor de verkeersbelasting in Vlaanderen belastingplichtig is, dit niet zijn in een ander gewest. Er dient bij controle in een ander gewest derhalve enkel te worden aangetoond dat het domicilieadres van de persoon die de controle ondergaat, in het Vlaamse Gewest gelegen is.

De oude paragraaf 4 over het fiscaal kenteken komt daardoor te vervallen, en de daaropvolgende paragrafen worden in functie daarvan aangepast.

Artikel 25

Door de termijn om inlichtingen te verkrijgen van 20 dagen tot een maand uit te breiden, wordt deze termijn gelijkgesteld met de termijn gehanteerd bij de onroerende voorheffing. Deze verlenging van de termijn past in de gelijkschakeling van de termijnen binnen de Vlaamse fiscale regelgeving.

De belastingplichtige krijgt voortaan een maand om een vraag om inlichtingen te beantwoorden van de Vlaamse belastingdienst. Dit is een verruiming van de rechten van de belastingplichtige in vergelijking met het huidige artikel 38 WGB.

De termijn van een maand begint te lopen van het moment dat de belastingplichtige de vraag om inlichtingen ontvangt.

De termijn van een maand begint te lopen de dag na de verzending van de vraag om inlichtingen.

Naast de aanpassing van de termijn is er eveneens een terminologische wijziging.

Artikel 26

Gezien het fiscaal kenteken niet meer als fysiek document zal bestaan, is het aangewezen deze bepaling aan te passen.

Artikel 27

De Vlaamse Regering kan voortaan de ambtenaar aanwijzen belast met het van ambtswege aanslaan van de belastingschuldige.

Onderafdeling III. Belasting op de inverkeerstelling

Artikel 28

De Vlaamse Regering kan voortaan de voorwaarden en de regels van de vrijstellingen in de BIV bepalen (artikel 96, tweede lid).

Artikel 29

Hierbij wordt gestipuleerd dat de Vlaamse Regering gemachtigd is het bedrag van de belasting te wijzigen. De door de Vlaamse Regering voorgelegde besluiten moeten binnen de twaalf maanden door het Vlaams Parlement worden bekrachtigd.

Artikel 30

De belasting op de inverkeerstelling (BIV) wordt momenteel geïnd door eerst een uitnodiging tot betaling te versturen en pas bij wanbetaling over te gaan tot inkohiering. Aangezien de finaliteit van de uitnodiging tot betaling in essentie dezelfde is als het toezenden van een aanslagbiljet na de inkohiering – met name na het bekomen van een betaling, maar dan zonder de creatie van een vastgesteld recht – is het verzenden van dergelijke betalingsuitnodiging een overbodige actie.

Binnen het Vlaams Fiscaal Platform (VFP) wordt gestreefd naar een zo generiek mogelijke wijze van vestiging van een heffing. Zowel de onroerende voorheffing als de leegstandheffingen zijn kohierbelastingen. Het VFP is uitgewerkt rond het principe van kohierbelastingen.

Daarom wordt artikel 102 WGB vervangen, waarbij men niet meer eerst een uitnodiging tot betalen, maar meteen een aanslagbiljet verstuurt. Zo kan deze overbodige stap worden overgeslagen, wat tot minder administratieve rompslomp leidt voor de invorderende instantie.

Artikel 2 WGB preciseert welke artikelen van het WIB 1992 de inkohiering van de belasting op inverkeerstelling regelen.

De belasting dient net zoals bij de onroerende voorheffing te worden gestort binnen een termijn van twee maanden van de verzending of de kennisgeving van het aanslagbiljet. Indien de datum van verzending van het aanslagbiljet niet als aanknopingspunt kan worden benut voor het moment waarop de betalingstermijn begint te lopen, dan kan subsidiair de kennisgeving van het aanslagbiljet aan de belastingplichtige het moment zijn waarop de betalingstermijn ingaat. De ontvangsttheorie zoals deze is uitgewerkt door de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof wordt hierbij toegepast (arrest nr. 123/2007 van 26 september 2007).

Artikel 31

Momenteel voorziet de wetgeving inzake de verkeersbelastingen dat de bezwaarschriften gemotiveerd en op straffe van verval moeten worden ingediend uiterlijk vier maanden vanaf de laatste dag van het tijdperk waarvoor de belasting is verschuldigd (verkeersbelasting)/van het aanslagjaar (BIV), zonder dat het tijdperk nochtans minder dan zes maanden mag bedragen vanaf de datum van het aanslagbiljet of van de kennisgeving van de aanslag.

Om de uniformiteit met de andere gewestbelastingen te waarborgen wordt dit drie maanden vanaf de datum van verzending van het aanslagbiljet.

Dit nieuwe artikel is geïnspireerd op artikel 371, eerste lid, WIB 1992, dat geldt voor de onroerende voorheffing wat leidt tot administratieve vereenvoudiging.

De redactie van dit artikel werd geïnspireerd door het wetsontwerp houdende fiscale bepalingen van 26 maart 2010 (Doc 52 2521/001) waarbij de ontvangsttheorie wordt gevolgd.

Artikel 32

Via deze voorgestelde wetwijziging worden dezelfde termijnen gehanteerd bij de ambtshalve ontheffing van de onroerende voorheffing, de verkeersbelasting en de belasting van inverterstelling.

Artikel 376 WIB 1992 regelt de ambtshalve ontheffing bij overbelastingen bij onder andere materiële vergissingen. De ambtshalve ontheffing kan binnen de vijf jaar, vanaf 1 januari vanaf het jaar waarin de belasting is gevestigd, worden verleend.

Artikel 33

De Vlaamse Regering neemt ook uitvoeringsmaatregelen in verband met de ontheffing van de belasting (artikel 105, tweede lid).

Onderafdeling IV. Controle en invordering

Artikel 34

Er wordt gekozen om een nieuwe titel VIII toe te voegen bij het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen die betrekking heeft op zowel titel II als titel V en slaat op artikel 120 tot en met artikel 125.

Art. 120. Sinds enkele jaren wordt er van uit het controleteam op aangedrongen dat aan de controleurs van de IVA Vlaamse belastingdienst de hoedanigheid van gerechtelijke politie zou worden toegekend. Regelmatig worden de personeelsleden van dit team geconfronteerd met situaties van verbaal of soms fysiek geweld. Het toekennen van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie zou op dit punt een aantal verbeteringen met zich mee kunnen brengen.

De algemene bepaling uit artikel 315 en 315bis WIB verplicht de belastingplichtige enkel tot het geven van inlichtingen en inzage in de boekhouding met betrekking tot zijn eigen dossier. Het mandaat van officier van gerechtelijke politie machtigt ook tot het afnemen van een verhoor en het opmaken van een pv van vaststelling. Volgens bepaalde rechtsleer zou de toekenning van een bijzondere opdracht om bepaalde misdrijven vast te stellen aan bepaalde officieren van gerechtelijke politie als gevolg hebben dat de processen-verbaal van hun vaststellingen bewijswaarde tot het tegendeel krijgen. Kortom, informatiewerving en bewijsvoering zou gemakkelijker verlopen.

Bovendien beschikken andere fiscale ambtenaren of ambtenaren in andere beleidsdomeinen ook over deze hoedanigheid. Naarmate de Vlaamse belastingdienst bijkomende opdrachten krijgt, dient er ook over gewaakt te worden dat de controlediensten over voldoende bevoegdheden beschikken om bij te dragen aan een correcte inning van de gewestbelastingen.

Onder ambtenaren verstaat men de personeelsleden tewerkgesteld bij de Vlaamse belastingdienst en hiertoe specifiek aangesteld.

De processen-verbaal dat deze personeelsleden opmaken krijgen bewijskracht tot bewijs van het tegendeel. Deze regel vormt een uitzondering op het algemene beginsel dat een

proces-verbaal geldt als een loutere inlichting, waarbij de rechter naar eigen overtuiging de bewijswaarde beoordeelt van een bepaald feitelijk gegeven. Hier wordt een bijzondere bewijswaarde verleend aan het proces-verbaal, zodat het controlerende personeelslid een bevoorrechte getuigenis kan leveren dat de rechter niet naast zich kan neerleggen, tenzij het tegendeel wordt bewezen. De bewijslast wordt aldus verlegd van de belastingheffende overheid naar de belastingplichtige.

Die bijzondere bewijswaarde wordt verantwoord door het feit dat er voor de verkeersbelastingen geen algemene aangifteverplichting bestaat, wat in bepaalde gevallen tot bewijsproblemen leidt. Om de mogelijkheid van belastingfraude zoveel mogelijk uit te sluiten, is het noodzakelijk om aan het proces-verbaal een bijzondere bewijswaarde toe te kennen.

Art. 121. Bij controles is het geen overbodige maatregel om de bijstand van de federale en lokale politie te kunnen vorderen. In het verleden voerde de Vlaamse wegwacht telkens controles uit in samenwerking met deze diensten. Het kunnen opvorderen van deze instanties maakt het werk van de controleurs gemakkelijker en eveneens veiliger aangezien de controleurs geen dienstwapens zullen dragen.

Art. 122. Het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen is het werkinstrument van de in artikel 120 gemachtigde ambtenaren. De vaststellingen gedaan door een ambtenaar met gebruikmaking van specifieke bevoegdheden hem toegekend krachtens de ene wetgeving, kan niet zomaar worden aangewend tot taxatie geregeld bij een ander wetboek, dat minder ruime bevoegdheden toekent.

Art. 123. Om krachtdadig te kunnen optreden moeten de officieren specifiek bij de uitoefening van hun taak een aantal praktische handelingen kunnen uitvoeren.

Het geven van bevelen aan de bestuurders van autovoertuigen is noodzakelijk om de controle te kunnen uitvoeren en om de verkeersveiligheid te garanderen. Het vragen van inlichtingen aan bestuurders en de vraag voorleggen om de boorddocumenten te mogen inkijken ligt eveneens voor de hand bij een controle. Bijstand vorderen bij de politie werd eerder reeds vermeld, doch heeft hier concreet betrekking op de bijstand tijdens de controle (wellicht overbodig).

Art. 124. De Vlaamse belastingdienst zal niet alleen de controles uitoefenen doch eveneens de inning en invordering van de verkeersbelastingen verzorgen. Een groot aantal dossiers met betrekking tot in het verleden nog niet geïnde verkeersbelastingen zullen eveneens worden overgedragen door de federale overheid. De Vlaamse belastingdienst zal deze dossiers moeten innen zodat geen inkomsten verloren gaan. Op grond van de Bijzondere Financieringswet is de Vlaamse overheid bevoegd om de inning van de lopende dossiers te verzorgen.

Zodra de dienst van de verkeersbelastingen wordt overgenomen moeten de dossiers waarvoor reeds een dwangsbijlage van de federale ontvanger werd uitgevaardigd worden ingevorderd en geïnd door de Vlaamse belastingdienst. Om te verzekeren dat dit gebeurt, en geen verschuldigde inkomsten verloren gaan, moet uitdrukkelijk voorzien worden dat dwangsbijlagen uitgevaardigd voor 2011 door de ambtenaren van de Vlaamse belastingdienst kunnen worden ingevorderd en geïnd.

Afdeling II. Eurovignet

Artikel 35

Door deze bepaling worden de bovenstaande controlemaatregelen van titel VIII van toepassing verklaard op de bepalingen van het eurovignet. Hierbij is er een harmonisatie van deze bepalingen.

Controles voor het eurovignet zullen in de toekomst door dezelfde ambtenaren worden uitgevoerd. Ook zij zullen een beroep doen op de bovenstaande bepalingen.

Artikel 36

Bij de overdracht van de dienst Verkeersbelastingen naar de Vlaamse belastingdienst zullen eveneens een groot aantal federale dossiers met betrekking tot het eurovignet moeten worden afgehandeld. Om deze verkeersbelastingen niet verloren te laten gaan zal de Vlaamse belastingdienst de invordering hiervan op zich nemen.

Zodra de dienst van de Verkeersbelastingen wordt overgenomen moeten de dossiers waarvoor reeds een dwangsbijstand door de federale ontvanger werd uitgevaardigd worden geïnd door de ambtenaren van de Vlaamse belastingdienst. Om te verzekeren dat dit gebeurt, en geen verschuldigde inkomsten verloren gaan, moet uitdrukkelijk voorzien worden dat dwangsbijstanden uitgevaardigd, door de federale ontvanger, van voor 2011 door de ambtenaren van de Vlaamse belastingdienst verder kunnen worden ingevorderd.

Naar de toekomst toe zal Vlaamse belastingdienst eveneens alle dossiers met betrekking tot het eurovignet behandelen en invorderen voor de bevoegde rechtbanken. Bovendien zal zij overgaan tot het opleggen van geldboeten zoals werd opgelegd in de wet van 27 december 1994.

Artikel 37

De aanvraag van de belastingschuldige om een evenredige teruggave van het eurovignet te verkrijgen dient bij de gemachtigde ambtenaar van het Vlaamse Gewest te worden ingediend.

Artikel 38

De Vlaamse Regering stelt de schaal van administratieve boeten vast die niet meer dan drie maal de ontdoken belasting bedraagt.

Hoofdstuk VI. Onroerende voorheffing

Artikel 39

De onroerende voorheffing wordt berekend op het geïndexeerd kadastraal inkomen. Het tarief voor materieel en outillage wordt jaarlijks bepaald overeenkomstig artikel 255 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (WIB 1992).

De federale overheid is bevoegd voor de indexatie van het kadastraal inkomen. Overeenkomstig artikel 178, §7, WIB 1992, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 21 december 2009 houdende fiscale en diverse bepalingen (Belgisch Staatsblad van 31 december 2009, ed. 2), mag de toepassing van artikel 178 (indexatie) geen aanleiding geven tot een lager bedrag dan dat van het jaar voordien, met uitzondering voor de bepalingen bedoeld in de §§4 en 6 van dat artikel. Dientengevolge is onder meer de coëfficiënt bedoeld in artikel 518 (indexatie van het kadastraal inkomen) WIB 1992, dezelfde als voor het vorige aanslagjaar. Zie: bericht in verband met de automatische indexering inzake inkomstenbelastingen (Belgisch Staatsblad van 20 januari 2010).

Ingevolge artikel 255, WIB 1992, wordt elk jaar een desindexatiecoëfficiënt berekend voor materieel en outillage. Op basis van deze coëfficiënt wordt het tarief voor materieel en outillage bepaald. Zonder een bevestiging op niveau van aanslagjaar 2009, zou er voor aanslagjaar 2010 rekening gehouden worden met een negatieve index. Dit betekent dat de desindexatie niet zo groot zou zijn als vorig jaar en dat het tarief voor de onroerende

voorheffing dus ook iets hoger zou liggen (nl. tarief 2009: 1,95% en tarief 2010 zou 1,96% zijn).

Teneinde dit te vermijden, wordt – naar analogie van de indexatie van het kadastraal inkomen – het tarief voor materieel en outillage voor aanslagjaar 2010 behouden op het niveau van het aanslagjaar 2009, zijnde dus 1,95%.

Hoofdstuk VII. Vzw Vlaamse Opera

Artikel 40

De nota aan de Vlaamse Regering (VR 2009 1812 DOC. 1568) van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport betreffende de uitbetaling van de CFO-vergoeding 2007 en 2008 stelt:

“Vlopera merkt op dat zij ervan uitgaan dat de vzw Vlaamse Opera schuldenvrij zou starten op 1/7/2008. Dit houdt voor hen in dat het negatief saldo op 1/7/2008 op de rekening op nul wordt gebracht (...). Op die manier wordt de saneringsinspanning ten gevolge van het vroege financiële beleid van de VOI Vlopera niet ten volle gelegd op de nieuwe vzw Vlopera.

Voorgesteld wordt om naar aanleiding van de begrotingscontrole 2010 een decreetsbepaling in te dienen tot aanzuivering van het negatief saldo op 30/06/2008 van de rekeningen van de Vlaamse Opera (VOI) met valuta 1 juli 2008. Op deze wijze kan de huidige berekening volledig conform worden toegepast.”.

Dit voorstel tot artikel in het programmadecreet komt tegemoet aan de beslissing van de Vlaamse Regering ter zake van 18 december 2009.

Hoofdstuk VIII. Vzw Vlaams Instituut voor de Zee

Artikel 41

Het Vlaams Instituut voor de Zee heeft van de Vlaamse overheid een mandaat gekregen om het coördinatie- en informatieplatform voor zeewetenschappelijk en kustgebonden onderzoek in Vlaanderen te zijn met als belangrijkste doelstellingen:

- het bevorderen van het Vlaamse zeewetenschappelijk onderzoek;
- het fungeren als internationaal aanspreekpunt op zeewetenschappelijk vlak;
- het bevorderen van de internationale uitstraling van het Vlaamse zeewetenschappelijk onderzoek;
- het bevorderen van de visibiliteit van het Vlaamse zeewetenschappelijk onderzoek naar het grote publiek toe door vulgarisering en sensibilisering;
- het – gevraagd en ongevraagd – aanleveren van wetenschappelijke informatie over de zee aan beleidsverantwoordelijken zodat zij deze kunnen gebruiken in hun beleidsvorming inzake mariene aangelegenheden.

Het Vlaams Instituut voor de Zee heeft in 2009 een uitstekende evaluatie gekregen, waarvan ook een panel van internationale experts heeft meegewerkt. Het Vlaams Instituut voor de Zee is nominatim in de begroting van de Vlaamse Regering opgenomen en de decretale onderbouwing van het mandaat maakt dat via een convenant over de specifieke opdrachten jaarlijks wordt gerapporteerd en vijfjaarlijks wordt geëvalueerd.

Hoofdstuk IX. Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Artikel 42

Artikel 8 van het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 bepaalt dat tussen de Vlaamse Regering en het hoofd van een intern verzelfstandigd agentschap na onderhandeling een beheersovereenkomst wordt gesloten. Overeenkomstig artikel 10, §4, van het kaderdecreet is dit artikel 8 ook van toepassing op de intern verzelfstandigde agentschappen met rechtspersoonlijkheid, zoals het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (het VIPA).

De thans voorgestelde wijziging van artikel 3 van het decreet van 2 juni 2006 met betrekking tot het VIPA heeft de bedoeling om het sluiten van een beheersovereenkomst niet van toepassing te verklaren op het VIPA.

Het VIPA is al gevat door de managementovereenkomst die gesloten wordt tussen de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en de secretaris-generaal van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG). Het Departement WVG staat immers in voor het beheer van het VIPA (binnen het Departement WVG werd een afdeling VIPA opgericht). De secretaris-generaal van het Departement WVG is belast met de algemene leiding, de werking en de vertegenwoordiging van het VIPA.

Het stramien van deze managementovereenkomst wordt bovendien afgestemd op het stramien van een beheersovereenkomst. Beheersmatig is het duidelijker en eenvoudiger als alle taken en afspraken vervat zitten in één overeenkomst in plaats van in twee overeenkomsten. Hier speelt ook het belang van administratieve lastenvermindering (het vermijden van overbodige administratieve formaliteiten die een negatieve invloed hebben op de uitoefening van de kerntaken van het VIPA).

Hierbij wordt dan ook voorgesteld om het sluiten van een beheersovereenkomst af te schaffen voor het VIPA. Via de opmaak van een managementovereenkomst wordt hetzelfde doel bereikt.

Artikel 8 van het kaderdecreet Bestuur Beleid wordt dus uitgezonderd van de bepalingen van het kaderdecreet die van toepassing zijn op het VIPA (wijziging van artikel 3 van het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden).

Hoofdstuk X. Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Artikel 43

Wanneer een werkingssubsidie wordt geïndexeerd is nog steeds de bepaling van toepassing dat slechts 75% van de voorziene indexaanpassing mag worden doorgerekend.

Het persoonlijkeassistentiebudget (PAB) moet door de budgethouder voor 95% gespendeerd worden aan kosten die in direct verband staan met het inkopen van assistentie. De budgethouder wordt hierbij in de meeste gevallen een werkgever die het PAB aanwendt om lonen en sociale lasten te betalen, of bijvoorbeeld bij een interimkantoor assistentie in te kopen.

Aangezien de assistentie altijd door een persoon wordt verleend, is het PAB voor 95% loongerelateerd.

Door de wijziging aan het vermelde decreet wordt dan ook de 75%-regel opgeheven.

Hoofdstuk XI. Mobiliteitsplan Vlaanderen

Artikel 44

Dit artikel bepaalt dat eind 2010 er een door de Vlaamse Regering goedgekeurd Mobiliteitsplan Vlaanderen dient te zijn. Het decreet legt echter ook een aantal termijnen en procedures vast die bij de opmaak van het plan dienen gevolgd te worden. Het respecteren van deze termijnen en procedures is evenwel niet te verzoenen met de vereiste om op het einde van 2010 over een goedgekeurd Mobiliteitsplan te beschikken.

Dit wordt ook opgemerkt door de Inspecteur van Financiën in zijn advies van 16 maart 2010 met betrekking tot het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot opmaak van het Mobiliteitsplan Vlaanderen en betreffende de samenstelling van de gewestelijke planningscommissie. De Inspecteur van Financiën waarschuwt voor haastwerk bij de opmaak van het Mobiliteitsplan die de kwaliteit van het toekomstige Mobiliteitsplan Vlaanderen niet ten goede zal komen. Ook de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (MORA) vraagt in haar advies (23 oktober 2009) over de opmaak van ontwikkelingsscenario's en implementatiepaden ten behoeve van een nieuw Mobiliteitsplan Vlaanderen aan de Vlaamse Regering om de haalbaarheid van de timing aan te passen, zodat de kwaliteit van en het draagvlak voor het nieuwe Mobiliteitsplan Vlaanderen niet in het gedrang komt.

Om de planningscommissie toe te laten om het toekomstige Mobiliteitsplan Vlaanderen niet alleen op een kwaliteitsvolle manier uit te werken, maar hierbij ook voldoende aandacht te hebben voor draagvlakverwerving bij de middenveldorganisaties (voldoende tijd voorzien voor communicatie en terugkoppeling) wordt voorgesteld om de datum waarop het Mobiliteitsplan Vlaanderen uiterlijk dient te worden vastgesteld en bekendgemaakt, te verdagen tot eind 2012 in plaats van eind 2010.

Hoofdstuk XII. Energie

Afdeling I. Energiefonds

Artikel 45

1° De wijzigingen aan artikel 20, §2, punt 1°, van het Elektriciteitsdecreet zijn een verduidelijking dat, indien er geldboetes of heffingen die in principe zijn toegewezen aan het Energiefonds alsnog worden betwist, de inkomsten uit de beslissingen van hoven en rechtbanken of inkomsten uit dadingen die aangaande die betwiste inkomsten worden genomen, eveneens aan het Energiefonds zijn of blijven toegewezen.

De wijziging aan artikel 20, §2, punt 2°, van het Elektriciteitsdecreet, namelijk betreffende terugstortingen, is een verduidelijking dat de middelen, initieel afkomstig uit het Energiefonds en die worden teruggestort om welke reden dan ook, terug in het Energiefonds worden gestort.

De volgende wijzigingen aan artikel 20, §2, punt 2°, van het Elektriciteitsdecreet zijn een verduidelijking dat het Energiefonds een opportuniteit biedt om een beter gebruik te maken van de Europese of andere internationale fondsen die ter beschikking staan in het kader van het energiebeleid (bijvoorbeeld het programma Intelligent Energy Europe). Binnen het beleidsveld Energie en voor wat betreft de rechtspersoon Vlaamse Gewest, bestaat er momenteel geen enkele incentive om Europese of andere buitenlandse middelen naar de Vlaamse begroting te trekken, noch bestaat er een instrument dat Europese middelen aan de energiebegroting zou kunnen toevoegen. Inzake cofinanciering van Europese projecten is het beleidsveld Energie enkel actief aan de uitgavenzijde, niet aan de inkomstenzijde. Naar aanleiding van de aanbevelingen in het 'Verslag van het Rekenhof

over de Europese Unie en de Vlaamse Gemeenschap: Een verkenning' van 6 januari 2006 (en de daaropvolgende begrotingsinstructies) werd de libellé van het Energiefonds toen aangevuld met: "inclusief uitgaven met Europese cofinanciering". De logica gebiedt om dit principe ook door te trekken naar de inkomstenzijde van het Energiefonds voor wat betreft de mogelijke Europese inkomsten. Dit principe wordt ook doorgetrokken voor wat betreft projecten die samen met het federale niveau en/of de andere gewesten zouden worden opgezet. Ter verdere motivering en naar analogie, zie bijvoorbeeld de memorie van toelichting bij hoofdstuk X van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007 inzake de oprichting van het begrotingsfonds Life-fonds.

De laatste wijziging aan artikel 20, §2, punt 2°, heeft betrekking op het feit dat er vanuit het beleidsveld Energie enkele (zeer) beperkte inkomsten gegenereerd worden door de verkoop (remgeld) van publicaties die initieel gerealiseerd werden met de middelen van het Energiefonds. Ook hier is het logisch dat die inkomsten terugkeren naar het Energiefonds.

2° Volgens de Inspectie van Financiën ontbreekt een expliciete wettelijke basis om subsidies aan te rekenen op het Energiefonds.

De decretale basis volgens artikel 20, §3, van het Elektriciteitsdecreet stelt: "De Vlaamse Regering beschikt over de kredieten van het Energiefonds voor de uitvoering van haar energiebeleid, in het bijzonder voor de financiering van openbaredienstverplichtingen inzake energie, voor haar sociaal energiebeleid, haar beleid inzake het rationeel energiegebruik, haar beleid inzake warmtekrachtkoppeling, haar beleid inzake de hernieuwbare energiebronnen en haar beleid inzake de flexibele mechanismen van het protocol van Kyoto."

Bij de oorspronkelijke versie van dit artikel werd in de memorie van toelichting het volgende verduidelijkt: "Er wordt een Energiefonds opgericht voor de financiering van de openbaredienstverplichtingen en voor het sociale energiebeleid en het beleid inzake het rationeel energiegebruik van de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt waarvoor de middelen van het fonds gebruikt zullen worden."¹

Het geven van subsidies vormt een integraal deel van het te voeren energiebeleid en is daar dan ook onlosmakelijk mee verbonden. Sinds 2003 werden op het Energiefonds duizenden, vooral semigereguleerde subsidies aangerekend onder andere in het kader van de Vlaamse premie voor energiebesparende investeringen voor personen die niet of slechts gedeeltelijk kunnen gebruikmaken van de federale belastingvermindering voor energiebesparende investeringen en in het kader van investeringen voor rationeel energiegebruik in schoolgebouwen.

Teneinde hieromtrent geen enkele onduidelijkheid te laten, wordt een decreetsbepaling ingeleid, die ondubbelzinnig expliciteert dat de Vlaamse Regering lastens het Energiefonds subsidies kan verstrekken.

Om de rechtszekerheid te waarborgen treedt dit artikel in werking op 1 januari 2010.

Artikel 46

Op 7 juli 2009 werd het Energiedecreet van 8 mei 2009² gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. In dit decreet werden de bestaande energiegerelateerde decreten (Elektrici-

¹ *Parl. St.* Vl. Parl. 1999-00, nr. 285/1, p. 26.

² Decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid.

teitsdecreet³, Aardgasdecreet⁴, Oprichtingsdecreet VREG⁵, REG-decreet⁶, EPB-decreet⁷) geïntegreerd in één tekst.

Het Energiedecreet is thans nog niet in werking getreden. De Vlaamse Regering moet nog bepalen op welke datum het decreet (of delen van het decreet) in werking treedt. Dit betekent dat wijzigingen aan één van de voormelde gecoördineerde decreten dan ook steeds parallel in het Energiedecreet dienen te worden opgenomen, ten einde te vermijden dat deze wijzigingen bij het inwerkingtreden van het Energiedecreet onbedoeld uit het rechtsverkeer zouden verdwijnen.

Om de rechtszekerheid te waarborgen treedt dit artikel in werking op 1 januari 2010.

Afdeling II. Installaties voor zonne-energie

I. Algemene toelichting

Op 16 december 2009 werd door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010, aangenomen. Het decreet werd op 18 december 2009 door de Vlaamse Regering bekrachtigd en is op 30 december 2009 in het Belgisch Staatsblad verschenen. Dit decreet trad in werking op 1 januari 2010.

Het ontwerp van decreet, zoals ingediend door de Vlaamse Regering⁸, werd evenwel op een aantal punten door amendementen gewijzigd⁹. Zo werd onder meer een hoofdstuk V/1, bestaand uit artikel 65/1 ingevoegd (amendement 13).

Deze bepaling werd in de uiteindelijk definitieve gestemde versie artikel 100. Het geamendeerde ontwerp van decreet bevatte echter wetgevingstechnische fouten. Artikel 100 wijzigd een onbestaand ‘decreet houdende de organisatie van de energiemarkt van 17 juli 2000’. Aangezien er echter geen dergelijk decreet bestaat, is het decreet, wat de in dat artikel bedoelde overgangsmaatregel betreft, juridisch gezien niet uitvoerbaar.

Het geamendeerde ontwerp werd echter zo aangenomen door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement. Deze fouten werden pas na de bekendmaking van het decreet in het Belgisch Staatsblad onderkend en hebben verregaande juridische gevolgen. Aangezien het hier geen materiële fout betreft die in de bekendmaking van het decreet is geslopen doch een decreet dat zo werd aangenomen door het Vlaams Parlement, kunnen deze fouten niet worden rechtgezet door middel van de publicatie van een erratum in het Belgisch Staatsblad.

Om verwarring, onduidelijkheid en eventuele geschillen en schadeclaims hieromtrent te vermijden, is het dan ook noodzakelijk dat deze fout wordt rechtgezet. Dit dient te gebeuren door enerzijds artikel 100 van het decreet van 18 december 2009 in te trekken. Hierdoor wordt de verbindende kracht van de regeling weggenomen vanaf haar inwerkingtreding, zodat de regel wordt geacht nooit te hebben bestaan (ex tunc et ab initio). Anderzijds dient de regeling, zoals bedoeld in het voormelde artikel 100, correct herno-

³ Decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt.

⁴ Decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt.

⁵ Decreet van 30 april 2004 tot oprichting van de publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt.

⁶ Decreet van 2 april 2004 tot vermindering van de uitstoot van broeikasgassen in het Vlaamse Gewest door het bevorderen van het rationeel energiegebruik, het gebruik van hernieuwbare energiebronnen en de toepassing van flexibiliteitsmechanismen uit het Protocol van Kyoto.

⁷ Decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat voor gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet.

⁸ *Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 234/1.*

⁹ *Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 234/3.*

men te worden zodat deze wel het beoogde rechtseffect zullen hebben en verwarring wordt vermeden. Van deze techniek werd in het verleden reeds gebruik gemaakt om gelijkaardige wetgevingstechnische fouten recht te zetten¹⁰.

Voor een goede aaneensluiting van de regelgeving en in het belang van de rechtszekerheid, dienen voorliggende bepalingen dan ook terugwerkende kracht te hebben vanaf de inwerkingtreding van het decreet van 18 december 2009. Deze bepalingen zullen dan ook uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2010.

Aangezien deze bepalingen slechts een aantal wetgevingstechnische wijzigingen betreffen en er inhoudelijk geen enkele verandering ten opzichte van het door het Vlaams Parlement aangenomen decreet wordt beoogd, en aangezien er geen afbreuk wordt gedaan aan het gelijkheidsbeginsel of aan de rechten die beschermd zijn door artikel 1 van het eerste toegevoegde protocol bij het EVRM, is de terugwerkende kracht dan ook gerechtvaardigd.

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 47

Artikel 100 van het decreet van 18 december 2009 wordt ingetrokken.

Artikel 48

De door artikel 100 van het decreet van 18 december 2009 ingevoerde bepaling wordt hernomen.

Artikel 49

Op 7 juli 2009 werd het Energiedecreet van 8 mei 2009¹¹ gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. In dit decreet werden de bestaande energieregerelateerde decreten (Elektriciteitsdecreet¹², Aardgasdecreet¹³, Oprichtingsdecreet VREG¹⁴, REG-decreet¹⁵, EPB-decreet¹⁶) geïntegreerd in één tekst.

Het Energiedecreet is thans nog niet in werking getreden. De Vlaamse Regering moet nog bepalen op welke datum het decreet (of delen van het decreet) in werking treedt. Dit betekent dat wijzigingen aan één van de voormelde gecoördineerde decreten dan ook steeds parallel in het Energiedecreet dienen te worden opgenomen, ten einde te vermijden dat deze wijzigingen bij het inwerkingtreden van het Energiedecreet onbedoeld uit het rechtsverkeer zouden verdwijnen.

¹⁰ Zie bijv. *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, 1318/1.

¹¹ Decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid.

¹² Decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt.

¹³ Decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt.

¹⁴ Decreet van 30 april 2004 tot oprichting van de publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt.

¹⁵ Decreet van 2 april 2004 tot vermindering van de uitstoot van broeikasgassen in het Vlaamse Gewest door het bevorderen van het rationeel energiegebruik, het gebruik van hernieuwbare energiebronnen en de toepassing van flexibiliteitsmechanismen uit het Protocol van Kyoto.

¹⁶ Decreet van 22 december 2006 houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van de energieprestaties en het binnenklimaat voor gebouwen en tot invoering van een energieprestatiecertificaat en tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet.

Afdeling III. Fonds ter reductie van de globale energiekost

Artikel 50

De Vlaamse Regering wenst de mogelijkheid te benutten die wordt geboden in §2, tweede zin van artikel 99, van het programmadecreet 2010, om geen bijdrage te vragen zoals bedoeld in artikel 8 van het decreet van 7 mei 2004 houdende bepalingen inzake kas-, schuld- en waarborgbeheer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest (hierna ‘Waarborgdecreet’) als voorwaarde voor het verlenen van de bedoelde waarborg.

De administratieve procedures voor vaststelling en inning van een bijdrage is inderdaad niet echt verenigbaar met het hier beoogde doel. Het doel is om zoveel mogelijk barrières weg te nemen die de gemeenten nu ondervinden om een lokale entiteit op te richten. Het gaat ook om een geheel van kleine leningen van in principe meest behoeftigen. Dat is niet hetzelfde als een ‘voor wat hoort wat’-regeling, zoals dat het geval zou zijn voor de financiering van grotere werken of investeringen in bijvoorbeeld huisvesting of industriële projecten, waarbij de kredietinstelling het een te groot risico vindt om de investering voor te financieren en alleen daarom de waarborg van de overheid vraagt. Ook hier gaat het wel om risicovolle leningen, maar de bedoeling van de kredietverschaffer is niet om er geld aan te verdienen. Een bijdrage vragen voor het delen van de risico’s door de (hogere) overheid, is hier dus niet echt gepast. In andere omstandigheden kan de kredietverschaffer gewoon zijn bijdragekost aan de overheid doorrekenen in de kredietvoorwaarden aan de klant, wat in dit geval niet aan te bevelen is.

Anderzijds wenst de Vlaamse Regering toch de lokale entiteiten te responsabiliseren. Het kan niet de bedoeling zijn dat de lokale entiteiten geen of slechts weinig moeite doen om wanbetaling bij haar eigen klanten te voorkomen, doordat zij tegen dit risico toch zijn gedekt door de waarborg van het Vlaamse Gewest.

De voorgestelde toevoeging als derde zin van de betreffende paragraaf 2 moet dit mogelijk maken. De lokale entiteiten dienen gedeeltelijk mee de uitgewonnen waarborgen te financieren via de vastgestelde franchise per dossier waarvoor de uitwinning van de waarborg wordt gevraagd.

Deze werkwijze is niet alleen administratief eenvoudiger en dus minder kostelijk voor beide partijen dan het vragen van een bijdrage zoals voorzien in het Waarborgdecreet, maar ook effectiever. In plaats van een bijdrage te vragen die hoe dan ook moet worden betaald, ongeacht of er inderdaad een waarborg zal moeten worden uitgewonnen, is een franchise effectiever, aangezien de kost ervan voor de betrokken kredietverlener slechts verschuldigd is op het ogenblik dat hij een uitwinning aanvraagt.

De franchise wordt vastgelegd op 250 euro. Gelet op de doelstellingen en argumenten zoals hierboven uiteengezet, is dit een goed compromis tussen het noodzakelijk remmend effect opdat de lokale entiteiten geen al te grote risico’s zouden nemen, en de doelstelling van het Vlaamse Gewest om toch garant te staan voor de terugbetaling van de leningen die door de lokale entiteiten worden verstrekt aan een risicovolle doelgroep. Als franchise wordt bedoeld het bedrag dat de lokale entiteit zelf dient te dragen van de uit te winnen waarborg.

Hoofdstuk XIII. Stadsvernieuwingsprojecten

Artikel 51

Momenteel bestaat er geen decretale basis voor de uitbetaling van de leden van het regieteam, zoals omschreven in artikel 17, §1, 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van

16 maart 2007 betreffende de subsidiëring van stadsvernieuwingsprojecten. Met dit artikel wordt hiervoor een decretale basis gecreëerd.

Hierbij wordt verduidelijkt dat de subsidie die door de Vlaamse Regering wordt verleend in toepassing van dit nieuwe decreetsartikel, zowel een project- of een conceptsubsidie kan betreffen, zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 maart 2007 betreffende de subsidiëring van stadsvernieuwingsprojecten.

Hoofdstuk XIV. Leefmilieu

Afdeling I. Verkoop rioolwaterzuiveringsinstallaties

Artikel 52

In het kader van de verkoop van de gronden van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) aan de nv Aquafin is het eveneens de bedoeling om de rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's) die nu in eigendom zijn van de VMM te verkopen aan de nv Aquafin die ze nu reeds beheert.

Gezien deze RWZI's nog steeds operationeel zijn en dat ook moeten blijven, dient voor deze verkoop een afwijking op artikel 10.2.4 van het DABM te worden voorzien. Het betrokken artikel laat immers slechts een verkoop toe van onroerende goederen die niet langer nuttig zijn. Het is de bedoeling dat naast de gronden ook de RWZI's zelf verkocht worden.

Afdeling II. Oppervlaktewateren

Artikel 53

De voorgestelde toevoegingen zijn noodzakelijk naar aanleiding van het verkopen van RWZI's van de VMM aan Aquafin. Het puntje 5° zorgt ervoor dat wat op de aangekochte gronden verder geëxploiteerd wordt als rioolwaterzuiveringsinstallatie en de daartoe noodzakelijke investeringen en de financiering van investeringen zoals opgenomen in het technisch plan, door het Vlaamse Gewest kan gefinancierd worden in uitvoering van de beheersovereenkomst van 10 november 1993. Het puntje 6° zorgt ervoor dat deze aankopen door de Vlaamse overheid gefinancierd kunnen worden zoals voorzien in de beheersovereenkomst van 10 november 1993.

Artikel 54, 55, 58 en 59

De artikelen 54, 55, 58 en 59 van het ontwerp strekken er toe de Oppervlaktewaterenwet van 26 maart 1971 en het Grondwaterdecreet van 24 januari 1984 af te stemmen op de gewijzigde federale regeling in verband met de subsidiaire aanslag en deze procedure eenvormig te maken met de bepalingen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen. In artikel 35septies decies, §1, van de wet van 26 maart 1971 en artikel 28quater decies, §1, van het Grondwaterdecreet wordt voor de vestiging van de heffingen verwezen naar de bepalingen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen behoudens afwijkende bepalingen. Niettegenstaande deze artikelen, bevatten de Oppervlaktewaterenwet en het Grondwaterdecreet een eigen specifieke bepaling voor de vestiging van de subsidiaire aanslag waarin de tekst van het vroegere artikel 356 WIB overgenomen is (artikel 35quinquies decies, §§ 4 en 5, van de wet van 26 maart 1971 en artikel 28duodecies, §4, van het Grondwaterdecreet). Als de rechter een heffing vernietigt, moet een subsidiaire aanslag worden voorgelegd aan de rechtbank of het hof van beroep. Met de invoering van de subsidiaire aanslag heeft de wetgever het gelijkheidsbeginsel willen waarborgen en voorkomen dat bepaalde belastingplichtigen omwille van een procedurefout kunnen ontsnappen aan

een wettelijk verschuldigde belasting. De procedure van de subsidiaire aanslag gaf aanleiding tot talrijke betwistingen. Door de tegenstrijdige interpretaties en het gebrek aan eenduidige rechtspraak was de wijze van vestiging van de subsidiaire aanslag voor niemand duidelijk. Er bestond vooral veel discussie over de vraag of de subsidiaire aanslag moet beoordeeld worden tijdens de procedure die aanleiding geeft tot de vernietiging, of in een nieuwe procedure. Het oude artikel 356 WIB bepaalde geen termijn voor het voorleggen van de subsidiaire aanslag. Aan het Grondwettelijk Hof werd gevraagd of artikel 356 WIB het gelijkheidsbeginsel schendt door geen termijn op te leggen terwijl in geval van vernietiging door de gewestelijk directeur wel een termijn is voorzien. In het arrest 158/2009 van 20 oktober 2009 oordeelt het hof dat afhankelijk van de interpretatie er al dan niet een schending is van het gelijkheidsbeginsel. Het hof stelt dat artikel 356 WIB moet worden geïnterpreteerd in de zin dat het de belastingadministratie enkel toelaat de subsidiaire aanslag voor te leggen in de procedure waarin uitspraak wordt gedaan over de nietigheid van de oorspronkelijke aanslag. In de andere interpretatie dat de administratie een subsidiaire aanslag onbeperkt in termijn in een nieuwe procedure kan voorleggen, wordt volgens het hof het rechtszekerheids- en gelijkheidsbeginsel geschonden. Zonder aanpassing van dit artikel is de voorwaarde dat de subsidiaire aanslag dient behandeld tijdens de procedure tegen de oorspronkelijke aanslag niet uitvoerbaar. In de meeste procedures worden verschillende redenen tot nietigheid aangevoerd. Zolang de rechter de belasting niet vernietigt, is de reden van nietigheid niet gekend en kan geen subsidiaire aanslag worden gevestigd. Na dit arrest is artikel 356 WIB door de wet van 22 december 2009 houdende fiscale bepalingen aangepast. Voor de inkomstenbelastingen blijft de zaak na de vernietiging van de belasting gedurende zes maanden op de rol staan. Tijdens deze periode kan de belastingadministratie via conclusies een subsidiaire aanslag ter goedkeuring aan de rechter voorleggen. De federale wetswijziging is nog niet opgenomen in de Vlaamse heffingswetgeving. Daardoor is er thans een discrepantie tussen de tekst van artikel 35quiquies decies, §§4 en 5, artikel 28duodecies, §4 enerzijds en het nieuwe artikel 356 WIB anderzijds. Men zou kunnen stellen dat het aangepaste artikel 356 WIB ingevolge de mutatis mutandisregeling ook geldt voor de heffingen en de afwijkende bepalingen impliciet wijzigde. De nog niet aangepaste oude regeling voor de heffingen is ontoepasbaar omdat de gelijkaardige vroegere versie van artikel 356 WIB, in de interpretatie dat de administratie de subsidiaire aanslag in een nieuwe procedure kan voorleggen, ongrondwettig werd verklaard. In de veronderstelling dat de oude regeling blijft gelden, komt men in een juridisch vacuüm terecht waarbij de rechten van de Schatkist gevaar lopen. Overigens is het federale fiscale procesrecht in principe van toepassing op de belastingen ingevoerd door de gewesten, dus ook op de heffing op de waterverontreiniging en de heffing op de winning van grondwater. Niettemin leidt de tegenstrijdigheid tussen de Vlaamse en federale regeling betreffende de subsidiaire aanslag tot onzekerheid omtrent de toe te passen wetbepaling en dit zowel voor de heffingsplichtigen als voor de Vlaamse Milieumaatschappij die de wetgeving moeten toepassen. Om meer rechtszekerheid te bieden worden de artikelen 35quiquies decies, §§4 en 5, en artikel 28duodecies, §4 opgeheven. In tegenstelling tot vroeger wordt afgestapt van het letterlijk overnemen van de tekst van de federale regeling. Naar de toekomst toe zijn er voor de toepassing van de heffingswetgeving geen afwijkingen noodzakelijk. Er wordt dan ook niet langer vastgehouden aan een eigen regeling. Het toepassingsgebied van de mutatis mutandisregeling wordt expliciet uitgebreid tot de subsidiaire aanslagen. Op die manier wordt verduidelijkt dat de gewijzigde procedure voor de subsidiaire aanslag van het WIB van toepassing is op de milieuheffingen.

Afdeling III. Grondwaterbeheer

Artikel 56

In artikel 28quater, §§1 en 3, wordt verduidelijkt dat voor de berekening van de jaarlijkse indexatie basisindex 1988 met het basistarief 134,46 van toepassing is.

Artikel 57

Volgens het huidige artikel 28quinquies, §1, is de plaatsing van een debietmeter verplicht voor elke vergunde en gemelde grondwaterwinning. Dit wekt verkeerdelijk de indruk dat deze verplichting niet geldt voor illegale grondwaterwinningen die niet gemeld of vergund zijn. Deze interpretatie zou tot gevolg hebben dat bedrijven die de VLAREM-wetgeving naleven in het kader van het Grondwaterdecreet strenger worden behandeld dan diegenen die in overtreding zijn. Om elke twijfel hierover weg te nemen wordt de formulering van artikel 28quinquies, §1, aangepast en de woorden “vergunde of gemelde grondwaterwinning(en)” in het eerste en tweede lid vervangen door de woorden “vergunningsplichtige en meldingsplichtige grondwatervergunning(en)”.

Artikel 58 en 59

Voor deze artikelen wordt verwezen naar de toelichting bij de artikelen 55 en 57.

Afdeling IV. Afvalstoffen

Artikel 60

Deze bepaling betreft een verduidelijking van het huidige decreet.

Het bijzondere heffingstarief voor gipsafval werd in 1987 bij de invoering van de milieu-heffingen op het storten/verbranden van afvalstoffen als volgt ingevoerd:

“Artikel 6

Het bedrag der heffingen wordt vastgesteld op :

k) 10 frank per ton, voor het storten van gipsafval op een monostort;”.

Bij de verduidelijking van dit artikel in de memorie van toelichting bij het decreet werden volgende bepalingen expliciet opgenomen:

“7. Fosfogips

Oorsprong van fosfogips

De voornaamste oorsprong van afvalgips is de bereiding van fosforzuur langs natte weg. Dit afvalgips, ook wel fosfogips genaamd, ontstaat na inwerking van zwavelzuur op natuurlijke fosfaten, die uit het buitenland ingevoerd worden.”.

Het verlaagde tarief werd dus ingevoerd voor de bulkafvalstoffen ‘gips of calciumchloride’ afkomstig van de fosforzuurproductie waarvoor storten alsnog als Beste Beschikbare Techniek wordt aanvaard. Het werd sedert 1987 ook toegepast voor gelijkaardig gipsafval afkomstig van metallurgische processen.

Bij de aanpassing van het decreet door het decreet van 22 december 2006 werd een verlaagd tarief behouden voor het storten van gips of calciumchloride afvalstoffen op een daartoe vergunde stortplaats. In de memorie van toelichting werd hierover gesteld dat het verlaagde heffingstarief behouden blijft voor het storten van bestaande monoafvalstromen waarvoor geen andere verwerkingswijze (dan storten) voorhanden is.

In de afgelopen jaren werd het tarief dan ook alleen voor de monostroom fosfogips en gelijkaardig gipsafval van metallurgische processen toegepast. Die stromen zijn trouwens de enige actuele monostromen waarvoor momenteel geen andere verwerkingswijze voorhanden is dan storten.

Nu wordt de vraag gesteld om dit tarief ook toe te passen op ander gipsafval waarvoor vandaag wel alternatieve verwerking en hergebruik mogelijk is, zoals gipsafval uit de bouw. Voor de recyclage van dergelijk gipsafval bestaat een recyclagemogelijkheid bij de producent van bouwmaterialen uit gips.

Het toepassen van het verlaagde storttarief op recycleerbare gipsafvalstromen is beleidsmatig niet wenselijk omdat op die wijze de bestaande initiatieven inzake recyclage zouden worden ontmoedigd door de kost van het storten van herbruikbaar gipsafval aanzienlijk te verlagen.

Aangezien de huidige bepalingen van het decreet niet duidelijk genoeg zijn en een verwijzing naar de respectievelijke memories van toelichting mogelijk onvoldoende is om de toepassing van het betreffende tarief in de toekomst te beperken zoals hiervoor beschreven, wordt voorgesteld om de beperking van het verlaagde storttarief expliciet als verduidelijking in het decreet op te nemen.

Hoofdstuk XV. Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector (FIVA)

Artikel 61 en 62

Er wordt geopteerd om de promotoren vermeld in artikel 45 van de verordening (EG) Nr. 1198/2006 van de Raad van 27 juli 2006 inzake het Europees Visserijfonds eveneens op te nemen in het decreet. Daarnaast is een louter juridisch technische aanpassing aangebracht.

Artikel 63

In het kader van het Europees Visserijfonds bestaat er een As 4 (prioritair zwaartepunt 4) ‘duurzame ontwikkeling van visserijgebieden’ (cf. artikels 43-45 van verordening (EG) Nr. 1198/2006 van de Raad van 27 juli 2006 inzake het Europees Visserijfonds).

Volgens artikel 3, e), van Verord. nr. 1198/2006 is een visserijgebied “een gebied aan de kust van een zee of een meer of met vijvers of een riviermonding, en met een belangrijke werkgelegenheid in de visserijsector.”. Deze definitie wordt eveneens gehanteerd voor het FIVA.

Volgens artikel 43 Verordening nr. 1198/2006 zijn de maatregelen voor de duurzame ontwikkeling van visserijgebieden gericht op:

- a) het in stand houden van de economische en sociale welvaart van deze gebieden en het bieden van meerwaarde aan visserij- en aquacultuurproducten;
- b) het in stand houden en uitbreiden van de werkgelegenheid in deze gebieden door steun voor diversificatie of voor de economische en sociale herstructurering van gebieden met sociaal-economische problemen ten gevolge van veranderingen in de visserijsector;
- c) het bevorderen van de milieukwaliteit in kustgebieden;
- d) het bevorderen van nationale en transnationale samenwerking tussen kustgebieden met visserij.

Binnen Vlaanderen is uitvoering gegeven aan de bovenvermelde verordening via het Operationeel Programma in uitvoering van het Nationaal Strategisch Plan voor de Belgische visserijsector 2007-2013 ‘Investeren in duurzame visserij’. Hierin is ook zwaartepunt 4 opgenomen.

Zwaartepunt 4 is vergelijkbaar met Leader in het kader van de Europese Plattelandsverordening. Een plaatselijke groep werkt een ontwikkelingsstrategie uit en promotoren dienen in het kader van deze strategie projecten in.

Deze projecten worden deels met privémiddelen en deels met overheidsmiddelen gefinancierd. De overheidsmiddelen bestaan enerzijds uit middelen van het Europees Visserijfonds en anderzijds uit nationale middelen (federaal, Vlaams, provinciaal, gemeentelijk).

Het FIVA is het financieringsinstrument dat instaat voor de Vlaamse bijdrage in de cofinanciering voor de visserij, bijgevolg is het ook aangewezen het Vlaamse aandeel van de cofinanciering voor zwaartepunt 4 via FIVA mogelijk te maken.

Voorziene timing voor opstart van plaatselijke groep: eind 2010 en vervolgens uitvoering ontwikkelingsplan.

Om geen vertraging in de uitvoering van het operationeel programma op te lopen is het opportuun dat de mogelijkheid voor cofinanciering via het FIVA al in 2010 voorzien wordt.

Vandaar het voorstel tot aanpassing FIVA-decreet via programmadecreet BC 2010.

Hoofdstuk XVI. Financiering van stages bij internationale organisaties

Artikel 64

De bepaling strekt ertoe nadere regels vast te stellen voor de toekenning van een financiering voor een (onbezoldigde) stage bij een internationale organisatie (basisallocatie DB0 DD012 1211 van de uitgavenbegroting).

Artikel 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006 betreffende het financieringsprogramma voor jongerenstages bij internationale organisaties bepaalt dat dit programma na verloop van drie jaar wordt geëvalueerd. In het kader hiervan vond reeds een bevraging plaats van jongeren die een dergelijke stage verrichtten, van de Vlaamse Jeugdraad, van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen en van de Vereniging van de Verenigde Naties. Het besluit zal op grond van hun adviezen worden aangepast met het oog op de vermindering van de administratieve last, de beheerskosten en met het oog op de uitbreiding van het toepassingsgebied ervan.

Deze bepaling heeft tot doel een autonome grondslag te creëren voor de aanneming van dit nieuwe besluit. Het bestaande besluit vond een grondslag in artikel 29, §1, 2°, en §2, van het inmiddels opgeheven decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid.

Alhoewel het nog steeds kan gestoeld worden op de algemene strekking van het nieuwe decreet van 18 juli 2008 houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid, voorziet dit decreet enkel nog een expliciete grondslag voor de financiering van 'projecten', d.w.z. van initiatieven die zowel qua opzet of doelstelling als in de tijd zijn afgebakend.

Bovendien streeft het stagefinancieringsprogramma niet zozeer doelstellingen van jeugdbeleid, maar wel van buitenlands beleid na. Ten slotte vloeien uit het decreet van 18 juli 2008 (leeftijds)beperkingen voort die stringenter zijn dan de voorwaarden die door de internationale organisaties zelf voor de stages worden gesteld.

Hoofdstuk XVII. Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen

Artikel 65

De bepaling wordt ingeschreven naar aanleiding van opmerkingen van het Rekenhof ten einde de noodzakelijke betalingen (presentiegelden) op een correcte wijze te kunnen doen.

De bepaling beoogt de gelijkschakeling met situaties en praktijken in andere strategische adviesraden van de Vlaamse Overheid, onder meer op het vlak van de vergoeding van de plaatsvervangende leden.

Er wordt terugwerkende kracht verleend tot 1 januari 2010 ten einde de lopende vergoedingen van dit jaar op de correcte wijze te regelen.

Hoofdstuk XVIII. Wetboek diverse rechten en taksen

Artikel 66 en 67

Bij de omrekening in euro, bij KB van 20 juli 2000 houdende uitvoering van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet en die ressorteert onder het Ministerie van Financiën, van het bedrag van de strafrechtelijke boetes vermeld in artikel 200 van het Wetboek diverse rechten en taksen (toen evenwel nog het ‘Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen’ genaamd, hetwelk met ingang van 1 januari 2007 door de wet van 19 december 2006 werd omgevormd met een nieuw opschrift tot het ‘Wetboek diverse rechten en taksen’), heeft de federale administratie van Financiën een vergissing begaan, waardoor artikel 200 van het Wetboek diverse rechten en taksen op dit ogenblik het volgende bepaalt:

“Ten einde de schoonheid der gebouwen, monumenten, zichten en landschappen te vrijwaren, wordt de regering gemachtigd de aanplakking van alle hoe dan ook genaamde plakbrieven die een zekere grootte te buiten gaan, op bepaalde plaatsen te verbieden.

De overtredingen van de koninklijke besluiten, ter uitvoering van dit artikel genomen, worden gestraft met een boete van 1,25 EUR tot 50 EUR. Het bepaalde in het eerste boek van het Strafwetboek is van toepassing op die overtredingen.

Door het strafvonnis wordt de vernietiging van de onwettelijk aangebrachte plakbrief, op kosten van de veroordeelde, voorgeschreven.”.

Ter uitvoering van artikel 200 van het Wetboek diverse rechten en taksen werd op 14 december 1959 een koninklijk besluit uitgevaardigd, waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken en waarin er onder meer wordt verboden aanplakbrieven aan te brengen of te behouden en enig ander visueel reclame- of publiciteitsmiddel te gebruiken op toeristische verkeerswegen, door de Koning aangewezen (waaronder de autosnelwegen), en op enige plaats, zodra zij vanaf die verkeerswegen herkenbaar zijn, evenwel met hierop een aantal uitzonderingen. Artikel 200 van het Wetboek diverse rechten en taksen en het KB van 14 december 1959 vormen aldus de hoeksteen en juridische kapstok van het handhavingsbeleid dat wordt gevoerd op het vlak van publiciteit langs de gewestwegen.

De strafrechtelijke boetes vermeld in artikel 200 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen werden in het voormelde KB van 20 juli 2000 gedeeld door veertig, zonder dat is rekening gehouden met artikel 2 van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet, waarin staat dat de bedragen van de geldsommen waarop de opdecimen worden toegepast, geacht worden rechtstreeks te zijn uitgedrukt in euro, zonder omrekening.

Daardoor is het bedrag van de ter zake toepasselijke geldboetes dus veertig keer lager dan vóór de omrekening. De boetes werden met name gewijzigd van 50 BEF en 2000 BEF naar respectievelijk 1,25 EUR en 50 EUR. Met toepassing van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboetes, betekent dit dat de geldboetes door het KB van 20 juli 2000 met ingang van 1 januari 2002 in feite drastisch werden verlaagd van 10.000 BEF (50 BEF x 200) en 400.000 BEF (2000 BEF x 200) tot 6,25 EUR (1,25 EUR x 5) en 250 EUR (50 EUR x 5). Op heden (dit sedert de verhoging van de opdecimes met ingang van 01.03.2004) bedragen de geldboetes overeenkomstig de tekst van de wet slechts 6,88 EUR (1,25 EUR x 5,5) en 275 EUR (50 EUR x 5,5), terwijl dit in feite 275 EUR (50 EUR x 5,5) en 11.000 EUR (2000 EUR x 5,5) zou moeten zijn.

Deze drastische verlaging van de strafrechtelijke geldboetes doet in aanzienlijke mate het ontradend effect van de strafrechtelijke geldboetes ten aanzien van potentiële overtreders van deze wetsbepalingen teniet. Ook voor de politie en het gerecht lijkt het objectieve belang af te nemen om over te gaan tot onderzoek en behandeling van inbreuken die op deze wetgeving worden vastgesteld en/of van klachten die ter zake worden neergelegd.

Deze drastische verlaging van de strafrechtelijke geldboetes werd niet enkel per vergissing doorgevoerd door de federale wetgever (administratie van Financiën), zij was zelfs niet eens bevoegd om de strafrechtelijke geldboetes te wijzigen in zoverre deze betrekking hadden op een materie waarvoor de gewesten bevoegd zijn.

De federale administratie van Financiën heeft dit ook ingezien en heeft tot twee maal toe zelf reeds een poging ondernomen om de foutieve omrekening terug recht te zetten, doch is daarbij telkens (merkwaardig genoeg: de stelling van de Raad van State komt er immers op neer dat de federale administratie van Financiën blijkbaar wel een wetsbepaling kan aanpassen waarvoor zij niet bevoegd is, doch niet bevoegd is om deze foutief en onbevoegd doorgevoerde wijziging opnieuw recht te zetten) op een negatief advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State gestuit, die van oordeel is dat artikel 200 van het Wetboek diverse rechten en taksen, los van de regeling waarin het is opgenomen, een aangelegenheid regelt die tot de materiële bevoegdheid van de gewesten behoort, zodat de federale wetgever niet bevoegd is om de ontworpen bepaling (die de rechtzetting beoogt van de eerdere foutieve omrekening) uit te vaardigen. Volgens de afdeling Wetgeving van de Raad van State (zie advies 36.526/2 in bijlage), is het aan elk gewest om desgewenst iets te doen aan de vergissing die werd begaan, hetgeen precies door middel van het voorgestelde amendement wordt beoogd.

De bepaling dient te worden ingelast met terugwerkende kracht tot 1 januari 2002, gelet dat dit precies de datum van inwerkingtreding van het (foutieve en onbevoegd uitgevaardigde) KB van 20 juli 2000 betreft. De retroactieve inwerkingtreding van de voorgestelde wijziging/rechtzetting kan immers eenvoudigweg worden verantwoord op grond van de vaststelling dat het KB van 20 juli 2000, in zoverre dit de geldboetes vermeld in artikel 200 van het Wetboek diverse rechten en taksen drastisch verminderde, zowel strijdig dient te worden geacht met artikel 2 van de voormelde wet van 26 juni 2000 als met de bevoegdheidsverdelende regels van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zodat de hoven en rechtbanken op grond van artikel 159 Grondwet zelfs geen rekening mogen houden met de wijziging, van het bedrag van de strafrechtelijke boetes vermeld in artikel 200 van het Wetboek diverse rechten en taksen, zoals deze (foutief en onbevoegd) werd doorgevoerd bij KB van 20 juli 2000. Het feit dat het KB van 20 juli 2000 nadien bekrachtigd werd bij artikel 2, 10°, van de wet van 20 juni 2002 doet hieraan geen afbreuk, nu de strijdigheid met de bevoegdheidsverdelende regels zo nodig via het Grondwettelijk Hof kan worden getoetst en vastgesteld. Het is evident dat de fout die bij de omzetting in euro op onbevoegde wijze werd begaan door de federale administratie van Financiën van bij het begin kan en moet worden rechtgezet door de bevoegde decreetgever.

Hoofdstuk XIX. Cultuurgemeente en Sportgemeente van Vlaanderen

Artikel 68 en 69

Artikel 43 van het decreet van 18 januari 2008 houdende flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport bepaalt dat de uitvoering van het decreet gebeurt binnen de ter beschikking gestelde begrotingskredieten. Gezien de beperkte budgettaire ruimte is het aangewezen om deze subsidie te verminderen.

De grootte van de gemeente wordt bepalend voor de hoogte van het subsidiebedrag met het voorstel om gemeentes kleiner dan 20.000 inwoners te plafonneren op maximaal 2 x 75.000 euro. Gemeente/steden groter dan 20.000 inwoners en kleiner dan 100.000 inwoners te plafonneren op maximaal 2 x 100.000 euro en steden groter dan 100.000 inwoners op maximaal 2 x 200.000 euro.

Door met maxima te werken, kan de subsidiëring van de variabele kosten per capita gelijk worden gemaakt over de sportgemeenten heen.

Deze nieuwe subsidieregeling geldt niet voor de stad Gent die in juli 2008 al de titel van ‘Sportgemeente/stad van Vlaanderen’ toegekend kreeg voor 2011. Daarvoor blijft de oude subsidieregeling, nu hernomen in het tweede lid van artikel 37, §6/1, onverkort van toepassing.

Hoofdstuk XX. Regularisaties onroerend erfgoed

Artikel 70

Met dit artikel wordt een oplossing voorgesteld voor drie aanslepende conflicten.

1. De gemeente Lint had begin januari 2008 (na een eerder teruggetrokken aanvraag in 2007) een aanvraag ingediend voor het bekomen van een onderhoudspremie voor dringende onderhouds- en instandhoudingswerken aan de Kabouterbrug in het Park van Lint, een beschermd landschap. Dit in overeenstemming met de geldende regelgeving, het besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2003 tot instelling van een premiestelsel voor beschermde landschappen.

De Kabouterbrug verkeerde in slechte staat en was om veiligheidsredenen reeds afgesloten. De gemeente hoopte echter de onderhouds- en instandhoudingswerken voor de zomer 2008 te kunnen afronden zodat de brug tegen dan geen gevaar meer zou vormen voor parkgebruikers en ook terug in gebruik genomen kon worden. De werken werden daarom reeds opgestart begin maart 2008. Eind februari had de bevoegde landschapsconsulent van de Vlaamse administratie daarvoor mondeling toestemming verleend, ook al was de aangevraagde onderhoudspremie nog niet toegekend. Men had zich hierbij gebaseerd op artikel 6 van het vermelde besluit van 4 april 2003, dat stelt dat de onderhoudspremie niet kan worden toegekend en/of uitbetaald wanneer voor de toekenning ervan meer dan de helft van de werkzaamheden werden uitgevoerd tenzij in dwingende omstandigheden en mits het agentschap voorafgaandelijk toestemming heeft gegeven. De bevoegde landschapsconsulent had daarbij onder meer rekening gehouden met de preciaire veiligheidssituatie.

Echter, omdat deze toestemming vormelijk niet schriftelijk gebeurde, achtte het hoofdbestuur van de administratie de verleende toestemming niet in overeenstemming met artikel 6 van het vermelde besluit van 4 april 2003. De gevraagde onderhoudspremie

werd dan ook niet toegekend. Men verwees daarbij ook naar artikel 4, §2, van het vermelde besluit van 4 april 2003 dat stelt dat slechts met de uitvoering van de gesubsidieerde werkzaamheden begonnen mag worden na notificatie van de beslissing van de toekenning van de onderhoudspremie. Vermits de gemeente toch vroeger gestart was met de werken en vermits de daarvoor reglementair vereiste voorafgaande toestemming van de administratie vormelijk niet reglementair was gegeven, werd de premie finaal dus geweigerd.

Volledigheidshalve moet opgemerkt dat, ook al is artikel 6 van het vermelde besluit van 4 april 2003 op dit punt niet expliciet (artikel 6 vereist enkel een ‘voorafgaandelijke toestemming’, maar bepaalt niet de vorm ervan), na dit voorval het bevoegde agentschap intern de instructie heeft gegeven om alle toestemmingen krachtens artikel 6 uitsluitend schriftelijk te formuleren.

De gemeente Lint vond echter dat er minstens sprake was van een door de betrokken ambtenaar ‘gewekt vertrouwen’ (toepassing van het vertrouwensbeginsel, wat een beginsel is van behoorlijk bestuur) en dat men vervolgens te goeder trouw gestart was met de werken. De gemeente heeft dan ook klacht ingediend bij de Vlaamse Ombudsdienst tegen de weigering tot toekenning van de onderhoudspremie. De Vlaamse Ombudsdienst was vervolgens van mening dat er in casu inderdaad sprake was van ‘een gerechtvaardigd vermoeden van correct handelen’.

Het lijkt in deze dan ook juist en rechtvaardig om alsnog de gevraagde onderhoudspremie toe te kennen aan de gemeente Lint en zo het ‘gewekte vertrouwen’ in te vullen.

De verschuldigde onderhoudspremie bedraagt 15.831,64 euro = 32.710,00 euro x 1,21 (btw) x 0,4. De ontvankelijk verklaarde raming van de werken bedroeg 32.710 euro exclusief btw en de 0,40 in de formule is het subsidiepercentage van 40% voor onderhoudswerkzaamheden in een beschermd landschap waarvoor op het ogenblik van de werken geen gesubsidieerd landschapsbeheerplan bestond (artikel 8 van het vermelde besluit van 4 april 2003).

Deze premie wordt aangerekend op het begrotingsartikel ND0 NF127 6331 (aandeel van het Vlaamse Gewest in de toekenning van een beheerspremie voor beschermde landschappen – openbare sector), waar het nodige krediet aanwezig is.

2. Op 24 september 2001 werd een restauratiepremie van 1.347.734,63 euro toegekend aan de vzw Noordstarfonds voor de restauratiewerken aan de Handelsbeurs op de Kouter te Gent, een sinds november 1943 beschermd gebouw. In september 2002 zijn de werken, die deel uitmaakten van een groter project, klaar en start de nieuwe en inmiddels zelfs internationaal bekende Concertzaal Handelsbeurs maar haar activiteiten. Algemeen wordt de doorgevoerde restauratie, renovatie en herbestemming als erg geslaagd bestempeld (bijvoorbeeld: “De Handelsbeurs of de voormalige Hoofdwacht op de Kouter in Gent werd respectvol gerestaureerd en herbestemd tot concertzaal. Dit project is zowel voor de monumenten als voor de identiteit van de Kouter uiterst waardevol. Hierdoor krijgt deze centrumplaats er een belangrijke publieke functie bij.”, beleidsbrief Monumenten, Landschappen en Archeologie. Beleidsprioriteiten 2003-2004 van de toenmalig bevoegde minister, *Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, nr. 1915/1, p. 21).

Overeenkomstig de toenmalig geldende reglementering (het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 1995 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten, inmiddels vervangen door het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten) werd deze toegekende restauratiepremie berekend op basis van de aanvaarde kostenraming. De aanvaarde

kostenraming voor de restauratiewerken bedroeg 2.081.925,71 euro zonder btw. Op basis van dat bedrag en in overeenstemming met artikel 3, §1, van het vermelde besluit van 5 april 1995 werd de toegekende premie berekend $(2.081.925,71 \text{ euro} \times 1,21 \text{ (btw)} \times 1,07 \text{ (verhoging voor algemene kosten)} \times 0,5 \text{ (50\% subsidiepercentage)}) = 1.347.734,63 \text{ euro}$.

Echter, artikel 3, §1, van het vermelde besluit stelde ook dat, indien het bedrag van de uiteindelijke inschrijving voor de werken lager ligt dan de eerder aanvaarde kostenraming, de toegekende restauratiepremie (her)berekend wordt op basis van deze lagere inschrijving. Dit was in casu het geval. De laagste offerte voor de restauratiewerken was 1.373.270,19 euro, exclusief btw. De op deze basis herberekende premie bedroeg 888.986,45 euro $(1.373.270,19 \text{ euro} \times 1,21 \times 1,07 \times 0,5)$ of 458.748,18 euro lager dan oorspronkelijk toegekend.

De administratie ging ervan uit dat de vzw Noordstarfonds de gevolgen van de toepassing van artikel 3, §1, van het besluit van 5 april 1995 ten volle inschatte en er gebeurde dan ook geen specifieke communicatie met betrekking tot deze reglementair verplichte, maar in casu vrij drastische verlaging van de toegekende restauratiepremie. Tegenwoordig gebeurt dit wel onder de vorm van een aangepast besluit met vermelding van het definitieve premiebedrag.

Na de aanbesteding en de start van de restauratiewerken werden er twee voorschotten toegekend aan de vzw: in april 2002 336.933,65 euro of 25% van de restauratiepremie en vervolgens in maart 2004 nog 673.867,31 euro of 50% van de premie. Belangrijk is dat beide voorschotten nog berekend werden op de oorspronkelijk toegekende restauratiepremie, dus de restauratiepremie op basis van de aanvaarde kostenraming, ook al was de administratie inmiddels op de hoogte van het bedrag van de aanbesteding.

Bij uitvoering bleek de restauratie echter veel complexer te zijn dan oorspronkelijk ingeschat. De vzw werd geconfronteerd met belangrijke en noodzakelijke meer- en bijwerken, waardoor de kosten van de restauratiewerken uiteindelijk toch opliepen tot 2.023.553,48 euro, exclusief btw. Al deze meer- en bijwerken werden technisch en inhoudelijk volledig goedgekeurd door de Vlaamse erfgoedconsulenten die de werken opvolgden. Louter cijfermatig blijkt dus het verschil tussen de oorspronkelijk aanvaarde kostenraming (2.081.925,71) en de uiteindelijke reële kost van alle uitgevoerde restauratiewerken (2.023.553,48) vrij beperkt.

Krachtens artikel 8 van het besluit van 5 april 1995 had de vzw voor de financiering van alle meer- en bijwerken nog een afzonderlijke, bijkomende premie kunnen aanvragen berekend op het bedrag van de werken, maar reglementair beperkt tot ten hoogste 10% van het bedrag waarop de oorspronkelijke premie berekend werd. De vzw heeft dit echter niet gedaan omdat men ervan uitging dat het oorspronkelijk toegekende premiebedrag zou volstaan voor het geheel van de werken.

Dit alles heeft tot gevolg dat zuiver reglementair de Vlaamse overheid enerzijds 121.814,5 euro van de toegekende restauratiepremie (waarvan 1.010.801 euro zoals vermeld reeds uitbetaald werd onder de vorm van twee voorschotten: 336.933,65 euro en 673.867,31 euro) zou moeten terugvorderen en anderzijds geen enkele financiële steun zou (moeten) toekennen voor de belangrijke bijkomende restauratiewerken die reël uitgevoerd werden.

Neemt men echter de totale kostprijs van alle reël uitgevoerde restauratiewerken als basis voor de berekening van het bedrag van de restauratiepremie zoals bepaald in artikel 3, §1, van het besluit van 5 april 1995 (dus 2.023.553,48 euro), dan had de premie 1.309.947,35 euro geweest $(2.023.553,48 \times 1,21 \times 1,07 \times 0,5)$ of 37.787,28 euro minder

dan de oorspronkelijk toegekende premie (1.347.734,63 euro versus 1.309.947,35 euro of 37.787,28 euro verschil).

In deze hypothese moet er uiteraard niets teruggevorderd worden en zou er nog een saldo van 299.146,35 euro (1.309.947,35 euro min 1.010.801 euro reeds uitbetaald via voorschotten) uitbetaald moeten worden.

Gelet op het nog openstaande encours van 336.933,67 euro vereist dit geen nieuwe vastlegging. Vermits er ook nog voldoende ordonnanceringskredieten ter beschikking zijn, moeten er ook geen bijkomende betalingskredieten ingeschreven worden. Tot slot kan de resterende vastlegging in meer van 37.787,28 euro na uitbetaling van voormeld saldo van 299.146,35 euro definitief worden geannuleerd.

Uiteraard is voormeld voorstel niet in overeenstemming met de toenmalig geldende reglementering.

Echter, omwille van:

- de realiteit en noodzaak van de uitgevoerde restauratiewerken die in totaal 1.309.947,35 euro hebben gekost;
- de uiterst geslaagde restauratie van dit voor de stad Gent historisch en architecturaal ('Gentse rococo') belangrijk en centraal gelegen pand met een duidelijke 'landmark'functie (wat ook blijkt uit het feit dat het pand reeds zeer vroeg – bijna 70 jaar geleden – al beschermd werd als monument);
- de voorbeeldfunctie die deze restauratie heeft inzake geslaagde architecturale en functionele combinatie van oud en nieuw en de succesvolle functionele herbestemming die resulteerde in een internationaal gereputeerde concertwerking;
- de nadruk die beleidsmatig gelegd wordt op herbestemming en verder gebruik als beste waarborg voor het bewaren van bouwkundig erfgoed;
- de aanzienlijke financiële repercussies die een strikte toepassing van de regelgeving zou hebben voor de werking van de vzw, vermits het gaat om een verschil van ongeveer 420.000 euro tussen het verwachte en het reglementair toekenbare;
- het feit dat deze zware negatieve financiële weerslag haaks zou staan op en het gewenste en gevoerde beleid inzake monumentenzorg en het zeer positieve resultaat op het terrein; dat het integendeel vanuit de beleidsdoelstellingen van het gevoerde monumentenbeleid juist logisch zou zijn om dit soort restauraties en herbestemmingen ten volle financieel te ondersteunen;
- het feit dat de administratie de vzw niet informeerde over de drastische verlaging van de in september 2001 toegekende restauratiepremie, wat nochtans volgens de principes van goed bestuur communicatief wel had moeten gebeuren;
- het feit dat de administratie deze werkwijze inmiddels ook corrigeerde en nu steeds de premienemers informeert over reglementaire verlagingen van de toegekende premies;
- het feit dat de twee betaalde voorschotten toch nog berekend werden op de initiele restauratiepremie op basis van de aanvaarde kostenraming, ook al wist de administratie inmiddels dat het bedrag van de aanbesteding veel lager was dan het bedrag van deze aanvaarde kostenraming; dat het daardoor ook perfect begrijpbaar is waarom de vzw bleef veronderstellen dat men recht had op de bij besluit van september 2001 toegekende hogere restauratiepremie;
- het feit dat de vzw daardoor ook geen premies aanvraagde voor de uitgevoerde meer- en bijwerken en dus niet alle potentiële financiële ondersteuning uitputte;

wordt voorgesteld om de strikte toepassing van de regelgeving te corrigeren omwille van redelijkheid en billijkheid en dit ook conform het gevoerde beleid.

De voorgestelde decretale bepaling laat dan ook toe om aan de vzw Noordstarfonds nog 299.146,35 euro te betalen als saldo van de in 2001 toegekende restauratiepremie.

3. Op 16 december 1991 werd aan de stad Leuven een subsidie toegekend en aangerekend op kredieten ingeschreven onder artikel 63.03.03.24, afdeling 1, sectie 77, van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ten bedrage van 2.448.885 BEF of 60.706,27 euro voor de restauratie van het Van Peteghemorgel in de kapel van het voormalige Augustinessenklooster in de Brusselsestraat te Leuven (nu Cultureel Centrum).

Op dat ogenblik werden deze dossiers nog opgevolgd door de toenmalige Dienst Gesubsidieerde Gebouwen. Pas vanaf 1993 werd dit overgenomen door de toenmalige afdeling Monumenten en Landschappen. Bij de overdracht van dossiers van de ene dienst naar de andere en de opvolging van vastleggingen uit het verleden is er toen met betrekking tot dit specifieke dossier iets misgelopen waardoor de toegekende en vastgelegde subsidie nooit werd uitbetaald. Het oorspronkelijk subsidiedossier is inmiddels ook zoek geraakt.

Terecht is de stad Leuven wel blijven aandringen op uitbetaling van deze subsidie.

Daarom wordt hiervoor nu ook de vereiste rechtsbasis gecreëerd.

Dit bedrag wordt aangerekend op het begrotingsartikel ND0 NF126 6331 (aandeel van het Vlaamse Gewest in de toekenning van een restauratiepremie – openbare sector), waar het nodige krediet aanwezig is.

Hoofdstuk XXI. DBFM-vennootschap

Artikel 71

Het decreet van 7 juli 2006 betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur ('het Scholenbouwdecreet'), gewijzigd bij de decreten van 29 juni 2007, 27 maart 2009 en 8 mei 2009, wordt in het voorliggend voorontwerp van decreet aangepast.

Het Scholenbouwdecreet bevat het decretaal kader voor de organisatie van de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur, waarbij de tot de investeringslijst toegelaten inrichtende machten een DBFM-overeenkomst kunnen sluiten met een DBFM-vennootschap voor het ontwerp, de bouw, de financiering en het onderhoud van de schoolinfrastructuur. In Vlaanderen bestaat immers een grote nood aan renovatie en nieuwbouw van schoolinfrastructuur.

Bij decreet van 8 mei 2009 (artikel IX.21) werd een afdeling 3bis. Herfinancieringsgarantie ingevoegd in het Scholenbouwdecreet (*Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 2159/2, p. 52 e.v.).

Teneinde de tekst van artikel 7ter, 1°, van het Scholenbouwdecreet in overeenstemming te brengen met de bedoeling van de decreetgever, zoals die blijkt uit de voorbereidende werkzaamheden naar aanleiding van de invoeging van afdeling 3bis. Herfinancieringsgarantie in het Scholenbouwdecreet, wordt verduidelijkt dat om op de herfinancieringsgarantie beroep te kunnen doen de DBFM-vennootschap moet aantonen dat zij geen herfinanciering van het vreemd vermogen kan verkrijgen aan financieringsvoorwaarden die 'globaal genomen' gunstiger zijn of overeenstemmen met de geldende financieringsvoorwaarden (met uitzondering van de rente). Met geldende financieringsvoorwaarden wordt niet alleen de rente bedoeld, doch het geheel van contractuele voorwaarden (inclusief covenants en zekerheden e.d.) waartegen de financiering wordt voorgesteld of verstrekt.

Op de vraag van de Vlaamse overheid – en in het belang van de inrichtende machten – zal door de DBFM-vennootschap in de formule van de beschikbaarheidsvergoeding reeds worden geanticipeerd op een daling van de marge na herfinanciering tot 60 basispunten. Teneinde te vermijden dat daardoor de inkomsten van de DBFM-vennootschap, die voortvloeien uit de beschikbaarheidsvergoedingen, berekend uitgaande van een marge van 60 basispunten, niet langer overeenstemmen met de voorwaarden waaraan de financiering moet worden terugbetaald na herfinanciering, werd artikel 7ter, 1° en 2°, van het Scholenbouwdecreet aangepast, zodat in geval van een gebrek aan overeenstemming in het nadeel van de DBFM-vennootschap de herfinancieringsgarantie desgevallend kan spelen.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en
Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en
Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de
aanpassing van de begroting 2010**

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

**HOOFDSTUK I.
Algemeen**

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

**HOOFDSTUK II.
Onderwijs**

Afdeling I. Volwassenenonderwijs

Art. 2. In afwijking van artikel 110, §3, van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het Volwassenenonderwijs, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, wordt aan het Fonds Inschrijvingsgelden Centra voor Volwassenenonderwijs voor het begrotingsjaar 2010 een dotatie toegekend van 3.023.000 euro ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Afdeling II. Deeltijds kunstonderwijs – gesubsidieerd onderwijs

Art. 3. Aan artikel 3quater van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs II, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. De indexformule vermeld in het laatste lid van §3 wordt voor het begrotingsjaar 2010 (schooljaar 2009-2010) niet toegepast.”.

Afdeling III. Deeltijds kunstonderwijs – gemeenschapsonderwijs

Art. 4. In het decreet van 4 juli 2008 betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft wordt een artikel 20/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 20/1. In afwijking van artikel 20 is de A2-coëfficiënt voor het jaar 2010 gelijk aan 1."

Art. 5. In het decreet van 4 juli 2008 betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft wordt in artikel 20 het getal "1.812.000" vervangen door het getal "1.820.000".

Afdeling IV. Hogere Zeevaartschool

Art. 6. In artikel 2 van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de hogere zeevaartschool wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

"§2. Het bedrag van de werkingsuitkering bestemd voor de Hogere Zeevaartschool wordt vastgesteld op 4.279.000,00 euro (prijsniveau 2010). Dit bedrag is samengesteld uit:

- 1° een onderwijssokkel van 200.000,00 euro;
- 2° een variabel onderwijsdeel van 4.079.000,00 euro.

Het bedrag, bestemd voor de uitbetaling van de verhoging van het vakantiegeld ter uitvoering van CAO II hoger onderwijs, wordt toegevoegd aan het bedrag van de werkingsuitkering."

Afdeling V. Stelsel van leren en werken

Art. 7. Aan artikel 89 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap, wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. In afwijking van §1, eerste lid, wordt:

1° een jongere waarvoor de component leren wordt vervangen door een persoonlijk ontwikkelingstraject tijdens de volledige inschrijvingsperiode in het centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs van het schooljaar in kwestie, niet in aanmerking genomen bij de vaststelling van het pakket uren-leraar;

2° een jongere waarvoor de component leren wordt vervangen door een persoonlijk ontwikkelingstraject tijdens een gedeelte van de inschrijvingsperiode in het centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs van het schooljaar in kwestie, slechts in aanmerking genomen bij de vaststelling van het pakket uren-leraar op basis van volgende formule:

(40 weken – het aantal weken in POT)
----- x de toepasbare coëfficiënt uren-leraar,
40 weken

waarbij de leerlingen die niet onder toepassing van onderhavige bepaling vallen maximaal worden geacht tot de schijf van 1 jongere tot en met 49 jongeren te behoren."

Afdeling VI. Fonds MOD Onderwijs en Vorming

Art. 8. §1. Er wordt een fonds voor de managementondersteunende diensten van Onderwijs en Vorming opgericht, 'gebruik van logistieke infrastructuur en dienstverlening', hierna het Fonds genoemd.

§2. Het Fonds is een B-fonds in de zin van artikel 45 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

§3. Aan het Fonds worden alle ontvangsten toegewezen die voortvloeien uit het gebruik door derden van (logistieke) diensten zoals aangeboden in de dienstencatalogus van de managementondersteunende diensten van Onderwijs en Vorming. Naast de entiteiten van de Vlaamse overheid kunnen ook derden van dit aanbod gebruik maken tegen een vooraf bepaalde prijslijst. Derden zijn de organisaties of instellingen (bijvoorbeeld vzw's) die niet tot de consolidatiekring van de Vlaamse overheid behoren.

§4. De middelen van het Fonds kunnen in het kader van een efficiënte en effectieve overheid door de managementondersteunende diensten van Onderwijs en Vorming aangewend worden voor uitgaven met betrekking tot het onderhouden en in stand houden van de aangeboden logistieke infrastructuur en voor kosten verbonden aan de aangeboden logistieke dienstverlening.

HOOFDSTUK III. Registratierechten

Art. 9. In artikel 140bis, §1, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, ingevoegd bij de wet van 22 december 1998, vervangen bij het decreet van 27 juni 2003 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2003, worden de woorden "Europese Unie" vervangen door de woorden "Europese Economische Ruimte".

Art. 10. In artikel 140ter van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, ingevoegd bij de wet van 22 december 1998 en vervangen bij het decreet van 27 juni 2003, worden de woorden "Europese Unie" telkens vervangen door de woorden "Europese Economische Ruimte".

HOOFDSTUK IV. Successierechten

Afdeling I. Vrijstelling familiale ondernemingen en vennootschappen

Art. 11. In artikel 60bis, §8, eerste lid, van het Vlaamse Wetboek der Successierechten, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen door het decreet van 22 december 1999, wordt de zinsnede "een jaarrekening opmaakt overeenkomstig het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekening van ondernemingen" vervangen door de zinsnede "een jaarrekening opmaakt en in voorkomend geval publiceert overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving in België op het ogenblik van het overlijden".

Art. 12. In artikel 60bis, §8, tweede lid, van het Vlaamse Wetboek der Successierechten, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen door het decreet van 22 december 1999, wordt de zinsnede "een jaarrekening opmaken overeenkomstig de geldende wetgeving van de plaats waar de maatschappelijke zetel gevestigd is" vervangen door zinsnede "een jaarrekening opmaken en in voorkomend geval publiceren overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving van de lidstaat waar de maatschappelijke zetel gevestigd is op het ogenblik van het overlijden".

Afdeling II. Vrijstelling bossen

Art. 13. In artikel 135, 10°, van het Vlaamse Wetboek der Successierechten wordt het cijfer "2" vervangen door het cijfer "4".

HOOFDSTUK V.
Overname van de dienst Verkeersbelastingen

Afdeling I. Wijzigingen aan het wetboek van de met de inkomstenbelastingen
gelijkgestelde belastingen

Onderafdeling I. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 14. In artikel 2 van het wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, het laatst gewijzigd bij de wet van 10 januari 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het getal "307," en het getal "323" wordt het getal "316," ingevoegd;

2° er wordt een vijfde lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Voor de toepassing van titel II en V wordt in dit artikel met het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 bedoeld het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest voor de onroerende voorheffing."

Art. 15. In artikel 2bis van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1986, worden de woorden "de Koning" vervangen door de woorden "de Vlaamse Regering".

Art. 16. In artikel 5, §1, tweede lid, van hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij de wet van 8 april 2002, worden de woorden "de Koning" vervangen door de woorden "de Vlaamse Regering".

Onderafdeling II. Verkeersbelasting op de autovoertuigen

Art. 17. In artikel 23ter, derde lid, van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 januari 1999, worden de woorden "De Koning" vervangen door de woorden "De Vlaamse Regering".

Art. 18. Artikel 29 van hetzelfde wetboek, vervangen bij de wet van 25 januari 1999, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 29. De belasting moet uiterlijk worden gestort binnen een termijn van twee maanden vanaf de datum van de verzending van het aanslagbiljet aan de belastingschuldige, op de wijze vermeld op het aanslagbiljet."

Art. 19. In artikel 31 van hetzelfde wetboek, vervangen bij de wet van 25 januari 1999, wordt het woord "drie" vervangen door het woord "vijf", en wordt het woord "Ontlasting" vervangen door het woord "Ontheffing".

Art. 20. Artikel 32 van hetzelfde wetboek, vervangen bij de wet van 25 januari 1999, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 32. De bezwaarschriften moeten worden gemotiveerd en op straffe van verval worden ingediend uiterlijk binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van het aanslagbiljet of van de kennisgeving van de aanslag."

Art. 21. Artikel 34 van hetzelfde wetboek, opgeheven bij de wet van 25 januari 1999, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 34. De dwangschriften worden uitgevaardigd door de ambtenaren belast met de invordering.

Deze ambtenaren moeten een herinneringsbrief sturen ten minste één maand voordat de gerechtsdeurwaarder een bevel tot betaling betekent, behalve indien de rechten van de Schatkist in gevaar zijn."

Art. 22. In artikel 36bis, eerste lid, van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 juni 1972, gewijzigd bij de wetten van 9 juli 2004, 21 december 2009 en 23 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° punt 1° wordt opgeheven;
- 2° in punt 3° worden de woorden “sub 1°, bedoelde reglementering” vervangen door de woorden “reglementering voor de inschrijving van de motorvoertuigen en de aanhangwagens” en worden de woorden “de respectievelijke bepalingen van artikelen 36ter en” vervangen door het woord “artikel”.

Art. 23. Artikel 36ter van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 juni 1972 en gewijzigd bij de wetten van 25 januari 1999 en 19 februari 2001, wordt opgeheven.

Art. 24. In artikel 36quater van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 december 1974, en gewijzigd bij de wetten van 25 januari 1999 en 19 februari 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 2 worden tussen de woorden “artikel 36bis, 2°” en de woorden “, moet de belasting” de woorden “en 3°” ingevoegd;
- 2° paragraaf 4 wordt opgeheven;
- 3° in paragraaf 5 en paragraaf 6 worden de woorden “moet het kenteken aan de voormelde ambtenaar of dienst worden teruggegeven en” opgeheven.

Art. 25. In artikel 38 van hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij de wet van 10 februari 1981, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “20 dagen” worden vervangen door de woorden “een maand”;
- 2° in het eerste en het tweede lid worden de woorden “directeur-generaal der directe belastingen” vervangen door de woorden “Vlaamse Regering”.

Art. 26. In artikel 39 van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wet van 10 februari 1981, worden de woorden “het fiscaal kenteken te controleren van” vervangen door de woorden “toezicht uit te oefenen op de naleving van deze titel en uitvoeringsbesluiten ervan met betrekking tot”.

Art. 27. In artikel 40 van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wetten van 24 maart 1970 en 25 januari 1999, worden de woorden “directeur-generaal der directe belastingen” vervangen door de woorden “Vlaamse Regering”.

Onderafdeling III. Belasting op de inverkeerstelling

Art. 28. In artikel 96 tweede lid, van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wetten van 1 juni 1992, 28 december 1992 en 25 mei 1993, worden de woorden “De Koning” vervangen door de woorden “De Vlaamse Regering”.

Art. 29. In artikel 98, §3, van hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering is gemachtigd het bedrag van de belasting te wijzigen. Dat besluit van de Vlaamse Regering moet aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging worden voorgelegd binnen een termijn van twaalf maanden na de bekendmaking van het besluit in het Belgisch Staatsblad.”.

Art. 30. Artikel 102 van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wet van 1 juni 1992, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 102. De belasting moet worden gestort binnen een termijn van twee maanden vanaf de datum van de verzending van het aanslagbiljet aan de belastingschuldige, op de wijze vermeld op het aanslagbiljet."

Art. 31. Artikel 103bis van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 mei 1993, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 103bis. De bezwaarschriften moeten worden gemotiveerd en op straffe van verval worden ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van het aanslagbiljet of van de kennisgeving van de aanslag."

Art. 32. In artikel 104 van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wetten van 1 juni 1992 en 28 december 1992, wordt het woord "drie" vervangen door het woord "vijf".

Art. 33. In artikel 105, tweede lid, van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 1 juni 1992, worden de woorden "De Koning" vervangen door de woorden "De Vlaamse Regering".

Onderafdeling IV. Controle en invordering

Art. 34. Aan hetzelfde wetboek wordt een titel VIII toegevoegd, die bestaat uit artikel 120 tot en met 124, die luidt als volgt:

"Titel VIII. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 120. Onverminderd de bevoegdheden die toevertrouwd worden aan de andere officieren of agenten van de gerechtelijke politie en aan de leden van het operationeel kader van de lokale en de federale politie, kent de Vlaamse Regering de hoedanigheid van agent of officier van de gerechtelijke politie toe aan de beëdigde personeelsleden die ze aanwijst om toezicht te houden op de uitvoering van titel I, II, V en VIII, en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Art. 121. De ambtenaren vermeld in artikel 120, kunnen de bijstand vorderen van de lokale en federale politie bij de uitoefening van controles en maken zich tijdens de uitoefening van hun ambt desgevraagd kenbaar door hun legitimatiekaart voor te leggen.

Art. 122. De ambtenaren vermeld in artikel 120, houden toezicht op de bepalingen van titel I, II en V.

Art. 123. In het kader van de uitoefening van hun opdracht kunnen de ambtenaren vermeld in artikel 120:

1° bevelen geven aan bestuurders en het verkeer regelen, zoals bepaald in artikel 11 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer;

2° inlichtingen inwinnen en controle uitoefenen door personen te ondervragen en documenten en andere informatiedragers in te kijken;

Art. 124. De Vlaamse Belastingdienst is bevoegd om de nog niet afgehandelde dossiers over de verkeersbelastingen vermeld in titel II en V waarvoor een dwangschrift door de federale ontvanger werd uitgevaardigd, te innen en verder in te vorderen."

Afdeling II. Eurovignet

Art. 35. In artikel 2, tweede lid, van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik

van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend te Brussel op 9 februari 1994 door de regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een eurovignet overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993 worden tussen de woorden “Artikelen 2 en 37” en de woorden “van het Wetboek” de woorden “en titel VIII” ingevoegd.

Art. 36. In dezelfde wet wordt een artikel 2ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2ter. De Vlaamse Belastingdienst krijgt de bevoegdheid om de nog niet afgehandelde dossiers over het eurovignet, waarvoor een dwangschrift van de federale ontvanger werd uitgevaardigd, te innen en in te vorderen.”.

Art. 37. In artikel 12, §2, van dezelfde wet worden de woorden “bevoegde gewestelijke directeur” vervangen door de woorden “gemachtigde ambtenaar van het Vlaamse Gewest”.

Art. 38. In artikel 13 van dezelfde wet worden de woorden “De Koning” vervangen door de woorden “De Vlaamse Regering”.

HOOFDSTUK VI. Onroerende voorheffing

Art. 39. Aan artikel 255, derde lid, van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992, zoals van toepassing voor de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De toepassing van deze coëfficiënt mag evenwel geen aanleiding geven tot een hoger tarief dan het aanslagjaar voordien.”.

HOOFDSTUK VII. Vzw Vlaamse Opera

Art. 40. Aan artikel 2 van het decreet van 2 maart 2007 houdende opheffing van het decreet van 5 april 1995 tot oprichting van de Vlaamse Opera en tot regeling van de rechtsopvolging wordt een paragraaf 8 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§8. Het fictief saldo van de Vlaamse Opera voor de berekening van de CFO-vergoeding, overeenkomstig artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 februari 2006 houdende de modaliteiten tot invoering van het centraal kasbeheer voor de Vlaamse verzelfstandigde agentschappen opgericht ingevolge het decreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, wordt op datum van 1 juli 2008 op nul gebracht.”.

HOOFDSTUK VIII. Vzw Vlaams Instituut voor de Zee

Art. 41. Aan Titel III van het decreet van 30 april 2009 betreffende de organisatie en de financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid wordt een hoofdstuk IV, dat bestaat uit artikel 56/1 en 56/2, toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IV. Vlaams Instituut voor de Zee

Afdeling I. – Toelage en convenant Vlaams Instituut voor de Zee

Art. 56/1. §1. De Vlaamse Regering is ertoe gemachtigd om deel te nemen in de vereniging zonder winstoogmerk Vlaams Instituut voor de Zee, opgericht bij de notariële akte van 2 april 1999, waarvan het maatschappelijk doel erin bestaat om het coördinatie- en informatieplatform voor zeewetenschappelijk en kustgebonden onderzoek in Vlaanderen te zijn en dat tevens fungeert tevens als internationaal aanspreek- en knooppunt.

§2. De Vlaamse Regering stelt binnen de beschikbare begrotingskredieten een jaarlijkse toelage ter beschikking van het Vlaams Instituut voor de Zee.

§3. Het Vlaams Instituut voor de Zee en de Vlaamse Regering sluiten een convenant waarin tenminste de volgende elementen zijn opgenomen:

- 1° de strategische en operationele doelstellingen van de vereniging zonder winstoogmerk;
- 2° een rapportering- en evaluatiemechanisme.

Afdeling II. – Bestuur

Art. 56/2. De statuten van het Vlaams Instituut voor de Zee waarborgen dat de raad van bestuur ervan tenminste bestaat uit een meerderheid van vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering.”.

HOOFDSTUK IX.

Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Art. 42. In artikel 3 van het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, worden de woorden “en artikel 6, §3” vervangen door de woorden “artikel 6, §3, en artikel 8”.

HOOFDSTUK X.

Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Art. 43. Aan artikel 15, §2, van het decreet van 6 juli 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 22 december 2000, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Vanaf 1 januari 2010 is het eerste lid niet meer van toepassing op de indexering van het persoonlijke assistentiebudget, vermeld in artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.”.

HOOFDSTUK XI.

Mobiliteitsplan Vlaanderen

Art. 44. Artikel 28 van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 28. Het Mobiliteitsplan Vlaanderen wordt uiterlijk op 31 december 2012 voor het eerst vastgesteld en bekendgemaakt.”.

HOOFDSTUK XII.
Energie

Afdeling I. Energiefonds

Art. 45. In artikel 20 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, vervangen bij decreet van 30 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. Aan dit Energiefonds worden rechtstreeks volgende inkomsten toegewezen:

1) opbrengsten uit heffingen en administratieve geldboetes die decretaal aan het Energiefonds worden toegewezen, de opbrengsten afkomstig van de dadingen die hierover worden aangegaan, evenals de opbrengsten die worden geïnd naar aanleiding van beslissingen van de hoven en rechtbanken die hierover worden genomen ten laste van de decretaal aangewezen heffings- of boeteplichtigen;

2) andere middelen aan het Energiefonds toegewezen krachtens wettelijke, decretale of conventionele bepalingen, de terugstortingen, de middelen van de Europese Unie of andere internationale instellingen voor projecten die tot stand komen met cofinanciering vanuit het Energiefonds, de middelen van de andere gewesten en de federale overheid voor projecten die tot stand komen met cofinanciering vanuit het Energiefonds en die een financiering op Belgisch niveau vergen zoals overlegd op het Energie-Overleg Staat-Gewesten, de middelen van andere partners die aan deze projecten deelnemen, de toevallige inkomsten uit deze projecten volgens de overeenkomsten afgesloten met of tussen de projectpartners, de inkomsten uit de verkoop van publicaties die kaderen in het energiebeleid en de overige toevallige ontvangsten.";

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De Vlaamse Regering beschikt over de kredieten van het Energiefonds, inclusief de machtiging om hiermee subsidies toe te kennen, voor de uitvoering van haar energiebeleid, in het bijzonder voor de financiering van openbaredienstverplichtingen inzake energie, voor haar sociaal energiebeleid, haar beleid inzake het rationeel energiegebruik, haar beleid inzake warmtekrachtkoppeling, haar beleid inzake de hernieuwbare energiebronnen en haar beleid inzake de flexibele mechanismen van het protocol van Kyoto.".

Art. 46. In artikel 3.2.1 van het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. Aan dit Energiefonds worden rechtstreeks de volgende inkomsten toegewezen:

1) opbrengsten uit heffingen en administratieve geldboetes die decretaal aan het Energiefonds worden toegewezen, de opbrengsten afkomstig van de dadingen die hierover worden aangegaan, evenals de opbrengsten die worden geïnd naar aanleiding van beslissingen van de hoven en rechtbanken die hierover worden genomen ten laste van de decretaal aangewezen heffings- of boeteplichtigen;

2) andere middelen aan het Energiefonds toegewezen krachtens wettelijke, decretale of conventionele bepalingen, de terugstortingen, de middelen van de Europese Unie of andere internationale instellingen voor projecten die tot stand komen met cofinanciering vanuit het Energiefonds, de middelen van de andere gewesten en de federale overheid voor projecten die tot stand komen met cofinanciering vanuit het Energiefonds en die een financiering op Belgisch niveau vergen zoals overlegd op het Energie-Overleg Staat-Gewesten, de middelen van andere partners die aan deze projecten deelnemen,

de toevallige inkomsten uit deze projecten volgens de overeenkomsten afgesloten met of tussen de projectpartners, de inkomsten uit de verkoop van publicaties die kaderen in het energiebeleid en de overige toevallige ontvangsten.”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering beschikt over de kredieten van het Energiefonds, inclusief de machtiging om hiermee subsidies toe te kennen, voor de uitvoering van haar energiebeleid, in het bijzonder voor de financiering van openbaredienstverplichtingen inzake energie, voor haar sociaal energiebeleid, haar beleid inzake het rationeel energiegebruik, haar beleid inzake warmtekrachtkoppeling, haar beleid inzake de hernieuwbare energiebronnen en haar beleid inzake de flexibele mechanismen van het protocol van Kyoto.”.

Afdeling II. Installaties voor zonne-energie

Art. 47. Artikel 100 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt ingetrokken.

Art. 48. Aan artikel 25ter, §1, tweede lid, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Voor iedere installatie voor zonne-energie waar uit het verslag van het gelijkvormigheidsonderzoek of de controle van de technische installaties zoals beschreven in het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties, blijkt dat deze grotendeels geïnstalleerd was in 2009, maar nog niet operationeel, en uit een tweede keuring voor 1 maart 2010 blijkt dat ze volledig is geïnstalleerd, en niet is vergroot in vermogen ten opzichte van de eerste keuring, wordt de datum van deze eerste keuring beschouwd als datum van indiening.”.

Art. 49. Aan artikel 7.1.6, §1, tweede lid, van het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Voor iedere installatie voor zonne-energie waar uit het verslag van het gelijkvormigheidsonderzoek of de controle van de technische installaties zoals beschreven in het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties, blijkt dat deze grotendeels geïnstalleerd was in 2009, maar nog niet operationeel, en uit een tweede keuring voor 1 maart 2010 blijkt dat ze volledig is geïnstalleerd, en niet is vergroot in vermogen ten opzichte van de eerste keuring, wordt de datum van deze eerste keuring beschouwd als datum van indiening.”.

Afdeling III. Fonds ter reductie van de globale energiekost

Art. 50. Aan artikel 99, §2, van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt de volgende zin toegevoegd:

“Bij de uitwinning van een verleende waarborg, als vermeld in §1, wordt, per dossier waarvoor de waarborg wordt uitgewonnen, aan de Lokale Entiteit een franchise aangerekend van 250 euro.”.

HOOFDSTUK XIII. Stadsvernieuwingsprojecten

Art. 51. In het decreet van 22 maart 2002 houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2003,

24 december 2004, 22 december 2006 en 27 maart 2009, wordt een artikel 6/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/1. Indien de Vlaamse Regering een subsidie toekent voor een project, kan een regieteam worden belast met de begeleiding van het project. De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling en de werkwijze van het regieteam, alsook de vergoeding ervan.”.

HOOFDSTUK XIV. Leefmilieu

Afdeling I. Verkoop rioolwaterzuiveringsinstallaties

Art. 52. Aan artikel 10.2.4. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij decreet van 7 mei 2004 wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§6. In afwijking van de vorige paragrafen van dit artikel wordt de Vlaamse Milieumaatschappij, na goedkeuring door de Vlaamse Regering, gemachtigd om de gronden en de bijhorende bouwwerken van rioolwaterzuiveringsinstallaties te verkopen aan de NV Aquafin.”.

Afdeling II. Oppervlaktewateren

Art. 53. Aan artikel 32septies, §2, eerste lid, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 1988, vervangen bij het decreet van 12 december 1990 en gewijzigd bij het decreet van 8 juli 1996, worden een punt 5° en een punt 6° toegevoegd, die luiden als volgt:

“5° het exploiteren of laten exploiteren van de rioolwaterzuiveringsinstallaties die aangekocht werden van de Vlaamse Milieumaatschappij, het financieren van de investeringen nodig voor het in bedrijf houden, het aanpassen en verbeteren van deze installaties voor zover deze aanpassingen en verbeteringen zijn opgenomen in een technisch plan zoals bedoeld onder 1°;
6° het financieren van de aankoop van de rioolwaterzuiveringsinstallaties die aangekocht werden van de Vlaamse Milieumaatschappij.”.

Art. 54. In artikel 35quinquies, §2, van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 18 december 2009, wordt het woord “artikel” vervangen door het woord “hoofdstuk”.

Art. 55. In artikel 35quinquiesdecies van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 22 december 2000, worden paragraaf 4 en paragraaf 5 opgeheven.

Art. 56. Aan artikel 35quinquiesdecies van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 22 december 2000, wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§6. Voor de heffingen die vóór 1 december 2009 geheel of gedeeltelijk om een andere reden dan verjaring door de rechter zijn nietig verklaard, worden de subsidiaire aanslagen, voorgelegd na de sluiting van de debatten overeenkomstig paragraaf 4 en paragraaf 5 van dit artikel, geldig aan het oordeel van de rechter onderworpen op voorwaarde dat de procedure vóór 1 juni 2010 wordt ingeleid. Voor de heffingen die tussen 1 december 2009 en de datum van inwerkingtreding van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010 door de rechter om een andere reden dan verjaring zijn vernietigd, worden de subsidiaire

aanslagen, voorgelegd na de sluiting van de debatten overeenkomstig paragraaf 4 en paragraaf 5 van dit artikel, geldig aan het oordeel van de rechter onderworpen op voorwaarde dat de procedure wordt ingeleid binnen de zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van de rechterlijke uitspraak die de heffing vernietigde.”.

Art. 57. In artikel 35*septiesdecies* van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 22 december 2000, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. In zoverre dit hoofdstuk en de besluiten genomen ter uitvoering ervan er niet van afwijken, zijn de regels betreffende de vestiging, de invordering, de geschillen, de subsidiaire aanslag, de verwijs- en moratoire intresten, de vervolgingen, de voorrechten, de wettelijke hypotheek en de verjaring inzake rijksinkomstenbelastingen, mutatis mutandis van toepassing op de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen, geldboeten en heffingsverhogingen.”.

Afdeling III. Grondwaterbeheer

Art. 58. In artikel 28*quater* van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, laatst gewijzigd bij het decreet van 21 november 2008, wordt in paragraaf 1 en paragraaf 3 de zin “De index is de verhouding van twee indexcijfers van de consumptieprijzen met in de teller het indexcijfer van de maand december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en in de noemer het indexcijfer van de maand december 2001” vervangen door de zin “De index is de verhouding van twee indexcijfers van de consumptieprijzen met in de teller het indexcijfer van de maand december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en in de noemer het indexcijfer van de maand december 2001, basis 1988, met name 134,46”.

Art. 59. In artikel 28*quinqües*, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 2000 en gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, worden de woorden “vergunde of gemelde grondwaterwinning(en)” vervangen door de woorden “vergunningsplichtige of meldingsplichtige grondwaterwinning(en)”.

Art. 60. In artikel 28*duodecies* van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1999, wordt paragraaf 4 opgeheven.

Art. 61. Aan artikel 28*duodecies* van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1999, wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§5. Voor de heffingen die vóór 1 december 2009 geheel of gedeeltelijk om een andere reden dan verjaring door de rechter zijn nietig verklaard, worden de subsidiaire aanslagen, voorgelegd na de sluiting van de debatten overeenkomstig paragraaf 4 van dit artikel, geldig aan het oordeel van de rechter onderworpen op voorwaarde dat de procedure vóór 1 juni 2010 wordt ingeleid. Voor de heffingen die tussen 1 december 2009 en de datum van inwerkingtreding van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010 door de rechter om een andere reden dan verjaring zijn vernietigd, worden de subsidiaire aanslagen, voorgelegd na de sluiting van de debatten overeenkomstig paragraaf 4 van dit artikel, geldig aan het oordeel van de rechter onderworpen op voorwaarde dat de procedure wordt ingeleid binnen de zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van de rechterlijke uitspraak die de heffing vernietigde.”.

Art. 62. In artikel 28*quaterdecies* van hetzelfde decreet vervangen bij decreet van 22 december 1999, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. In zoverre dit hoofdstuk en de besluiten genomen ter uitvoering ervan er niet van afwijken, zijn de regels betreffende de vestiging, de invordering, de geschillen, de subsidiaire aanslag, de verwijl- en moratoire intresten, de vervolgingen, de voorrechten, de wettelijke hypotheek en de verjaring inzake rijksinkomstenbelastingen, mutatis mutandis van toepassing op de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen, geldboeten en heffingsverhogingen.”.

Afdeling IV. Afvalstoffen

Art. 63. In artikel 48, §2, 9°, van het decreet van 2 juli 1981, zoals herhaaldelijk gewijzigd, worden de woorden “voor het storten van gips of calciumchloride afvalstoffen op een daartoe vergunde stortplaats” vervangen door de woorden “voor het storten van gips of calciumchloride afvalstoffen afkomstig van de productie van fosforzuur en van metallurgische processen op een daartoe vergunde stortplaats”.

HOOFDSTUK XV.

Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector

Art. 64. In artikel 4, lid 1, van het decreet van 13 mei 1997 houdende de oprichting van een financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector worden in punt 4° de woorden “elke andere persoon” vervangen door de woorden “elke andere natuurlijke of rechtspersoon”.

Art. 65. Aan artikel 4, lid 1, van hetzelfde decreet wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° Elke groep zoals vermeld in artikel 45 van de verordening (EG) Nr. 1198/2006 van de Raad van 27 juli 2006 inzake het Europees Visserijfonds”.

Art. 66. Aan artikel 4, lid 3, van hetzelfde decreet wordt een punt 6° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“6° de duurzame ontwikkeling van visserijgebieden bevorderen.”.

HOOFDSTUK XVI.

Financiering van stages bij internationale organisaties

Art. 67. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om financiële tussenkomsten te verstrekken in het kader van stages bij internationale organisaties. Zij kan daartoe nadere voorwaarden bepalen.

HOOFDSTUK XVII.

Strategische adviesraad internationaal Vlaanderen

Art. 68. In het decreet van 16 mei 2007 tot oprichting van de strategische adviesraad internationaal Vlaanderen wordt een artikel 6bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6bis. Voor elke vertegenwoordiger van het maatschappelijk middenveld wordt een plaatsvervanger benoemd door de Vlaamse Regering op voordracht van de organisaties vermeld in artikel 5, §2.

Deze plaatsvervangers worden benoemd voor dezelfde duur als het effectieve lid.

De artikelen 8 tot en met 10 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden zijn van overeenkomstige toepassing op deze plaatsvervangers.”.

HOOFDSTUK XVIII.

Wetboek diverse rechten en taksen

Art. 69. Het koninklijk besluit van 20 juli 2000 houdende uitvoering van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet en die ressorteert onder het Ministerie van Financiën wordt ingetrokken voor wat betreft het artikel 200, tweede lid, van het Wetboek diverse rechten en taksen.

Art. 70. In artikel 200, tweede lid, van het Wetboek diverse rechten en taksen worden de bedragen "1,25 EUR" en "50 EUR" respectievelijk vervangen door de bedragen "50 EUR" en "2.000 EUR".

HOOFDSTUK XIX.

Cultuurgemeente en Sportgemeente van Vlaanderen

Art. 71. In artikel 37 van het decreet van 18 januari 2008 houdende flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport wordt paragraaf 6 vervangen door wat volgt:

"§6. De Vlaamse Regering voorziet in een subsidie van 200.000 euro in het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de stad de titel Cultuurgemeente van Vlaanderen draagt en van 200.000 euro tijdens het jaar zelf."

Art. 72. In artikel 37 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 6/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§6/1. De Vlaamse Regering voorziet in een subsidie van maximaal 75.000 euro aan de gemeente die de titel Sportgemeente van Vlaanderen krijgt voor gemeentes kleiner dan 20.000 inwoners en van maximaal 100.000 euro voor gemeentes groter dan 20.000 inwoners en kleiner dan 100.000 inwoners en van maximaal 200.000 euro voor steden groter dan 100.000 inwoners. Deze subsidie wordt zowel toegekend in het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de stad de titel Sportgemeente van Vlaanderen draagt als tijdens het jaar zelf.

Het eerste lid is niet van toepassing op de gemeente die voor 2011 de titel van Sportgemeente van Vlaanderen draagt. Voor deze gemeente voorziet de Vlaamse Regering in een subsidie van 200.000 euro in het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de stad de titel Sportgemeente van Vlaanderen draagt en van 200.000 euro tijdens het jaar zelf."

HOOFDSTUK XX.

Open monumentenverenigingen

Art. 73. In artikel 3, §1, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten wordt tussen de zin "De premie wordt berekend op het bedrag, BTW inbegrepen, voor zover de premienemer het bewijs levert dat hij die niet kan recupereren als BTW-plichtige." en de zin "Prijsverhogingen die het gevolg zijn van de stijging van de kosten van lonen en materialen komen, behoudens de in § 5 van dit artikel vermelde verhoging van de restauratiepremie, niet in aanmerking voor een restauratiepremie." de zin "Als de premienemer een openmonumentenvereniging is als vermeld in artikel 1, 11°, wordt de restauratiepremie voor restauratiewerkzaamheden aan een open monument als

vermeld in artikel 1, 9°, berekend op het bedrag, BTW inbegrepen, ongeacht of deze vereniging de BTW al dan niet kan recupereren.” ingevoegd.

HOOFDSTUK XXI.
Regularisaties onroerend erfgoed

Art. 74. Aan de gemeente Lint wordt een onderhoudspremie van 15.831,64 euro toegekend voor de in maart 2008 uitgevoerde werken aan de Kabouterbrug in het beschermd landschap ‘Park van Lint’. Deze premie wordt aangerekend op het begrotingsartikel ND0 NF127 6331 (aandeel van het Vlaamse Gewest in de toekenning van een beheerspremie voor beschermde landschappen – openbare sector).

Van de op 24 september 2001 toegekende restauratiepremie aan de vzw Noordstarfonds voor de restauratie en herbestemming van de Handelsbeurs te Gent wordt als saldo nog 299.146,35 euro uitbetaald.

Een bedrag van 60.706,27 euro wordt vastgelegd en uitbetaald aan de stad Leuven in uitvoering van de subsidietoekenning van 16 december 1991, waarbij deze subsidie aan de stad Leuven werd toegekend voor de restauratie van het Van Peteghem orgel in de kapel van het voormalige Augustinessenklooster te Leuven. Dit bedrag wordt aangerekend op het begrotingsartikel ND0 NF126 6331 (aandeel van het Vlaamse Gewest in de toekenning van een restauratiepremie – openbare sector).

HOOFDSTUK XXII.
Verdeling CREG-middelen

Art. 75. De door de commissie voor de regulering van de elektriciteit, opgericht krachtens artikel 23 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en hierna de CREG te noemen, aan het Vlaamse Gewest overgedragen middelen tot uitvoering van de regularisaties inzake de verdeling onder de gemeenten van het Vlaamse Gewest van de bedragen voor 2006 en 2007 van de federale bijdrage tot compensatie van de inkomstenderving van de gemeenten ingevolge de liberalisering van de elektriciteitsmarkt, ingesteld door artikel 22bis van dezelfde wet, worden onder de gemeenten verdeeld zoals vastgesteld door de CREG, met inbegrip van de regularisatie en desgevallend de recuperatie van de reeds gestorte voorschotten.

Het door de CREG niet toegewezen saldo wordt onder de gemeenten van het Vlaamse Gewest verdeeld volgens dezelfde procentuele verhouding als de verdeling onder de gemeenten van het bedrag voor het jaar 2007 van de federale bijdrage, vermeld in het eerste lid.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de verdelingen onder de gemeenten krachtens het eerste en het tweede lid.

HOOFDSTUK XXIII.
DBFM-vennootschap

Art. 76. Artikel 7ter van het decreet van 7 juli 2006 betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7ter. Indien de financieringsovereenkomst(en) met betrekking tot het vreemd vermogen van de DBFM-vennootschap voorziet(n) in een verplicht herfinancieringsmoment tussen het verstrijken van het vijfde en het tiende

jaar vanaf de afsluiting van de financieringsovereenkomsten, zal de Vlaamse Gemeenschap of een rechtspersoon waarop de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaamse Gewest rechtstreeks of onrechtstreeks een determinerende invloed heeft, zoals een door haar opgerichte of gecontroleerde financieringsmaatschappij, op verzoek van de DBFM-vennootschap, het integrale openstaande saldo van het vreemd vermogen overeenkomstig de geldende financieringsvoorwaarden, met uitzondering van de eventueel toepasselijke herfinancieringsvergoeding en enige schulden die het gevolg zijn van tekortkomingen van de DBFM-vennootschap, zoals nalatigheidsintresten, terugbetalen en het vreemd vermogen van de DBFM-vennootschap overnemen, onder de hiernavolgende cumulatieve voorwaarden en modaliteiten:

1° de DBFM-vennootschap kan, om redenen die haar niet toerekenbaar zijn en ondanks alle mogelijke redelijke inspanningen, geen herfinanciering van het vreemd vermogen verkrijgen aan financieringsvoorwaarden die, globaal genomen, gunstiger zijn of overeenstemmen met de geldende financieringsvoorwaarden (met uitzondering van de rente), en waarbij de rente, na herfinanciering, overeenstemt met de referentierentevoet van de geldende financieringsvoorwaarden verhoogd met maximum zestig basispunten;

2° het vreemd vermogen wordt door de Vlaamse Gemeenschap of een rechtspersoon waarop de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaamse Gewest rechtstreeks of onrechtstreeks een determinerende invloed heeft zoals een door haar opgerichte of gecontroleerde financieringsmaatschappij terugbetaald aan de kredietverstrekker(s) in naam en voor rekening van de DBFM-vennootschap en aan de DBFM-vennootschap ter beschikking gesteld voor de resterende looptijd van het DBFM-programma tegen de geldende financieringsvoorwaarden (met uitzondering van de rente), en waarbij de rente overeenstemt met de referentierentevoet van de geldende financieringsvoorwaarden verhoogd met maximum zestig basispunten, op voorwaarde dat zulks ook derwijze doorgerekend wordt in de hiermee overeenstemmende component van de formule ter bepaling van de beschikbaarheidsvergoeding.".

HOOFDSTUK XXIV. Slotbepalingen

Art. 77. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2010, met uitzondering van:

- artikel 5 heeft uitwerking met ingang van 1 september 2009;
- artikel 7 treedt in werking op 1 september 2010;
- de artikelen 9 tot en met 13, die in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad;
- de Vlaamse Regering bepaalt voor elk van de bepalingen van het hoofdstuk V. *Overname van de dienst verkeersbelastingen* de datum waarop ze in werking treden;
- artikel 40 treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad;
- artikel 42 treedt in werking tien dagen na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad;
- artikel 44 heeft uitwerking met ingang van 30 juni 2010;
- de artikelen 49 en 50, die in werking treden tien dagen na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad;
- de artikelen 51 tot en met 66, die in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad;
- artikel 67 treedt in werking op 1 oktober 2010;

- de artikelen 69 en 70, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2002;
- artikel 73 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2006;
- de artikelen 74 tot en met 76, die in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van
Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en
Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

SG

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 48.153/1/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste en derde kamer, op 21 april 2010 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010", heeft op 26 april 2010 (derde kamer) en 27 april 2010 (eerste kamer) het volgende advies gegeven:

SG

48.153/1/3

Volgens artikel 84, ¹, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoprðdineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

"De hoogdringendheid wordt ingegeven door het feit dat het voorontwerp van decreet tegen 30 april 2010 bij het Vlaams Parlement moet worden ingediend. Wegens de nauwe band met de begrotingsdecreten en de gelijktijdige behandeling in het Vlaams Parlement wordt het programmadecreet in dezelfde periode ingediend."

Voor een aantal bepalingen van het voorontwerp is de nauwe band met de begroting 2010 niet duidelijk, zodat voor die onderdelen de spoedeisendheid niet is aangetoond. Het gaat om volgende artikelen van het ontwerp, waarover dan ook geen advies wordt gegeven:

- artikelen 9 en 10 ⁽¹⁾;
- artikelen 11 en 12 ⁽²⁾;
- artikelen 14 tot 38 ⁽³⁾;
- artikel 42;

⁽¹⁾ Uit de memorie van toelichting dient te worden afgeleid dat de ontworpen wijzigingen van formele aard beogen tegemoet te komen aan een vraag van de Europese Commissie, in het raam van de inbreukprocedure nr. 2009/4574. Er is bijgevolg geen nauwe band met de begroting 2010.

⁽²⁾ Uit de memorie van toelichting dient te worden afgeleid dat de ontworpen wijzigingen zijn ingegeven met het oog op het verhogen van de rechtszekerheid. Op generlei wijze kan evenwel een nauwe band tussen die wijzigingen en de begroting 2010 worden afgeleid.

⁽³⁾ Uit de gegevens waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, beschikt, blijkt dat de inning en de invordering van de verkeersbelastingen in eigen beheer eerst vanaf het begrotingsjaar 2011 gebeuren. Er is bijgevolg geen nauwe band met de begroting 2010.

.../...

SG

48.153/1/3

- artikelen 47 en 48 ⁽⁴⁾;
- artikel 54 ⁽⁵⁾;
- artikelen 69 en 70 ⁽⁶⁾.
- artikelen 71 en 72 ⁽⁷⁾.

*

* *

-
- ⁽⁴⁾ De artikelen 47 en 48 strekken tot het rechtzetten van een louter materiële vergissing in artikel 100 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010. De stellers van het ontwerp kiezen voor de omslachtige weg van de intrekking van die laatste bepaling en de invoering van een nieuwe bepaling met dezelfde inhoud. Het zou uiteraard eenvoudiger zijn om in het Belgisch Staatsblad een erratum met betrekking tot de inleidende zin van het genoemde artikel 100 bekend te maken.
- ⁽⁵⁾ Artikel 54 strekt tot het rechtzetten van een louter materiële vergissing in artikel 35*quinquies*, ², van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, vervangen bij artikel 130 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010. Ook hier zou het eenvoudiger zijn om in het Belgisch Staatsblad een erratum met betrekking tot het genoemde artikel 130 bekend te maken. Overigens is die laatste bepaling nog niet in werking getreden, zodat de hier bedoelde wijziging in elk geval zou moeten worden aangebracht in artikel 130 van het decreet van 18 december 2009.
- ⁽⁶⁾ Uit de memorie van toelichting dient te worden afgeleid dat de artikelen 69 en 70 de rechtzetting beogen van een in 2000 door de federale overheid begane vergissing. Hieruit volgt dat er geen nauwe band is met de begroting 2010.
- ⁽⁷⁾ De artikelen 71 en 72 hebben tot doel het bedrag van de subsidie voor Sportgemeente van Vlaanderen, thans bepaald in artikel 37, ⁶, van het decreet van 18 januari 2008 houdende flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport, te wijzigen. De wijziging zal voor het eerst gevolgen hebben voor de begroting 2011. Het ontworpen artikel 37, ^{6/1}, tweede lid (artikel 72 van het ontwerp), bepaalt dat de gemeente die in 2011 de titel van Sportgemeente van Vlaanderen zal dragen (volgens de memorie van toelichting is dat de stad Gent), nog steeds een subsidie van 200 000 euro zal krijgen voor het jaar voorafgaand aan het jaar waarin ze de titel draagt (2010) en van 200 000 euro voor het jaar zelf (2011). Dit zijn de huidige bedragen. De gewijzigde bedragen zullen pas beginnen gelden voor de gemeente die in 2012 de titel draagt, dus vanaf de jaren 2011 en 2012.

.../...

CDC

48.153/1/3

Overeenkomstig artikel 84, ³, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽⁸⁾, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

VORMVEREISTEN

1. Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 19 april 2010 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor financiën en begroting te gelasten:

- over het voorliggende ontwerp het advies in te winnen van respectievelijk de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de strategische adviesraad Mobiliteitsraad van Vlaanderen (MORA), de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR), de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG), de Minaraad, de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SAR iV), de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij (SALV), de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening - Onroerend Erfgoed (SARO), de Vlaamse Woonraad, de Vlaamse Jeugdraad, de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SAR CJSM), de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Volksgezondheids- en Gezinsbeleid (SAR WVG) en de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken. Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven;
- de minister-president van de Vlaamse Regering te verzoeken de tekst van hoofdstuk II, afdeling V, "Stelsel van leren en werken", van het voorliggende ontwerp ter onderhandeling voor te leggen aan een gemeenschappelijke vergadering van het sectorcomité X en van de onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap" van afdeling 2 van het Comité voor de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten. Die onderhandelingen hebben volgens de gemachtigde plaats op 27 april 2010;
- de Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs te verzoeken de tekst van voornoemd hoofdstuk II, afdeling V, ter onderhandeling voor te leggen aan het overkoepelend

⁽⁸⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

.../...

CDC

48.153/1/3

onderhandelingscomité van het gesubsidieerd vrij onderwijs. Die onderhandelingen hebben volgens de gemachtigde eveneens plaats op 27 april 2010.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, ¹, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

2. Artikel 6 van het voorliggende ontwerp beoogt de regeling van de werkingsuitkeringen bedoeld in artikel 6, ², van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de hogere zeevaartschool te vervangen. In advies 45.371/1 van 13 november 2008 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, over het voorontwerp dat heeft geleid tot dat decreet, het volgende gesteld:

"Artikel 127, ¹, ², van de Grondwet bepaalt dat de parlementen van de Vlaamse en Franse Gemeenschap, ieder wat hem betreft, bij decreet het onderwijs regelen, met uitzondering van drie limitatief opgesomde aangelegenheden. Ook het zeevaartonderwijs is onderwijs in de zin van die bepaling en het valt niet onder een van de drie uitzonderingen. Het Vlaams Parlement is bijgevolg bevoegd om bij decreet een regeling te treffen betreffende het hoger zeevaartonderwijs.

Luidens artikel 92bis, ⁴, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dienen de gemeenschappen echter in ieder geval een samenwerkingsakkoord te sluiten voor de regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op de Hogere Zeevaartschool te Oostende en te Antwerpen en het internationaal ervan ⁽⁹⁾.

De in artikel 92bis, ⁴, van de voormelde bijzondere wet vervatte regeling houdt in dat, in afwachting van het sluiten van een samenwerkingsakkoord betreffende de Hogere Zeevaartschool te Oostende en Antwerpen, de op 1 januari 1989 bestaande procedures, regelingen en feitelijke toestanden van kracht blijven op grond van artikel 94, ², van de voormelde bijzondere wet. Er is dus niet alleen een verplichting voor de exclusief bevoegde gemeenschap om een

⁽⁹⁾ Voetnoot uit het geciteerde advies: De invoering van de verplichting om over deze aangelegenheid een samenwerkingsakkoord te sluiten lijkt vooral de bedoeling te hebben een waarborg in te voeren opdat de Franstalige afdeling van de Zeevaartschool behouden zou kunnen worden (zie hierover: R. MOERENHOUT en J. SMETS, *De samenwerking tussen de federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten*, Antwerpen, Kluwer, 1994, nr. 263 e.v.; J. STEVENS, "Het verplicht samenwerkingsakkoord voor de Hogere Zeevaartschool terecht in de Financieringswet?", *T.B.P.*, 1990, 60, met verwijzing naar de parlementaire voorbereiding van deze bepaling; zie ook R. RYCKEBOER, "Samenwerkingsakkoorden en onderwijs. Een toets voor het coöperatief federalisme?", *T.O.R.B.*, 1992-93, 188).

.../...

CDC

48.153/1/3

samenwerkingsakkoord te sluiten, maar daarenboven is er een verbod om in afwachting daarvan enige wijziging aan te brengen in de bestaande situatie ⁽¹⁰⁾.

Derhalve dient, om te voldoen aan de aangehaalde bepaling van de bijzondere wet, over de ontworpen regeling, voorwerp van de huidige adviesaanvraag, vooraf een samenwerkingsovereenkomst gesloten te worden met de Franse Gemeenschap ⁽¹¹⁾.

Bij het aan de Raad van State voorgelegde ontwerp van bijzonder decreet (45.372/1) is een ontwerp van samenwerkingsakkoord gevoegd, dat eerst in werking kan treden nadat de betrokken parlementen het hebben goedgekeurd ⁽¹²⁾. Volgens de gemachtigde is het ontwerp bezorgd aan de Franse Gemeenschap en zijn over het ontwerp de eerste gesprekken met de Regering van de Franse Gemeenschap gevoerd, echter zonder dat er een concreet uitzicht is op de effectieve sluiting van een samenwerkingsakkoord ⁽¹³⁾.

De conclusie is dan ook dat op dit ogenblik de Vlaamse Gemeenschap alsnog de bevoegdheid lijkt te ontberen om de ontworpen regeling aan te nemen" ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁰⁾ Voetnoot uit het geciteerde advies: R. RYCKEBOER, *l.c.*, 188; J. VELAERS, *De Grondwet en de Raad van State, afdeling wetgeving*, Antwerpen, Maklu, 1999, 406.

⁽¹¹⁾ Voetnoot uit het geciteerde advies: Althans naar de letter van die bepaling. In de rechtsleer wordt kritiek geuit op de grondwettigheid ervan (R. MOERENHOUT en J. SMETS, *o.c.*, nr. 265, met verwijzing o.m. naar J. STEVENS, *l.c.*, 62, en R. RYCKEBOER, *l.c.*, 188). Over de grondwettigheid ervan zal, in voorkomend geval, het Grondwettelijk Hof uitspraak dienen te doen.

⁽¹²⁾ Voetnoot uit het geciteerde advies: Cf. artikel 92bis, [–] 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en artikel 7 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord.

⁽¹³⁾ Voetnoot uit het geciteerde advies: In de memorie van toelichting wordt daarover het volgende opgemerkt:
"Het weze ten slotte opgemerkt dat overeenkomstig artikel 92bis, [–] 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen elke regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op de Hogere Zeevaartschool het sluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap behoeft:
«De Gemeenschappen sluiten in ieder geval een samenwerkingsakkoord voor de regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op de Zeevaartschool te Oostende en te Antwerpen en het internaat ervan.» (ing. Bijz. W. 16 januari 1989, art. 66, l: 1 januari 1989)
De Vlaamse Gemeenschap heeft in het verleden daartoe reeds herhaaldelijk het initiatief genomen, vooralsnog zonder resultaat. Naar aanleiding van de opmaak van dit bijzonder decreet wordt de Franse Gemeenschap opnieuw uitgenodigd om over de Hogere Zeevaartschool een samenwerkingsakkoord te sluiten".

⁽¹⁴⁾ *Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2016/1, 40-42. Zie in dezelfde zin advies 45.372/1 van 13 november 2008 over een voorontwerp van bijzonder decreet "betreffende de overdracht van de inrichtende macht van de Hogere Zeevaartschool" (*Parl. St.*, VI. Parl., 2008-2009, nr. 2017/1, 46-48).

.../...

CDC

48.153/1/3

Uit de door de gemachtigde verstrekte toelichting blijkt dat bedoeld samenwerkingsakkoord nog niet is gesloten. De hiervoor geciteerde opmerking uit advies 45.371/1 geldt bijgevolg *mutatis mutandis* voor artikel 6 van het thans voorliggende ontwerp.

ALGEMENE OPMERKING

Gelet op artikel 3, ¹, eerste lid, van de wetten op de Raad van State zijn een aantal teksten uitgesloten van het raadplegingsvereiste van de afdeling Wetgeving. Het gaat meer bepaald om teksten die geen normatieve bepalingen bevatten in de materiële betekenis van het woord.

Die vaststelling geldt voor artikel 74 van het ontwerp. Over dit artikel wordt dan ook geen advies gegeven.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

HOOFDSTUK VIII - VZW VLAAMS INSTITUUT VOOR DE ZEE

Artikel 41

Het ontworpen artikel 56/1 van het decreet van 30 april 2009 betreffende de organisatie en de financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid bevat een machtiging aan de Vlaamse Regering (lees: aan de Vlaamse Regering voor rekening van de Vlaamse Gemeenschap) om deel te nemen in de vereniging zonder winstoogmerk "Vlaams Instituut voor de Zee", opgericht bij notariële akte van 2 april 1999. Daarnaast wordt bepaald dat de Vlaamse Regering binnen de beschikbare begrotingskredieten aan bedoeld instituut een jaarlijkse toelage verleent en met het instituut een convenant sluit waarin een aantal aangelegenheden worden geregeld. Het ontworpen artikel 56/2 van hetzelfde decreet bepaalt dat de statuten van het instituut dienen te waarborgen dat de meerderheid van de raad van bestuur ervan bestaat uit vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering.

.../...

CDC

48.153/1

1. Bij de keuze voor een privaatrechtelijk procedē mag de decreetgever in beginsel niet afwijken van de federale wetgeving inzake het oprichten van verenigingen en de federale vennootschapswetgeving die krachtens artikel 6, ¹, VI, vijfde lid, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. Een dergelijke afwijkende regeling kan slechts tot stand worden gebracht met toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Krachtens dat artikel kunnen de decreten bepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor niet de decreetgever maar de federale wetgever in beginsel bevoegd is. Daartoe is echter vereist dat een dergelijke regeling noodzakelijk is voor de uitoefening van de bevoegdheden van het gewest of de gemeenschap, dat die aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de weerslag van de betrokken bepalingen op die aangelegenheid slechts marginaal is.

Toegepast op vzw "Vlaams Instituut voor de Zee" lijken een aantal bepalingen in strijd met de essentiële bepalingen van de vzw-wet, met name het bij decreet bepalen van het maatschappelijk doel - dat overigens hetzelfde is als het doel van de reeds bestaande rechtspersoon - en het bij decreet opleggen dat de raad van bestuur ten minste uit een meerderheid van vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering bestaat.

Onverminderd de mogelijkheid geboden door artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zou een bevoegdheidsbezwaar ook kunnen worden vermeden door de betrokken bepalingen te formuleren als voorwaarden waaronder de toetredingsmachtiging aan de Vlaamse Regering wordt verleend.

2. Wellicht moet worden aangenomen dat het verlenen van een jaarlijkse toelage aan het Vlaams Instituut voor de Zee afhangt van de toetreding van de Vlaamse Regering tot dat instituut. Zoals het ontworpen artikel 56/1, ², is geformuleerd, wordt evenwel ook een toelage verleend zonder toetreding van de Vlaamse Regering. Indien dat laatste niet de bedoeling is, zal de tekst moeten worden aangepast.

3. Het ontworpen artikel 56/1, ³, voorziet in het sluiten van een convenant tussen de Vlaamse Regering en het Vlaams Instituut voor de Zee waarin ten minste de strategische en operationele doelstellingen van de vzw en een rapporterings- en

.../...

CDC

48.153/1/3

evaluatiemechanisme zijn opgenomen. Die bepaling bevat bijgevolg een bevoegdheidsdelegatie via een contractueel procedē

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft in het verleden herhaaldelijk benadrukt dat de grondwettelijke beginselen die de bevoegdheidsverdeling tussen de wetgevende en de uitvoerende macht beheersen vereisen dat de wetgever de basisregels van de normalerwijze door hem te regelen aangelegenheden vaststelt. Derhalve lijken de essentiële elementen van de aangelegenheden die bij bedoelde conventie dienen te worden geregeld in het decreet te moeten worden opgenomen.

HOOFDSTUK XIV - LEEFMILIEU

Afdeling II - Oppervlaktewateren

Artikel 56

Artikel 55 voorziet in de opheffing van de regeling inzake de vestiging van een subsidiaire aanslag, in het geval dat de rechter de aanslag geheel of ten dele nietig verklaart. In de memorie van toelichting wordt uitgelegd dat het de bedoeling is dat voortaan, met toepassing van artikel 35^{septiesdecies}, ¹, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging (te vervangen bij artikel 57 van het ontwerp), de overeenkomstige federale regeling geldt. Die regeling is terug te vinden in artikel 356 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, vervangen bij artikel 2 van de wet van 22 december 2009 houdende fiscale bepalingen.

Artikel 56 van het ontwerp bevat in dit verband een overgangsregeling voor de heffingen die vóór 1 december 2009 nietig zijn verklaard (eerste zin), alsmede voor de heffingen die tussen 1 december 2009 en de datum van inwerkingtreding van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, nietig zijn verklaard (tweede zin). De datum van 1 december 2009 is die van de dag na de bekendmaking van het arrest nr. 158/2009 van het Grondwettelijk Hof van 20 oktober 2009, waarbij de vroegere tekst van artikel 356 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 ongrondwettig is verklaard.

.../...

CDC

48.153/3

In de ontworpen overgangsbepaling voor de heffingen die vûûr 1 december 2009 nietig zijn verklaard (artikel 56, eerste zin), wordt bepaald dat de Vlaamse Milieumaatschappij een subsidiaire aanslag kan voorleggen "na de sluiting van de debatten", op voorwaarde dat "de procedure vûûr 1 juni 2010 wordt ingeleid". Die regeling is niet uitvoerbaar en zal tot problemen van rechtszekerheid aanleiding geven. Als de rechter een heffing nietig heeft verklaard, is het geschil immers beëindigd. Het heeft geen zin om te bepalen dat een subsidiaire heffing dan nog kan worden voorgelegd "na de sluiting van de debatten", omdat de zaak dan niet meer bij de rechter aanhangig is. Melding maken van de mogelijkheid om "na de sluiting van de debatten" nog een vordering in te stellen of een stuk in te dienen, heeft slechts zin als de rechter op dat ogenblik nog geen uitspraak heeft gedaan of de zaak minstens nog bij hem aanhangig is.

In de ontworpen overgangsbepaling voor de heffingen die tussen 1 december 2009 en de datum van inwerkingtreding van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt ⁽¹⁵⁾, nietig zijn verklaard (artikel 56, tweede zin), wordt bepaald dat de Vlaamse Milieumaatschappij een subsidiaire aanslag, "voorgelegd na de sluiting van de debatten overeenkomstig paragraaf 4 en paragraaf 5 van dit artikel", geldig aan het oordeel van de rechter kan onderwerpen, op voorwaarde dat "de procedure wordt ingeleid binnen de zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van de rechterlijke uitspraak die de heffing vernietigde". Ook deze bepaling zal tot rechtsonzekerheid leiden. Het is kennelijk de bedoeling om de Vlaamse Milieumaatschappij de mogelijkheid te bieden om na de uitspraak van de rechter, en dus als het geschil beëindigd is, alsnog de gelegenheid te bieden om een subsidiaire aanslag te vestigen. Ook hier moet dan ook geen gewag worden gemaakt van het voorleggen van die subsidiaire aanslag "na de sluiting van de debatten".

Het verdient aanbeveling om in de twee genoemde overgangsbepalingen uitdrukkelijk te bepalen dat de Vlaamse Milieumaatschappij, in de gevallen waarin een rechter de heffing vernietigd heeft, alsnog een subsidiaire aanslag kan vestigen, op

⁽¹⁵⁾ Het is niet duidelijk welke datum precies wordt bedoeld met "de datum van inwerkingtreding van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010". Artikel 77 van het ontwerp voorziet immers in een gedifferentieerde inwerkingtreding. De gemachtigde heeft verklaard dat de inwerkingtreding van artikel 56 van het decreet dat thans in ontwerpvorm voorligt, wordt bedoeld, en dat het ontworpen artikel 35 *quinquiesdecies*, 6, in die zin gepreciseerd zal worden.

.../...

CDC

48.153/3

voorwaarde dat zij binnen een bepaalde termijn (vûr 1 juni 2010 resp. binnen zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van de rechterlijke uitspraak) bij de rechter een vordering tot geldigverklaring van die subsidiaire aanslag instelt. Daarmee zou dan bedoeld worden dat de Vlaamse Milieumaatschappij een nieuw geding aanhangig moet maken. Behoudens afwijkende bepaling zal de bedoelde vordering dan bij dagvaarding aanhangig ingesteld moeten worden ⁽¹⁶⁾.

Voorts dienen de woorden "overeenkomstig paragraaf 4 en paragraaf 5 van dit artikel", die tweemaal voorkomen in het ontworpen artikel 35 *quinquiesdecies*, [–] 6, telkens te worden aangevuld met de woorden: "zoals die paragrafen bestonden tot aan hun opheffing bij artikel 55 van het decreet van † houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010".

Afdeling III - Grondwaterbeheer

Artikel 61

De opmerking bij artikel 56 van het ontwerp geldt *mutatis mutandis* ook voor artikel 61 ervan.

HOOFDSTUK XX - OPEN MONUMENTENVERENIGINGEN

Artikel 73

1. Artikel 73 strekt ertoe artikel 3, [–] 1, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel

⁽¹⁶⁾ Artikel 356, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 voorziet in een enigszins andere regeling. Volgens die bepaling blijft de zaak na de uitspraak van de rechter nog zes maanden op de (bijzondere) rol ingeschreven, en kan de administratie binnen die termijn een subsidiaire aanslag ter beoordeling aan de rechter voorleggen. Het gaat dan niet om een nieuw geding, maar om een voortzetting van het (hangende) geding. Om die reden bepaalt artikel 356 trouwens dat de administratie haar vordering tot geldigverklaring van de subsidiaire aanslag door middel van een conclusie kan instellen.

.../...

CDC

48.153/3

voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, te wijzigen. De wijziging houdt in dat voor open-monumentenverenigingen het bedrag van de restauratiepremie steeds wordt berekend op het bedrag, BTW inbegrepen, ongeacht of deze vereniging de BTW al dan niet kan recupereren. Volgens de memorie van toelichting spoort men hiermee de open-monumentenverenigingen aan om een poging te wagen om de BTW te recupereren, zonder dat men deze verenigingen in geval van succes sanctioneert door het bedrag van de premie aan te passen. Voor de overige premienemers blijft de bestaande regeling van artikel 3, ¹, tweede lid, eerste zin, gelden, naar luid waarvan het in aanmerking te nemen bedrag slechts inclusief de BTW is "voor zover de premienemer het bewijs levert dat hij die niet kan recupereren als BTW-plichtige".

2. Nog volgens de memorie van toelichting wil men het genoemde besluit van de Vlaamse Regering bij decreet wijzigen, omdat er voor de terugwerkende kracht (tot 1 januari 2006; zie artikel 77 van het ontwerp) een decretale machtiging moet bestaan. Hierbij wordt verwezen naar artikel 15 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004 waarbij artikel 1, 12°, van hetzelfde besluit is gewijzigd.

De ontworpen bepaling voert een regeling in die gunstig is voor de betrokken verenigingen. In die omstandigheden is een optreden van de decreetgever niet vereist. Het zou dan ook beter zijn om het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 bij een besluit van de Vlaamse Regering te wijzigen. Indien de stellers van het ontwerp blijven vasthouden aan een optreden van de decreetgever, zou het in elk geval beter zijn om de ontworpen bepaling te beperken tot een decretale machtiging aan de Vlaamse Regering en de eigenlijke wijziging door te voeren door middel van een afzonderlijk besluit. Ter wille van de rechtszekerheid is het immers niet wenselijk dat de decreetgever zelf een door de uitvoerende macht vastgestelde regeling rechtstreeks wijzigt. Dit leidt tot een vermenging van rechtsregels van decretaal en reglementair niveau in één tekst. Bovendien kan de uitvoerendemacht de wijzigingen die door de decreetgever in een reglementaire tekst zijn aangebracht, later in beginsel niet meer wijzigen, aangezien die wijzigingen kracht van decreet hebben.

.../...

CDC

48.153/3

3. Aan de gemachtigde is gevraagd waarom het voordeel met betrekking tot de restauratiepremie beperkt wordt tot de open-monumentenverenigingen.

De gemachtigde licht de voorkeursbehandeling van de open-monumentenverenigingen in vergelijking met de andere premienemers toe als volgt:

"Dit is te verklaren door de bijzondere positie die ³open-monumentenverenigingen innemen in het onroerend erfgoedbeleid.

Sinds - en met - de herziening van de restauratiepremieregeling in 2001 beoogt het Vlaamse beleid om de monumentenverenigingen in Vlaanderen ³aan te sporen meer en meer van een passieve naar een actieve monumentenzorg te evolueren en hen een duidelijke stimulus te geven ³om monumenten bij hun hergebruik een open karakter en bijgevolg een permanente belevings- en sensibiliseringswaarde te geven. Ik citeer hier uit de beleidsbrief ³Monumenten - Landschappen - Archeologie Beleidsprioriteiten 2000-2001 van de toenmalig bevoegde minister Sauwens (Vlaams Parlement, stuk 450 (2000-2001), nr. 1, p 17).

Dit vertaalde zich toen reglementair in de introductie van de begrippen ³open monument en ³open-monumentenvereniging in artikel 1, 9 en 11^o, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2001 houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten en in de dubbele restauratiepremie ten voordele van ³open-monumentenverenigingen bepaald in artikel 18 van hetzelfde besluit.

Deze bijzondere opdracht van de ³open-monumentenverenigingen werd in latere beleidsbrieven bevestigd. Zo bijvoorbeeld de beleidsbrief ³Monumenten, Landschappen en Archeologie Beleidsprioriteiten 2001-2002 van toenmalig bevoegd minister Van Grembergen: ³De betrachting om de monumentenverenigingen in Vlaanderen in grotere mate bij deze maatschappelijke integratie te betrekken door ze ondermeer aan te sporen tot een nog actievere rol op het effectieve werkveld, is eveneens in de nieuwe restauratiepremieregeling verankerd. De dubbele restauratiepremie houdt nog veel meer dan in het verleden een duidelijke stimulus in om monumenten bij hun hergebruik een open karakter en bijgevolg een permanente belevings- en sensibiliseringswaarde te geven (Vlaams Parlement, stuk 905 (2001-2002), nr. 1, p 11).

De voorgestelde wijziging van het restauratiepremiebesluit van 14 december 2001 ten voordele van de ³open-monumentenverenigingen is eveneens bedoeld als een bijkomende stimulans voor deze verenigingen om voormelde opdracht in te vullen en is dus ingegeven door dezelfde beleidsdoelstellingen als in 2001. In die zin sluit deze wijziging dan ook naadloos aan bij het tot op heden gevoerde beleid."

In het licht van die uitleg lijkt het verschil in behandeling tussen open-monumentenverenigingen en andere premienemers aanvaardbaar.

.../...

CDC

48.153/3

HOOFDSTUK XXII - VERDELING CREG-MIDDELENArtikel 75

Artikel 75 voorziet in een regeling met betrekking tot de regularisaties in min of in plus voor de jaren 2006 en 2007 van de zgn. "Elia-heffing", dit is een door de federale overheid aan de beheerders van het distributienet opgelegde heffing die aan de eindverbruikers kan worden doorgerekend (zie artikel 22*bis* van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt). De beheerders van het distributienet storten vier maal per jaar een voorschot aan de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG). In het daaropvolgende jaar wordt de uiteindelijk verschuldigde bijdrage berekend. De opbrengst van de heffing wordt door de CREG onder de gemeenten verdeeld. Ook de gemeenten ontvangen voorschotten, die in het volgende jaar geregulariseerd worden. De regularisatie brengt mee dat sommige gemeenten een bijkomend bedrag ontvangen, terwijl andere gemeenten een bepaald bedrag moeten terugstorten.

Door de Vlaamse Regering is beslist om de eindafnemers aangesloten op een distributienet gelegen in het Vlaamse Gewest met ingang van 1 januari 2008 vrij te stellen van die federale heffing (besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2007 tot vrijstelling van de federale bijdrage ter compensatie van de inkomstenderving van de gemeenten ingevolge de liberalisering van de elektriciteitsmarkt, bekrachtigd bij artikel 84 van het decreet van 21 november 2008 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2008). In de memorie van toelichting wordt uiteengezet dat de regularisaties voor de jaren 2006 en 2007 nog niet zijn doorgevoerd, maar de bedragen in min of in plus voor elk van de gemeenten ondertussen wel berekend zijn door de CREG. De stellers van het ontwerp gaan ervan uit dat er voor het uitvoeren van die regularisaties naar de gemeenten toe geen rechtsgrond meer is, gelet op de vrijstelling die inmiddels voor de heffing is verleend en die tot gevolg heeft dat de heffing in Vlaanderen is afgeschaft.

Het eerste lid van artikel 75 van het ontwerp voorziet in een regeling waarbij de CREG de middelen tot uitvoering van de regularisaties voor de jaren 2006 en 2007 overdraagt aan het Vlaamse Gewest. De regularisatie (verdeling van supplementaire opbrengsten en recuperatie van door de CREG reeds gestorte

.../...

CDC

48.153/3

voorschotten) gebeurt dan verder door het Vlaamse Gewest, op de wijze als vastgesteld door de CREG. Het tweede lid bevat een regeling in verband met het door de CREG niet toegewezen saldo, dat volgens de memorie van toelichting voornamelijk bestaat uit intresten op uitstaande bedragen in de periode 2004-2009. Ook dat saldo wordt onder de gemeenten van het Vlaamse Gewest verdeeld, volgens dezelfde procentuele verhouding als die welke geldt voor de regularisatie van de opbrengst van de bijdrage zelf voor het jaar 2007. In het derde lid wordt aan de Vlaamse Regering opdracht gegeven om de nadere regels voor de toepassing van de voornoemde verdelingen vast te stellen.

De ontworpen regeling strookt niet met de bepalingen inzake de verdeling van de bevoegdheden tussen de federale overheid en de gewesten. Op grond van artikel 6, ¹, VIII, eerste lid, 9^{bis}, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de federale overheid bevoegd om "jaarlijks aan de gemeenten van elk Gewest, na voorafgaand eensluidend advies van de betrokken Gewestregering, de opbrengst (toe te wijzen) van de federale bijdrage ter compensatie van de inkomstenderving van de gemeenten ingevolge de liberalisering van de elektriciteitsmarkt". De gewesten zijn enkel bevoegd om "gehele of gedeeltelijke vrijstellingen te verlenen ten aanzien van de federale bijdrage". De gewesten zijn daarentegen niet bevoegd om een regeling vast te stellen in verband met de verdeling van de opbrengst van de bijdrage over de gemeenten, of in verband met een niet-verdeeld saldo. Alleen de federale overheid is bevoegd om een zodanige regeling vast te stellen.

De Raad van State ziet overigens niet in waarom de CREG, op grond van de vigerende regeling, de regularisaties voor de jaren 2006 en 2007 niet zou kunnen uitvoeren. Als daarnaast voor het nog overblijvende saldo een bijzondere regeling vereist is, staat het aan de federale overheid om die uit te werken.

De conclusie is in elk geval dat artikel 75 uit het ontwerp moet worden weggelaten.

SG

48.153/1

Het advies betreffende de hoofdstukken I, II, III, IV, V, VI, VIII, X, XIII, XVIII, XXIII en XXIV werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	L. DENYS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

De verslagen werd uitgebracht door de H. R. AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd, Mevr. K. BAMS en de H. B. STEEN, auditeurs, en de H. F. VANNESTE, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A. BECKERS

M. VAN DAMME

SG

48.153/3

Het advies betreffende de hoofdstukken I, VII, IX, XI, XII, XIV tot XVII, XIX tot XXII en XXIV werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren P. LEMMENS, kamervoorzitter,

J. SMETS,
B. SEUTIN, staatsraden,

Mevrouw A.-M. GOOSSENS, griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd, Mevr. R. THIELEMANS en de H. W. PAS, eerste auditeurs, Mevr. K. BAMS en de H. B. STEEN, auditeurs, en Mevr. A. SOMERS, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS

ADVIES VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR
WETENSCHAP EN INNOVATIE

BRIEFADVIES 136
VOORONTWERP VAN
DECREET HOUDENDE
BEPALINGEN TOT
BEGELEIDING VAN DE
AANPASSING VAN DE
BEGROTING 2010
22 APRIL 2010

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordering en Sport
Phoenixgebouw / Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

DATUM	26 APRIL 2010
ONS KENMERK	VRWI/DR/10.367
BETREFT	VRWI-BRIEFADVIES BIJ HET VOORONTWERP VAN DECREET HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE AANPASSING VAN DE BEGROTING 2010

Geachte heer minister

De Vlaamse Raad voor Wetenschap en Innovatie (VRWI) heeft kennis genomen van het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot aanpassing van de begroting 2010 en de bijhorende memorie van toelichting. De Raad beperkt zich in zijn advies tot de bepalingen die verband houden met wetenschap en innovatie.

Hoofdstuk VIII art. 41 van dit voorontwerp van decreet voegt aan Titel III van het decreet van 30 april 2009 betreffende de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid een hoofdstuk IV toe inzake het Vlaams Instituut voor de Zee (VLIZ). In Titel III van dit decreet wordt de relatie tussen de Vlaamse overheid en een aantal structurele partners in het wetenschaps- en innovatiebeleid decretaal verankerd, zoals de strategische onderzoekscentra IMEC, VIB, IBBT en VITO, de KVAB, FTI en Flanders DC. Voorliggend voorontwerp van decreet voegt daar nu het Vlaams Instituut voor de Zee aan toe.

Het VLIZ fungeert als knooppunt voor marien en kustgebonden onderzoek en als coördinatie- en informatieplatform voor zeewetenschappelijk onderzoek. De vzw VLIZ ontvangt jaarlijks een toelage vanwege de Vlaamse regering. Via een convenant wordt jaarlijks over de specifieke opdrachten gerapporteerd en wordt vijfjaarlijks geëvalueerd. Dit instituut geniet een steeds groter wordende internationale uitstraling en faam, zoals ook is gebleken uit de evaluatie. De VRWI vindt het dan ook een goede zaak dat het VLIZ decretaal wordt verankerd.

BRIEFADVIES 136

De VRWI brengt daarom een gunstig advies uit bij dit onderdeel van het voorontwerp van decreet.

Met vriendelijke groeten,

Dirk Boogmans
Voorzitter

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
RUIMTELIJKE ORDENING – ONROEREND ERFGOED

**Strategische adviesraad Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed**

Koning Albert II-laan 19 bus 24, 1210 BRUSSEL

Aan de heer Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19
1210 BRUSSEL

uw kenmerk

-

ons kenmerk

L1-1020

bijlagen

1

vragen naar / e-mail

bea.kayaerts@rwo.vlaanderen.be

telefoonnummer

02-553 64 61

datum

27-04-2010

Betreft : Advies voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010

Mijnheer de minister,

De SARO ontving van u op 20 april 2010 een vraag tot spoedadvies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010.

Het voorontwerp van decreet bevat slechts enkele bepalingen die rechtstreeks van belang zijn voor onroerend erfgoed. De Raad sluit zich aan bij deze bepalingen. Wat betreft de voorziene timing voor vaststelling van het Mobiliteitsplan Vlaanderen op uiterlijk 31 december 2012 verwijst de Raad naar zijn advies van 9 september 2009 over de toekomstscenario's voor het nieuwe Mobiliteitsplan Vlaanderen. In dit advies drong de Raad aan op de noodzakelijke afstemming van het Mobiliteitplan met het nieuw Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het nieuw Milieubeleidsplan Vlaanderen.

Met de meeste hoogachting,

Filiep Loosveldt
voorzitter SARO

ADVIES VAN DE VLAAMSE ADVIESRAAD VOOR BESTUURSZAKEN

vlabest

vlaamse adviesraad voor bestuurszaken

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

Koning Albert II-laan 19 bus 10
1210 Brussel

vragen naar / e-mail

Bram Opsomer
bram.opsomer@bz.vlaanderen.be

telefoonnummer

02 553 40 15

datum

27 april '10

kenmerk

10 BZ 01

Betreft: briefadvies programmadecreet BC10

Mijnheer de minister,

Per brief van 19 april '10 (ontvangen op 21 april '10) vroeg u het spoedadvies van de Vlaamse Adviesraad voor Bestuurszaken (verder: VLABEST) over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010.

Artikel 16, §2 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden bepaalt het volgende: *“In geval van spoed, die met redenen wordt omkleed, kan de Vlaamse regering de termijn inkorten zonder dat hij minder dan tien werkdagen mag bedragen.”*

Ten eerste stelt VLABEST vast dat de vraag voor spoedadvies op geen enkele manier wordt gemotiveerd. Ten tweede zou het spoedadvies betekenen dat de uiterste datum voor advies normaal 4 mei is. Het departement Financiën en Begroting van de Vlaamse Overheid deelde echter mee dat het de bedoeling is dat het voorontwerp reeds op 30 april opnieuw aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd en dat het advies daarom bij voorkeur tegen 28 april moet worden afgeleverd. De decretale termijn wordt dus ook niet gerespecteerd.

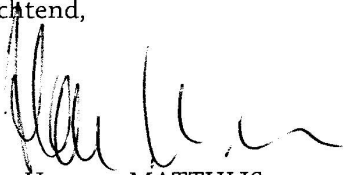
Het is voor VLABEST onmogelijk om in deze context een goed onderbouwd en doordacht advies af te leveren. VLABEST betreurt deze werkwijze en stelt vast dat hiermee in wezen de **strategische adviesraden** volledig **buiten spel** worden gezet. De Raad wijst in dit verband nogmaals op het fundamentele standpunt dat naar aanleiding van de vorige adviesvragen

over programmadecreten werd geformuleerd: de huidige aanpak bij de opmaak van programmedecreten **voldoet niet is aan de minimale criteria voor kwaliteitsvolle regelgeving**¹:

- De link tussen verschillende bepalingen en de begroting is hoogst onduidelijk.
- De motivering is bij veel bepalingen ontoereikend.
- Het dossier bevat geen RIA, terwijl het op heel wat gebieden een belangrijke invloed heeft op verschillende gebruikersgroepen.
- Er is geen codificatie, waardoor het moeilijk is om bepaalde artikels in een juiste context te bestuderen. Daardoor is het een onleesbare en ontoegankelijke tekst.
- Het formele consultatieproces is te kort en het is onduidelijk in welke mate over de verschillende bepalingen vanuit de verschillende beleidsdomeinen is overlegd.

In feite is een dergelijk praktijk de verderzetting van de reeds lang gebruikte methode om diverse maatregelen snel door de beleidscyclus te krijgen en het parlement en inherent hiermee alle maatschappelijke debat te omzeilen.

Hoogachtend,



Prof. dr. Herman MATTHIJS
Voorzitter

¹ In de beleidsnota Bestuurszaken is nogmaals opgenomen dat de Vlaamse Regering streeft naar regelgeving die voldoet aan de acht kenmerken van goede regelgeving: noodzakelijk en doeltreffend, doelmatig en afgewogen, uitvoerbaar en handhaafbaar, rechtmatig, samenhangend, eenvoudig, duidelijk en toegankelijk, onderbouwd en overlegd, blijvend relevant. Voorliggend voorontwerp voldoet daar niet aan.

De Raad verwijst ook naar het advies van het Rekenhof van 2 december 2008 over de begrotingsrapportering door de Vlaamse Regering.

ADVIES VAN DE VLAAMSE REGULERINGSINSTANTIE
VOOR DE ELEKTRICITEITS- EN GASMARKT



Departement Financiën en Begroting
T.a.v. de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport
Afdeling Beleidsondersteuning en Begroting
(BOB)
Koning Albert II laan 19 bus 6
1210 BRUSSEL

Brussel, 27 april 2010

Uw kenmerk:
Ons kenmerk: AP/SVK/27.04.10/108812

Uw contactpersoon: Sarah Van Kerckhoven | Tel. 02/553.13.54 |
Email: sarah.vankerckhoven@vreg.be

**Betreft: Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de
aanpassing van de begroting 2010**

Geachte Heer Muyters

Wij hebben in goede orde uw vraag tot spoedadvies ontvangen met betrekking tot het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010.

De VREG heeft geen bijkomende opmerkingen bij de teksten van het beleidsveld energie.

Hoogachtend



André Pictoel
Gedelegeerd Bestuurder

ADVIES VAN DE MOBILITEITSRAAD VAN VLAANDEREN



Brussel, 28 april 2010
20100428_Advies_Programmadecreet

MORA_D_2010_022

Advies

*Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de
aanpassing van de begroting 2010*

Inhoud

Krachtlijnen van het advies	99
Adviesvraag	100
Advies	101
1. Inleiding	101
2. MORA vraagt realistisch en onderbouwde timing voor nieuw Mobiliteitsplan Vlaanderen	102
3. Volwaardige betrokkenheid van MORA in planningscommissie en participatietraject	103
4. Afstemming met andere planningsprocessen	106
Referentielijst	107

Krachtlijnen van het advies

Het voorliggende voorstel tot decreet beoogt in Artikel 44 de vooropgestelde datum waarop het Mobiliteitsplan Vlaanderen uiterlijk dient te worden vastgesteld en bekendgemaakt, te verdagen tot eind 2012 in plaats van eind 2010 zoals bepaald in het Decreet Mobiliteitsbeleid van 20 maart 2009.

De MORA kan instemmen met een verdaging van de deadline op voorwaarde dat dat gekoppeld is aan inspanningen om de kwaliteit en draagvlak van het plan te verhogen. De MORA verwacht dat transparant wordt aangegeven welke processtappen zullen worden gezet en dat op regelmatige basis gerapporteerd wordt aan Vlaams Parlement en MORA over de vorderingen en timing.

De MORA kan zich niet uitspreken of de verschuiving met twee jaar tot eind 2012 realistisch en onderbouwd is omdat de raad geen zicht heeft over de huidige stand van zaken van de voorbereidingen. De MORA vraagt om binnen de vereisten inzake kwaliteit en draagvlak zo spoedig mogelijk te kunnen beschikken over een formeel goedgekeurd Mobiliteitsplan Vlaanderen.

Kwaliteit en het draagvlak voor het Mobiliteitsplan Vlaanderen kan slechts bekomen worden als volwaardige en vroegtijdige betrokkenheid van de strategische adviesraden is voorzien en een grondige afstemming met andere planningsprocessen gebeurt.

De Mobiliteitsraad Vlaanderen is tot op heden niet betrokken bij de voorbereidingen van het Mobiliteitsplan Vlaanderen. Gezien het belang van het plan en de nood aan draagvlak is dit zorgwekkend. De MORA vraagt dan ook om in het in voorbereiding zijnde besluit tot opmaak van het Mobiliteitsplan Vlaanderen een formele betrokkenheid te voorzien van de MORA in de planningscommissie alsook een vroegtijdige betrokkenheid van de MORA, en eventueel andere SAR's, te voorzien in het participatietraject.

De MORA vraagt verder ook voldoende afstemming te zoeken met andere planningsprocessen.

Adviesvraag

De MORA ontving op 21 april 2010 een adviesvraag over het “Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010”. Hierin zijn een tweetal bepalingen die betrekking hebben tot het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken:

- Hoofdstuk V: overname van de dienst verkeersbelastingen (inclusief Afdeling II Eurovignet).
- Hoofdstuk XI - Artikel 44 Dit artikel verschuift de datum van de vaststelling van het Mobiliteitsplan Vlaanderen met 2 jaar naar 31 december 2012.

In voorliggend advies zal de MORA zich buigen over Artikel 44 Mobiliteitsplan Vlaanderen. De MORA ziet geen aanleiding om een advies te verstrekken m.b.t. Hoofdstuk V.

Advies

1. Inleiding

Reeds meer dan tien jaar is er zowel vanuit het Vlaams Parlement als vanuit het middenveld een vraag naar een Mobiliteitsplan Vlaanderen als richtinggevend kader voor het te voeren mobiliteitsbeleid. In 2001 werd een eerste ontwerp Mobiliteitsplan Vlaanderen opgesteld. De Vlaamse Regering heeft dit ontwerp Mobiliteitsplan Vlaanderen in 2003 weliswaar principieel goedgekeurd, maar een finaal goedgekeurd Mobiliteitsplan Vlaanderen bestaat nog steeds niet.

Met het Decreet Mobiliteitsbeleid van 20 maart 2009 is de vorige regering ingegaan op de behoefte om te komen tot een duidelijk kaderscheppend plan. Het Mobiliteitsplan Vlaanderen moet volgens het decreet het richtinggevend kader zijn voor het te voeren mobiliteitsbeleid voor de periode 2010-2020. Het decreet bepaalt ook dat moet worden voorzien in een goedgekeurd Mobiliteitsplan Vlaanderen uiterlijk tegen 31 december 2010 en voorziet in een aantal minimale inhoudelijke en procedurele vereisten.

In 2009 begon de Vlaamse administratie aan de voorbereidingen van dit plan. De Mobiliteitsraad Vlaanderen ontving op 15 juli 2009 een adviesvraag van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken over de toekomstscenario's voor het nieuw Mobiliteitsplan Vlaanderen. De MORA bracht zijn advies uit op 23 oktober 2009. De raad kon op basis van de voorgestelde documenten op dat moment nog geen inhoudelijke antwoorden formuleren en stelde vast dat bijsturing van het planningsproces noodzakelijk was om tot voldoende draagvlak en kwaliteit te komen. De raad motiveerde dat toen nog onvoldoende voorbereidende analyses werden uitgevoerd en dat de betrokkenheid van het georganiseerde middenveld tot dan toe onvoldoende was. Bovendien vroeg de MORA afstemming met de planningsprocessen in andere beleidsdomeinen als ruimtelijke ordening en milieu en daartoe met spoed de nodige stappen te zetten. De MORA heeft geen signalen ontvangen dat tot op heden met de aanbevelingen van zijn advies van 23 oktober 2009 werd rekening gehouden.

Het voorliggende voorstel tot decreet is voor de MORA aanleiding om nogmaals in te gaan op de bekommernissen zoals geformuleerd in zijn advies van 23 oktober 2009. Het voorliggend voorstel van decreet beoogt enkel een verschuiving van de timing. De MORA formuleert hierbij zijn aanbevelingen niet enkel over de timing maar ook ten aanzien van het planningsproces om binnen een realistische termijn te komen tot een kwaliteitsvol en gedragen Mobiliteitsplan Vlaanderen.

In Vlaanderen hebben ondermeer de commissie Berx en de commissie Sauwens zich de afgelopen maanden gebogen over een snellere en betere besluitvorming. Vroegtijdige betrokkenheid van stakeholders, een transparante procesarchitectuur en duidelijke strategische beleidskaders werden als cruciale aandachtspunten naar voor geschoven. Het voorliggend advies van de MORA sluit aan bij deze breed gedragen maatschappelijke bekommernis tot snellere en betere besluitvorming.

2. MORA vraagt realistisch en onderbouwde timing voor nieuw Mobiliteitsplan Vlaanderen

2.1. Dringend nood aan kader

In zijn advies over het Decreet Mobiliteitsbeleid van 7 oktober 2008 heeft de MORA aangegeven dat er een belangrijke en dringende vraag was van het Vlaams Parlement en van verschillende maatschappelijke actoren om te kunnen beschikken over een duidelijk kader voor het mobiliteitsbeleid in Vlaanderen.

In de beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken 2009-2014 erkent ook Minister Crevits de noodzaak van een nieuw mobiliteitsplan Vlaanderen:

“Het huidige ontwerp mobiliteitsplan Vlaanderen heeft belangrijke verdiensten. Ondanks het feit dat de diverse doelstellingen anno 2008 nog altijd even actueel zijn, is het plan achterhaald wat de maatregelen betreft. Voor de sturing van het toekomstige mobiliteitsbeleid is de opmaak van een nieuw Mobiliteitsplan Vlaanderen noodzakelijk, en zal gebeuren overeenkomstig het mobiliteitsdecreet en in overleg met de VVSG.”

“Er wordt momenteel het Mobiliteitsplan Vlaanderen voorbereid. Ook hierin zullen, op basis van een grondige analyse en na overleg met alle betrokkenen, concrete doelstellingen worden geformuleerd.”

2.2. Kwaliteit en draagvlak moeten vooropstaan

De MORA begrijpt dat bij een wisseling van legislatuur een aantal dossiers een vertraging van enkele maanden oplopen. In die zin kan de MORA ook aanvaarden dat de ambitieuze doelstelling om tegen eind 2010 een eerste vastgesteld Mobiliteitsplan Vlaanderen uit te werken, niet haalbaar is. De MORA gaf op 23 oktober 2009 ook al aan dat het op zich geen probleem hoeft te zijn dat die deadline niet strikt zou gehaald worden als de kwaliteit niet gegarandeerd kon worden. Dit laatste was een duidelijke voorwaarde in het advies van 23 oktober 2009 en die ook in overleg aan de minister herhaaldelijk is meegegeven. Indien uitstel

wordt voorzien moet dit gebeuren omwille van gegronde redenen en vanuit een bekommernis voor meer inhoudelijke kwaliteit. Het bijstellen van de timing biedt ook kansen om betere afstemming te zoeken met andere planningsprocessen (zoals bijvoorbeeld het nieuw Europees Witboek Transport dat verwacht mag worden tegen eind 2010, begin 2011).

2.3. Aandacht voor snelle en transparante besluitvorming

De MORA verwacht evenwel dat alles in het werk wordt gesteld om zo snel mogelijk een gedragen en kwaliteitsvol Mobiliteitsplan Vlaanderen op te maken en formeel goed te keuren. De voorbije maanden hebben verschillende parlementaire commissies en strategische adviesraden zich uitgesproken voor een versnelling van de planningsprocessen. De MORA vindt het dan ook gepast dat ook voor het Mobiliteitsplan Vlaanderen alles in het werk wordt gezet dit op een snelle manier voor te bereiden en goed te keuren.

2.4. Mobiliteitplan Vlaanderen uiterlijk tegen 2012, sneller indien mogelijk

De MORA kan zich niet uitspreken of de in het voorliggende ontwerpdecreet voorgestelde verschuiving van de timing met twee jaar een realistisch onderbouwde termijn is. Momenteel heeft de MORA geen zicht op de stand van zaken van de voorbereidende werkzaamheden. De MORA vraagt de Vlaamse Regering de timing realistisch in te schatten zodat binnen de vereisten inzake kwaliteit en participatie zo snel als mogelijk een Mobiliteitsplan Vlaanderen wordt goedgekeurd.

3. Volwaardige betrokkenheid van MORA in planningscommissie en participatietraject

In Artikel 11 van het decreet betreffende het mobiliteitsbeleid van 20 maart 2009 staat vermeld dat het aan de Vlaamse Regering toekomt om een besluit uit te vaardigen tot het opmaken van het Mobiliteitsplan Vlaanderen en daarbij een participatietraject vast te leggen en een planningscommissie aan te stellen, alsook de nadere regels, voor de samenstelling, werking en opdracht van deze commissie.

3.1. Vaardig spoedig besluit uit over oprichting planningscommissie en participatietraject

De planningscommissie is al geruime tijd actief zonder dat het uitvoeringsbesluit aan de Vlaamse Regering is voorgelegd. De MORA vroeg reeds in zijn advies van 23 oktober 2009 dat de minister van Mobiliteit en Openbare Werken spoedig werk zou maken van dit besluit en duidelijke lijnen voor het voorbereidende proces uittekent. De MORA betreurt dat noch de vorige regering noch de huidige regering een besluit heeft genomen.

3.2. Betrek MORA in planningscommissie en participatietraject

Ondanks dat de planningscommissie al informeel een jaar actief is, gebeurde nog geen inhoudelijke terugkoppeling naar strategische adviesraad. Dit baart de MORA zorgen. Nochtans had Minister Crevits in haar beleidsnota aangegeven de MORA nauw te betrekken:

“De opmaak van het nieuw Mobiliteitsplan Vlaanderen biedt de mogelijkheid om een geïntegreerde en planmatige lange termijn aanpak voor de mobiliteitsproblemen uit te tekenen. Het beleid mobiliteit en openbare werken wordt uitgewerkt in overleg met de strategische adviesraad en betrokken en representatieve belangengroepen en actoren op het terrein.”

“In overleg met alle betrokken actoren geven we het mobiliteitsbeleid vorm. Alle betrokken overheden, sociale partners, sectoren en belangenorganisaties zullen constructief worden betrokken bij het uittekenen en het vertalen van dit beleid in concrete projecten. Dit moet resulteren in een beter en een meer gedragen beleid.

Bestaande overlegfora worden geoptimaliseerd en waar aangewezen beter op elkaar afgestemd. Overlegstructuren met specifieke doelgroepen zullen worden opgestart. De Mora zal een centrale rol spelen in het mobiliteitsoverleg.”

Volgens het decreet Mobiliteitsbeleid moet het uitvoeringsbesluit tot oprichting van een planningscommissie en tot vaststelling van het planningsproces sowieso voorzien in een grondige publieke consultatie, maar de MORA vindt ook een vroegtijdige en continue betrokkenheid van de strategische adviesraden cruciaal. Hieronder geeft de MORA aan waarom de continue betrokkenheid van de MORA, en bij uitbreiding ook andere strategische adviesraden, voor de minister en de gehele Vlaamse Regering een meerwaarde kan bieden.

Het Mobiliteitsplan Vlaanderen heeft nood aan draagvlak en dit kan pas bekomen worden door voldoende betrokkenheid (co-productie)

Eén van de belangrijkste conclusies van de commissie Berx, commissie Sauwens en het advies van de SERV over betere regelgeving is dat een vroegtijdige betrokkenheid en continue feedback van stakeholders cruciaal is. Dit geldt niet enkel voor projecten, maar belangrijker nog voor een strategisch kader zoals het Mobiliteitsplan Vlaanderen. Een breed gedragen strategisch plan is immers het kader dat bijdraagt tot het makkelijker tot stand komen van een draagvlak voor strategische projecten.

Het Mobiliteitsplan Vlaanderen zal daarom een document moeten zijn dat een gedragen visie voorstelt voor een transitie naar duurzame mobiliteit. Op basis van de strategische lijnen die gekozen worden, zullen nadien beslissingen moeten genomen worden over de concrete (strategische) infrastructuurprojecten, de organisatie van het geregeld en ongeregeld vervoer,... De stakeholders moeten zich betrokken voelen met het maatschappelijk project van het strategisch plan als men daadwerkelijk tot realisaties wil komen.

De consultatie van een Strategische adviesraad staat naast een publieke consultatie

Een consultatie van het georganiseerd middenveld via strategische adviesraden (SAR's) heeft een andere finaliteit dan de consultatie van het grote publiek.

Ten eerste zoekt een SAR naar een consensus over de voorgestelde visie, terwijl een consultatie van het publiek voornamelijk individuele standpunten verzamelt (bemiddelde consensus versus losse standpunten). Daar waar de publieke consultatie kennis zal geven over de diversiteit aan overtuigingen, opvattingen, waarderungen, ... kan een consultatie van de MORA (en andere adviesraden) bijdragen tot een verkenning van de consensus over de relevante vraagstukken en oplossingsrichtingen.

Ook inhoudelijk buigen SAR's zich over andere vraagstukken dan een individuele burger en individuele organisatie. Individuele organisaties en burgers zullen zich eerder uitspreken over hun eigen belangen, terwijl een strategische adviesraad eveneens een maatschappelijke, strategische reflectie zal maken.

Adviesvragen in verschillende fases van het beleidsproces leiden tot antwoorden op verschillende aspecten

Een strategische adviesraad zal andere kernvragen beantwoorden wanneer een verkennend document (ontwerpnota) aan het begin van het proces wordt voorgelegd dan wanneer advies wordt gevraagd over een ontwerp beleidsplan aan het eind van het proces. Dit betekent dat in een vroege fase een adviesraad zich voornamelijk zal richten op de strategische keuzes die moeten gemaakt worden en de maatschappelijke uitdagingen die beantwoord moeten worden, terwijl achteraan in het proces het advies zich voornamelijk zal buigen over de gekozen oplossingsrichtingen.

Vroegtijdige en systematische betrokkenheid van SAR's is de basis voor draagvlak voor effectieve realisaties

Momenteel wordt de MORA op geen enkele wijze betrokken in het totstandkomingsproces van het Mobiliteitsplan Vlaanderen. De adviesvraag aan de MORA en andere adviesraden over de voorlopige resultaten van een scenario-oefening beantwoorden geenszins aan de rol die SAR's kunnen en zouden moeten spelen. De verschillende SAR's hebben dit ook in hun advies over de scenario's kenbaar gemaakt.

Naast de rol van de administratie, (wetenschappelijke) experts, individuele burgers en organisaties levert het gestructureerde middenveld een complementaire, constructieve meerwaarde in de opmaak van een nieuw gedragen Mobiliteitsplan Vlaanderen.

De MORA vraagt dan ook om in het in opmaak zijnde besluit tot opmaak van het Mobiliteitsplan Vlaanderen een formele betrokkenheid te voorzien van de MORA in de planningscommissie alsook een vroegtijdige betrokkenheid van de MORA, en eventueel andere SAR's, te voorzien in het participatietraject. Een waarnemende vertegenwoordiging van de MORA in de planningscommissie laat een continue terugkoppeling toe met het georganiseerde middenveld over het procesverloop. Een vroege betrokkenheid van de MORA in het participatietraject laat de MORA toe op gepaste tijdstippen een formeel strategisch, inhoudelijk advies te verlenen. Deze betrokkenheid van de MORA dient opgenomen te worden in het besluit tot opmaak van het Mobiliteitsplan en tot oprichting van de gewestelijke planningscommissie.

4. Afstemming met andere planningsprocessen

Reeds in het advies over het mobiliteitsdecreet heeft de MORA gewezen op het gevaar van een verkokering van de verschillende beleidsdomeinen en pleitte daarbij voor een nieuwe beleidscultuur gericht op verticale en horizontale integratie. Ook in het Mobiliteitsrapport Vlaanderen 2009 dringt de MORA aan op een afstemming van het mobiliteitsbeleid met het ruimtelijk ordeningsbeleid. In het regeerakkoord geeft de Vlaamse regering zelf aan werk te willen maken van een beleidsdomeinoverschrijdende aanpak in de strijd tegen verdere verkokering.

In zijn advies van 23 oktober 2009 heeft de MORA eveneens een aanbeveling geformuleerd om met spoed de nodige stappen te zetten tot afstemming met andere planningsprocessen. In eerste instantie moet in Vlaanderen binnen het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken, maar ook met andere beleidsdomeinen afstemming gezocht worden tussen verschillende planningsprocessen zoals ondermeer de Mobiliteitsvisie2020 van De Lijn, Masterplan Binnenvaart, RSV. Ten tweede is het ook belangrijk af te stemmen met Europese, federale of regio-overschrijdende planprocessen. Dit geldt ondermeer voor het Iris2-plan, het Investeringsplan van de NMBS-groep en het Europees Witboek Transport.

Referentielijst

MORA - *Advies over de greenpaper mobiliteitsdecreet*, 19.03.2008

MORA – *Advies over ontwerp mobiliteitsdecreet*, 24.10.2008

MORA – *Advies over de opmaak van ontwikkelingsscenario's en implementatiepaden ten behoeve van een nieuw mobiliteitsplan Vlaanderen*, 23.10.2009

SERV – *Aanbevelingen van de SERV over het Mobiliteitsplan Vlaanderen* – 23 maart 2002.

MiNa-Raad – *Advies over het Mobiliteitsplan Vlaanderen*, 4.12.2003.

Vlaams Parlement, *Resolutie betreffende de beleidsmatige onderbouw van het beleid mobiliteit – openbare werken* (Stuk 1636 (2007-2008) – Nr. 3 (2007-2008))

Vlaams Parlement, *Decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid*

Vlaams Parlement, *Beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken 2009-2014*, ingediend door mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken (Stuk 217 (2009-2010) – Nr. 1 / ingediend op 27 oktober 2009 (2009-2010))

Vlaams Parlement, *Voorstel van resolutie van de heren Johan Sauwens, Sas van Rouveroi, Bart Martens, Jan Peumans en Lode Vereeck, mevrouw Mieke Vogels en de heer Dirk de Kort betreffende aanbevelingen aangaande de versnelling van maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten: Sneller door Beter*. (Stuk 395 (2009-2010) – Nr. 1 (2009-2010)).

Commissie Berx, *Naar een snellere en betere besluitvorming over complexe projecten*. Verslag van de Commissie Investeringsprojecten.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 28 april 2010
SERV_ADV_20100428_Programmadecreet2010_mdit

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financien, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening & Sport
Koning Albert II-laan 19 - Phoenixgebouw

1210 BRUSSEL

Betreft: uw adviesvraag van 19 april 2010 over het voorontwerpdecreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010.

Mijnheer de minister,

Ik heb de eer u te melden dat de SERV vanuit sociaal-economische invalshoek geen bemerkingen heeft bij het voorgelegde voorontwerp van decreet.

met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

**Advies over het voorontwerp
van decreet houdende
bepalingen tot begeleiding van
de aanpassing van de begroting
2010**

Algemene Raad

vragen naar / e-mail
Iris.vanriet@cjsm.vlaanderen.be

telefoonnummer
02 553 41 93

datum
28 april 2010

Inleiding

Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport vroeg op 19 april 2010 advies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 (hierna genoemd programmadecreet).

De Algemene Raad van de SARC brengt via een gecoördineerd advies uit over

- hoofdstuk VII, vzw **Vlaamse Opera**.

In **artikel 40** wordt het fictieve saldo van de Vlaamse Opera met terugwerkende kracht op nul gebracht, waardoor het bestuur van de nieuwe vzw Vlaamse Opera schuldenvrij kan starten.

- hoofdstuk XIX, **Cultuurgemeente en Sportgemeente** van Vlaanderen.

In de **artikelen 71 en 72** wordt een wijziging voorgesteld van het decreet van 18 januari 2008 houdende flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport (verder het participatiedecreet genoemd) waarbij het bedrag van de subsidiëring voor de gemeente die de titel van Sportgemeente van Vlaanderen mag dragen, gekoppeld wordt aan het aantal inwoners.

Het advies is gebaseerd op de inbreng van de Vlaamse Sportraad, de Sectorraad Kunsten en Erfgoed en de Sectorraad Sociaal-Cultureel Werk.

Advies

Vzw Vlaamse Opera

De SARC is het eens met de beslissing om de nieuwe vzw Vlopera budgettaire ruimte te geven.

Cultuurgemeente en sportgemeente van Vlaanderen

Er was over het voorontwerp van programmadecreet geen enkele vorm van overleg met de sector.

Dit voorontwerp wijzigt onder meer het participatiedecreet. Een bestaand decreet wijzigen via een begrotingsdecreet is niet netjes en getuigt niet van goed bestuur.

Er waren destijds fundamentele bedenkingen bij het participatiedecreet.

De Vlaamse Sportraad stelde dat het participatiedecreet er vooral kwam om zoveel mogelijk toelagen van de vorige bevoegde minister een decretale onderbouw te geven, onder het mom van participatie.

De Raad voor Cultuur en de Raad voor de Kunsten pleitten voor een transversaal en integraal decreet op cultuurparticipatie in plaats van een decreet met flankerende maatregelen.

Een grondige, in de tijd uitgezette evaluatie van het participatiedecreet is dan ook dringend nodig. De Sectorraad voor Sociaal-Cultureel Werk heeft hierover al een aanbeveling gedaan. Aan deze evaluatie dient een monitoring te worden gekoppeld: wat is het participatieresultaat, of met andere woorden wat is de impact op de sport- en cultuurparticipatie?

Trouwens, in haar beleidsnota Algemeen Beleid 2009-2014 neemt de Vlaamse Regering zich voor om “een geïnformeerd beleid in beslissende tijden” te voeren, gebaseerd op betrouwbare analyse - en monitoringinstrumenten en beleidsgerichte studies.

De SARC vraagt dat dit goede beleidsprincipe ook wordt toegepast op het participatiedecreet.

De SARC neemt aan dat er argumenten te vinden zijn om het subsidiëringsbedrag voor de Sportgemeente aan het aantal inwoners te koppelen. Maar waarom zouden diezelfde argumenten dan niet gelden voor de Cultuurgemeente?

De Vlaamse Sportraad pleitte destijds in zijn advies over het participatiedecreet voor een sectorspecifieke aanpak in plaats van sport en cultuur op één hoopje te gooien. Die sectorspecifieke aanpak is er nu, maar de Vlaamse Sportraad wijst erop dat het niet de bedoeling kan zijn dat sport moet inleveren.

Overigens moet de subsidiërende overheid erop toezien dat het budget voor de Sportgemeente en voor de Cultuurgemeente wordt aangewend waar het voor bedoeld is, met name om de participatie te bevorderen. Het budget mag niet naar evenementen gaan met city marketing als hoofddoel.

Iris Van Riet
Algemeen secretaris

Luk Verschueren
Algemeen voorzitter

Arenbergstraat 9
B-1000 Brussel

T +32 (0)2 553 41 91
F +32 (0)2 553 69 70

E sarc@vlaanderen.be
W www.sarc.be

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
<http://www.sariv.be>

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 10
1210 Brussel

uw bericht van
19 april 2010

uw kenmerk

ons kenmerk
Advies 2010/6

bijlagen

vragen naar / e-mail
roos.vandecruys@iv.vlaanderen.be

telefoonnummer
02 553 50 32

datum
28 april 2010

Betreft: Advies betreffende het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010

Mijnheer de minister,

Tijdens haar vergadering van 19 april 2010 hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010. Zij vroeg u hierover het advies in te winnen van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: "de Raad"). Na consultatie keurde de Raad via schriftelijke procedure onderhavig advies goed.

De SARiV betreurt dat de normale termijn voor een spoedadvies, nl. 10 werkdagen, niet werd gerespecteerd. De SARiV ontving de adviesaanvraag pas op woensdag 21 april 2010 met de vraag om het advies tijdig te bezorgen zodat het voorontwerp van decreet nog op de Vlaamse Regering van 30 april kan besproken worden. Zulk een korte adviestermijn verhindert een goede advisering door de Raad. Hij beperkt zich hier dan ook tot enkele aandachtspunten.

Een eerste opmerking betreft de financiering van jongerenstages. Artikel 67 machtigt de Vlaamse Regering om financiële tussenkomsten te verstrekken in het kader van stages bij internationale organisaties en hiertoe nadere voorwaarden te bepalen. De Raad verwelkomt het voornemen van de Vlaamse Regering om het besluit van 29 september 2006 betreffende het financieringsprogramma voor jongerenstages bij internationale organisaties aan te passen na evaluatie. De Raad droeg zelf via zijn advies 2008/19 bij aan deze evaluatie. Hij is in het bijzonder verheugd dat men een ruimere toepassing beoogt dan via het decreet van 18 juli 2008 houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid mogelijk zou zijn. Dit decreet stelt immers striktere (leeftijds)beperkingen voorop.

In de tweede plaats verwelkomt de Raad de opname van een artikel 68 om een artikel 6bis toe te voegen aan zijn oprichtingsdecreet over de benoeming van plaatsvervangers voor de leden die als vertegenwoordigers zijn aangesteld. Hij merkt echter op dat het ontwerp van decreet in zijn slotbepalingen geen uitzondering vermeldt betreffende de inwerkingtreding van dit artikel. De Memorie van toelichting bevestigt dit door te vermelden dat terugwerkende kracht wordt verleend tot 1 januari 2010. Het probleem van de ontbrekende juridische basis voor de uitbetaling van de presentiegelden aan plaatsvervangers gaat echter terug tot 2008. De Vlaamse Regering zou ervoor kunnen opteren

om voor het artikel 68 een uitzondering betreffende de inwerkingtreding op te nemen in de slotbepalingen vanaf de oprichting van de Raad op 19 oktober 2007.

De Raad stelt vast dat via dit programmadecreet ook een aantal voorzieningen getroffen worden om Vlaamse regelgeving beter in overeenstemming te brengen met Europese of om beter in te kunnen spelen op het Europees beleid. Dit betreft onder meer de omschrijving van de Europese Economische Ruimte met betrekking tot registratierechten (art. 9-12), alsook de voorzieningen die in het beleidsdomein Energie getroffen werden om de mogelijkheid te scheppen beter in te spelen op EU-programma's en EU-fondsen en samen met de Vlaamse en/of federale overheid cofinanciering op te zetten (art. 45), evenals de bepalingen voor de visserijsector, met name de maatregelen ter bevordering van de duurzame ontwikkeling van visserijgebieden (art. 64-66). De Raad ondersteunt deze aanpassingen.

Hij verwelkomt ook de deelname van de Vlaamse Regering in de vzw Vlaamse Instituut voor de Zee (art. 41) en de brede taakomschrijving die in de memorie van toelichting wordt vermeld. Dit moet de internationaal gerichte werking van dit instituut ten goede komen en sluit tevens aan bij de activiteiten van het door de Vlaamse Regering gesteunde UNESCO IODE Project Office.

Dit programmadecreet bevat een hele reeks maatregelen die anders via afzonderlijke decreetaanpassingen zouden moeten worden geregeld. Door deze globalisering in één decreet wordt de regelgevinglast beperkt, waarvoor de Raad begrip kan opbrengen. Toch is hij in principe geen voorstander van de praktijk van het groeperen van regelgevende bepalingen in een "decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting". In eerdere adviezen over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2008 (Advies 2008/15, 7 juli 2008) en de begroting 2009 (Advies 2008/20, 22 oktober 2008) merkte hij reeds op dat dit niet getuigt van goede wetgevingstechniek en tot een minimum zou moeten worden beperkt. Zulks om een meer uitgebreid (parlementair) debat toe te laten. In het geval van een "totaalpakket" zoals het onderhavige kan daar nauwelijks sprake van zijn.

De Raad gaat akkoord met het ontwerp van decreet.

Hoogachtend,

Voorzitter
Prof. Dr. Jan Wouters

Secretaris
Freddy Evens

ADVIES VAN DE MINARAAD



BRIEFADVIES

29 april '10

BRIEFADVIES OVER HET VOORONTWERP VAN DECREET
HOUDENDE BEPALINGEN TOT BEGELEIDING VAN DE
AANPASSING VAN DE BEGROTING 2010

2010|11

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

datum	29 april '10
uw referentie	
onze referentie	03.01/L3/2010/377
betreft	Briefadvies over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010

Mijnheer de Minister,

Op 21 april 2010 ontving de Mineraad een adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010. Aangezien u om een spoedadvies vraagt, bedraagt de adviestermin tien werkdagen. De Raad heeft echter beslist het briefadvies reeds vast te stellen in zijn geplande zitting van 29 april 2010.

Met wijzigingsartikel 13 is het de bedoeling om artikel 135, 10° van het Vlaamse Wetboek der Successierechten te wijzigen. Dit artikel bepaalt dat er een teruggave van rechten, boeten en interesten mogelijk is, wanneer aan de voorwaarden voor de toepassing van de in artikel 55quater van hetzelfde wetboek bepaalde vrijstelling wordt voldaan binnen een termijn van twee jaar na het overlijden. Artikel 55quater betreft dan een vrijstelling van successierechten ten aanzien van de onroerende goederen die te beschouwen zijn als bos, zoals gedefinieerd in artikel 3 van het Bosdecreet. Deze vrijstelling is maar mogelijk op voorwaarde dat er, voor het te erven bos, een door het bosbeheer goedgekeurd beheersplan opgemaakt wordt overeenkomstig de bepalingen en uitvoeringsbepalingen van het bosdecreet van 13 juni 1990 en dat voldoet aan de criteria duurzaam bosbeheer – een zgn. uitgebreid bosbeheerplan dus.

De regeling in artikel 135 impliceert dat de erfenisrechten kunnen kwijtgescholden worden, zelfs al was er geen uitgebreid bosbeheerplan op het tijdstip van het overlijden, indien er binnen de twee jaar na het overlijden een goedgekeurd uitgebreid bosbeheerplan voorgelegd kan worden. In het voorliggend voorstel wordt die termijn verlengd tot vier jaar, met verwijzing naar de soms langdurige procedure van ontwerp en goedkeuring van een ontwerp-bosbeheerplan, en naar de situaties waarbij er bvb. een bosbeheerplan opgemaakt wordt voor verschillende, samenhangende boseigendommen – wat een complexere onderhandelings situatie met zich meebrengt, maar achteraf ook een meer samenhangend bosbeheer mogelijk maakt. De Mineraad kan zich verenigen met deze wijziging, vermits nog te weinig Vlaamse bossen een uitgebreid bosbeheerplan hebben¹.

¹ Grosso modo 10% van de Vlaamse bossen heeft een uitgebreid bosbeheerplan – Dumortier M., De Bruyn L.,

Het voorontwerp van programmadecreet bevat, als tweede item voor dit advies, ook bepalingen die de overname van de dienst verkeersbelastingen mogelijk moet maken. Dit kadert in de beslissing van de Vlaamse Regering op 10 juli 2008 om de inning van de verkeersbelasting, zijnde de verkeersbelasting, de belasting op inverkeerstelling en het eurovignet, in eigen beheer over te nemen.

Zowel in het regeerakkoord als in de Beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken 2009-2014 wordt gesteld: *"De Vlaamse overheid zal de inning van de verkeersbelastingen vanaf 1 januari 2011 in eigen beheer nemen. We zullen zo snel mogelijk werk maken van een vergroening van de autofiscaliteit op basis van de milieuprestaties van de wagen. In afwachting van het nieuwe systeem voeren we op korte termijn al een bonus-malussysteem voor particuliere wagens in, waarbij er een korting of toeslag op de BIV doorgevoerd zal worden op basis van de milieukeurmerken van de wagen."*

De Minaraad is voorstander van een vergroening van de autofiscaliteit en heeft reeds in eerdere adviezen unaniem gepleit voor een aanpassing van de belasting op de gewestelijke inverkeerstelling (BIV) en de jaarlijkse gewestelijke verkeersbelasting voor personenwagens². De Minaraad betreurt het dan ook dat het beloofde bonus-malussysteem voor particuliere wagens nog steeds op zich laat wachten. Gezien de datum van 1 januari 2011 zeer nabij is, zal dit bonus-malussysteem er waarschijnlijk niet tijdig komen. De Raad vraagt dat er zo snel als mogelijk duidelijkheid zou komen over de concrete modaliteiten van de verkeersbelasting. Het aankoopgedrag van personen die voor 1 januari 2011 een wagen wensen aan te kopen, zal immers op positieve wijze beïnvloed worden van zodra de voorwaarden van de jaarlijkse verkeersbelasting gekend zijn.

Bij de afdelingen over oppervlaktewateren en grondwater (derde item) wenst de Raad ook volgende opmerkingen voor te leggen:

- In verband met de artikelen 55 en 56 lijkt er een inconsistentie in het leven geroepen te worden. In artikel 55 worden de §§ 4 en 5 van Art. 35quinquies decies van de Wet Oppervlaktewateren opgeheven. In artikel 56 wordt een §6 toegevoegd dat verwijst naar de §§ 4 en 5 van dit artikel. De Raad vermoedt hier een fout.
- Een vergelijkbaar tekstprobleem trof de Raad aan in het verband tussen de artikelen 60 en 61. In artikel 60 wordt de §4 van Art. 28duodecies van het Grondwaterdecreet opgeheven. In Art. 61 wordt een §5 toegevoegd dat precies verwijst naar de § 4 van dit artikel.

De Minaraad gaat er mee akkoord, als vierde item in dit advies, dat het toepassen van het verlaagd storttarief op recycleerbare gipsafvalstromen niet opportuun is, omdat hierdoor de bestaande initiatieven inzake recyclage ontmoedigd zouden worden en steunt de wijziging in artikel 63 van het voorontwerp van programmadecreet.

Het vijfde item van dit advies betreft het artikel 66, waardoor aan het lijstje met verrichtingen waarvoor het FIVA (Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuur) een tegemoetkoming kan doen, een 6° punt toegevoegd wordt: de duurzame ontwikkeling van visserijgebieden bevorderen.

De Minaraad onderschrijft die toevoeging, omdat er nu ook middelen kunnen ingezet worden om de duurzame ontwikkeling van visserijgebieden te bevorderen. Tot dusver

Hens M., Peymen J., Scheiders A., Van Daele T. en Van Reeth W. (red.) 2007, Natuurrapport 2007 – toestand van de natuur in Vlaanderen – cijfers voor het beleid – mededeling van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, p. 225.

² Advies van 26 oktober 2006 over het saneringsplan fijn stof.

werd het FIVA enkel ingezet om de visserij- en aquacultuursector te ondersteunen. De Minaraad stelt echter vast dat de feitelijke aanleiding de mogelijkheid is om reeds in 2010 cofinanciering in te zetten uit het FIVA voor de uitvoering van het Nationaal Operationeel Plan voor de Belgische Visserijsector. De Minaraad rekent er op dat de middelen uit het FIVA ook werkelijk ingezet worden voor de duurzame ontwikkeling van de visserijgebieden.

Tot slot moet aangestipt worden dat het ABVV, het ACV, de ACLVB, de Boerenbond, de UNIZO en het VOKA-Vlaams Economisch Verbond zich onthouden zich bij dit briefadvies. Zij brengen advies uit via de SERV.

Met de meeste hoogachting,

Walter Roggeman

Voorzitter Minaraad

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ

Strategische Adviesraad voor Landbouw
en Visserij (SALV)

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams Minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

SALV-secretariaat
Koning Albert II-laan 35 bus 39
1030 Brussel

uw bericht van

uw kenmerk

ons kenmerk

bijlagen

2010
programmadecreet

vragen naar / e-mail

dirk.vanguyze@lv.vlaanderen.be

telefoonnummer

02/552.79.82

Datum

29.04.2010

Betreft: Advies over een voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding
van de aanpassing van de begroting 2010

Geachte heer Minister,

Op 20 april 2010 ontving de SALV een spoedadviesvraag van de Vlaamse Regering
aangaande een voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de
aanpassing van de begroting 2010.

De adviesvraag werd binnen de SALV via schriftelijke procedure behandeld. De Raad
heeft geen bemerkingen bij het voorontwerp van decreet.

Hoogachtend,



PIET VANTHEMSCHE
VOORZITTER SALV

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse Regering;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk I. Algemeen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk II. Onderwijs

Afdeling I. Volwassenenonderwijs

Art. 2. In afwijking van artikel 110, §3, van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, wordt aan het Fonds Inschrijvingsgelden Centra voor Volwassenenonderwijs voor het begrotingsjaar 2010 een dotatie toegekend van 3.023.000 euro ten laste van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Afdeling II. Deeltijds kunstonderwijs – gesubsidieerd onderwijs

Art. 3. Aan artikel 3quater van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. De indexformule vermeld in het laatste lid van §3 wordt voor het begrotingsjaar 2010 (schooljaar 2009-2010) niet toegepast.”.

Afdeling III. Deeltijds kunstonderwijs – gemeenschapsonderwijs

Art. 4. In het decreet van 4 juli 2008 betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft wordt een artikel 20/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 20/1. In afwijking van artikel 20 is de A2-coëfficiënt voor het jaar 2010 gelijk aan 1.”.

Art. 5. In het decreet van 4 juli 2008 betreffende de werkingsbudgetten in het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 wat de werkingsbudgetten betreft wordt in artikel 20 het getal “1.812.000” vervangen door het getal “1.820.000”.

Afdeling IV. Hogere Zeevaartschool

Art. 6. In artikel 2 van het decreet van 20 februari 2009 betreffende de Hogere Zeevaartschool wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. Het bedrag van de werkingsuitkering bestemd voor de Hogere Zeevaartschool wordt vastgesteld op 4.279.000,00 euro (prijsniveau 2010). Dit bedrag is samengesteld uit:

- 1° een onderwijssoekel van 200.000,00 euro;
- 2° een variabel onderwijsdeel van 4.079.000,00 euro.

Het bedrag, bestemd voor de uitbetaling van de verhoging van het vakantiegeld ter uitvoering van cao II hoger onderwijs, wordt toegevoegd aan het bedrag van de werkingsuitkering.”.

Afdeling V. Stelsel van leren en werken

Art. 7. Aan artikel 89 van het decreet van 10 juli 2008 betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap, wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. In afwijking van §1, eerste lid, wordt:

- 1° een jongere waarvoor de component leren wordt vervangen door een persoonlijk ontwikkelingstraject tijdens de volledige inschrijvingsperiode in het centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs van het schooljaar in kwestie, niet in aanmerking genomen bij de vaststelling van het pakket uren-leraar;
- 2° een jongere waarvoor de component leren wordt vervangen door een persoonlijk ontwikkelingstraject tijdens een gedeelte van de inschrijvingsperiode in het centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs van het schooljaar in kwestie, slechts in aanmerking genomen bij de vaststelling van het pakket uren-leraar op basis van volgende formule:

$$\frac{(40 \text{ weken} - \text{het aantal weken in POT})}{40 \text{ weken}} \times \text{de toepasbare coëfficiënt uren-leraar,}$$

waarbij de leerlingen die niet onder toepassing van onderhavige bepaling vallen maximaal worden geacht tot de schijf van 1 jongere tot en met 49 jongeren te behoren.”.

Afdeling VI. Fonds MOD Onderwijs en Vorming

Art. 8. §1. Er wordt een fonds voor de managementondersteunende diensten van Onderwijs en Vorming opgericht, ‘gebruik van logistieke infrastructuur en dienstverlening’, hierna het Fonds genoemd.

§2. Het Fonds is een B-fonds in de zin van artikel 45 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

§3. Aan het Fonds worden alle ontvangsten toegewezen die voortvloeien uit het gebruik door derden van (logistieke) diensten zoals aangeboden in de dienstencatalogus van de managementondersteunende diensten van Onderwijs en Vorming. Naast de entiteiten van de Vlaamse overheid kunnen ook derden van dit aanbod gebruikmaken tegen een vooraf bepaalde prijslijst. Derden zijn de organisaties of instellingen (bijvoorbeeld vzw’s) die niet tot de consolidatiekring van de Vlaamse overheid behoren.

§4. De middelen van het Fonds kunnen in het kader van een efficiënte en effectieve overheid door de managementondersteunende diensten van Onderwijs en Vorming aangewend worden voor uitgaven met betrekking tot het onderhouden en in stand houden van de aangeboden logistieke infrastructuur en voor kosten verbonden aan de aangeboden logistieke dienstverlening.

Hoofdstuk III. Registratierechten

Art. 9. In artikel 140bis, §1, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, ingevoegd bij de wet van 22 december 1998, vervangen bij het decreet van 27 juni 2003 en gewijzigd bij het decreet van 19 december 2003, worden de woorden “Europese Unie” vervangen door de woorden “Europese Economische Ruimte”.

Art. 10. In artikel 140ter van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, ingevoegd bij de wet van 22 december 1998 en vervangen bij het decreet van 27 juni 2003, worden de woorden “Europese Unie” telkens vervangen door de woorden “Europese Economische Ruimte”.

Hoofdstuk IV. Successierechten

Afdeling I. Vrijstelling familiale ondernemingen en vennootschappen

Art. 11. In artikel 60bis, §8, eerste lid, van het Vlaamse Wetboek der Successierechten, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen door het decreet van 22 december 1999, wordt de zinsnede “een jaarrekening opmaakt overeenkomstig het koninklijk besluit van 8 oktober 1976 met betrekking tot de jaarrekening van ondernemingen” vervangen door de zinsnede “een jaarrekening opmaakt en in voorkomend geval publiceert overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving in België op het ogenblik van het overlijden”.

Art. 12. In artikel 60bis, §8, tweede lid, van het Vlaamse Wetboek der Successierechten, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen door het decreet van 22 december 1999, wordt de zinsnede “een jaarrekening opmaken overeenkomstig de geldende wetgeving van de plaats waar de maatschappelijke zetel gevestigd is” vervangen door de zinsnede “een jaarrekening opmaken en in voorkomend geval publiceren overeenkomstig de vigerende boekhoudwetgeving van de lidstaat waar de maatschappelijke zetel gevestigd is op het ogenblik van het overlijden”.

Afdeling II. Vrijstelling bossen

Art. 13. In artikel 135, 10°, van het Vlaamse Wetboek der Successierechten wordt het cijfer “2” vervangen door het cijfer “4”.

Hoofdstuk V. Overname van de dienst Verkeersbelastingen

Afdeling I. Wijzigingen aan het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen

Onderafdeling I. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 14. In artikel 2 van het Wetboek van de met de Inkomstenbelastingen Gelijkgestelde Belastingen, het laatst gewijzigd bij de wet van 10 januari 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het getal “307,” en het getal “323” wordt het getal “316,” ingevoegd;

2° er wordt een vijfde lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de toepassing van titel II en V wordt in dit artikel met het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 bedoeld het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 zoals van toepassing in het Vlaamse Gewest voor de onroerende voorheffing.”.

Art. 15. In artikel 2bis van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1986, worden de woorden “de Koning” vervangen door de woorden “de Vlaamse Regering”.

Art. 16. In artikel 5, §1, tweede lid, van hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij de wet van 8 april 2002, worden de woorden “de Koning” vervangen door de woorden “de Vlaamse Regering”.

Onderafdeling II. Verkeersbelasting op de autovoertuigen

Art. 17. In artikel 23ter, derde lid, van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 januari 1999, worden de woorden “De Koning” vervangen door de woorden “De Vlaamse Regering”.

Art. 18. Artikel 29 van hetzelfde wetboek, vervangen bij de wet van 25 januari 1999, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 29. De belasting moet uiterlijk worden gestort binnen een termijn van twee maanden vanaf de datum van de verzending van het aanslagbiljet aan de belastingschuldige, op de wijze vermeld op het aanslagbiljet.”.

Art. 19. In artikel 31 van hetzelfde wetboek, vervangen bij de wet van 25 januari 1999, wordt het woord “drie” vervangen door het woord “vijf”, en wordt het woord “Ontlasting” vervangen door het woord “Ontheffing”.

Art. 20. Artikel 32 van hetzelfde wetboek, vervangen bij de wet van 25 januari 1999, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 32. De bezwaarschriften moeten worden gemotiveerd en op straffe van verval worden ingediend uiterlijk binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van het aanslagbiljet of van de kennisgeving van de aanslag.”.

Art. 21. Artikel 34 van hetzelfde wetboek, opgeheven bij de wet van 25 januari 1999, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 34. De dwangschriften worden uitgevaardigd door de ambtenaren belast met de invordering.

Deze ambtenaren moeten een herinneringsbrief sturen ten minste één maand voordat de gerechtsdeurwaarder een bevel tot betaling betekent, behalve indien de rechten van de Schatkist in gevaar zijn.”.

Art. 22. In artikel 36bis, eerste lid, van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 juni 1972, gewijzigd bij de wetten van 9 juli 2004, 21 december 2009 en 23 december 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt opgeheven;

2° in punt 3° worden de woorden “sub 1°, bedoelde reglementering” vervangen door de woorden “reglementering voor de inschrijving van de motorvoertuigen en de aanhangwagens” en worden de woorden “de respectievelijke bepalingen van artikelen 36ter en” vervangen door het woord “artikel”.

Art. 23. Artikel 36ter van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 juni 1972 en gewijzigd bij de wetten van 25 januari 1999 en 19 februari 2001, wordt opgeheven.

Art. 24. In artikel 36quater van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 december 1974, en gewijzigd bij de wetten van 25 januari 1999 en 19 februari 2001, worden de vol-

gende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 2 worden tussen de woorden “artikel 36bis, 2°” en de woorden “, moet de belasting” de woorden “en 3°” ingevoegd;
- 2° paragraaf 4 wordt opgeheven;
- 3° in paragraaf 5 en paragraaf 6 worden de woorden “moet het kenteken aan de voormelde ambtenaar of dienst worden teruggegeven en” opgeheven.

Art. 25. In artikel 38 van hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij de wet van 10 februari 1981, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden “20 dagen” worden vervangen door de woorden “een maand”;
- 2° in het eerste en het tweede lid worden de woorden “directeur-generaal der directe belastingen” vervangen door de woorden “Vlaamse Regering”.

Art. 26. In artikel 39 van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wet van 10 februari 1981, worden de woorden “het fiscaal kenteken te controleren van” vervangen door de woorden “toezicht uit te oefenen op de naleving van deze titel en uitvoeringsbesluiten ervan met betrekking tot”.

Art. 27. In artikel 40 van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wetten van 24 maart 1970 en 25 januari 1999, worden de woorden “directeur-generaal der directe belastingen” vervangen door de woorden “Vlaamse Regering”.

Onderafdeling III. Belasting op de inverteerstelling

Art. 28. In artikel 96, tweede lid, van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wetten van 1 juni 1992, 28 december 1992 en 25 mei 1993, worden de woorden “De Koning” vervangen door de woorden “De Vlaamse Regering”.

Art. 29. In artikel 98, §3, van hetzelfde wetboek, het laatst gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering is gemachtigd het bedrag van de belasting te wijzigen. Dat besluit van de Vlaamse Regering moet aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging worden voorgelegd binnen een termijn van twaalf maanden na de bekendmaking van het besluit in het Belgisch Staatsblad.”.

Art. 30. Artikel 102 van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wet van 1 juni 1992, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 102. De belasting moet worden gestort binnen een termijn van twee maanden vanaf de datum van de verzending van het aanslagbiljet aan de belastingschuldige, op de wijze vermeld op het aanslagbiljet.”.

Art. 31. Artikel 103bis van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 mei 1993, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 103bis. De bezwaarschriften moeten worden gemotiveerd en op straffe van verval worden ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de datum van het aanslagbiljet of van de kennisgeving van de aanslag.”.

Art. 32. In artikel 104 van hetzelfde wetboek, gewijzigd bij de wetten van 1 juni 1992 en 28 december 1992, wordt het woord “drie” vervangen door het woord “vijf”.

Art. 33. In artikel 105, tweede lid, van hetzelfde wetboek, ingevoegd bij de wet van 1 juni 1992, worden de woorden “De Koning” vervangen door de woorden “De Vlaamse Regering”.

Onderafdeling IV. Controle en invordering

Art. 34. Aan hetzelfde wetboek wordt een titel VIII toegevoegd, die bestaat uit artikel 120 tot en met 124, die luidt als volgt:

“Titel VIII. Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 120. Onverminderd de bevoegdheden die toevertrouwd worden aan de andere officieren of agenten van de gerechtelijke politie en aan de leden van het operationeel kader van de lokale en de federale politie, kent de Vlaamse Regering de hoedanigheid van agent of officier van de gerechtelijke politie toe aan de beëdigde personeelsleden die ze aanwijst om toezicht te houden op de uitvoering van titel I, II, V en VIII, en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Art. 121. De ambtenaren vermeld in artikel 120, kunnen de bijstand vorderen van de lokale en federale politie bij de uitoefening van controles en maken zich tijdens de uitoefening van hun ambt desgevraagd kenbaar door hun legitimatiekaart voor te leggen.

Art. 122. De ambtenaren vermeld in artikel 120, houden toezicht op de bepalingen van titel I, II en V.

Art. 123. In het kader van de uitoefening van hun opdracht kunnen de ambtenaren vermeld in artikel 120:

- 1° bevelen geven aan bestuurders en het verkeer regelen, zoals bepaald in artikel 11 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer;
- 2° inlichtingen inwinnen en controle uitoefenen door personen te ondervragen en documenten en andere informatiedragers in te kijken.

Art. 124. De Vlaamse belastingdienst is bevoegd om de nog niet afgehandelde dossiers over de verkeersbelastingen vermeld in titel II en V waarvoor een dwangschrift door de federale ontvanger werd uitgevaardigd, te innen en verder in te vorderen.”.

Afdeling II. Eurovignet

Art. 35. In artikel 2, tweede lid, van de wet van 27 december 1994 tot goedkeuring van het verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, ondertekend te Brussel op 9 februari 1994 door de regeringen van het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden, en tot invoering van een eurovignet overeenkomstig richtlijn 93/89/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 1993 worden tussen de woorden “Artikelen 2 en 37” en de woorden “van het Wetboek” de woorden “en titel VIII” ingevoegd.

Art. 36. In dezelfde wet wordt een artikel 2ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2ter. De Vlaamse belastingdienst krijgt de bevoegdheid om de nog niet afgehandelde dossiers over het eurovignet, waarvoor een dwangschrift van de federale ontvanger werd uitgevaardigd, te innen en in te vorderen.”.

Art. 37. In artikel 12, §2, van dezelfde wet worden de woorden “bevoegde gewestelijke directeur” vervangen door de woorden “gemachtigde ambtenaar van het Vlaamse Gewest”.

Art. 38. In artikel 13 van dezelfde wet worden de woorden “De Koning” vervangen door de woorden “De Vlaamse Regering”.

Hoofdstuk VI. Onroerende voorheffing

Art. 39. Aan artikel 255, derde lid, van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, zoals van toepassing voor de onroerende voorheffing in het Vlaamse Gewest, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De toepassing van deze coëfficiënt mag evenwel geen aanleiding geven tot een hoger tarief dan het aanslagjaar voordien.”.

Hoofdstuk VII. Vzw Vlaamse Opera

Art. 40. Aan artikel 2 van het decreet van 2 maart 2007 houdende opheffing van het decreet van 5 april 1995 tot oprichting van de Vlaamse Opera en tot regeling van de rechtsopvolging wordt een paragraaf 8 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§8. Het fictief saldo van de Vlaamse Opera voor de berekening van de CFO-vergoeding, overeenkomstig artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 februari 2006 houdende de modaliteiten tot invoering van het centraal kasbeheer voor de Vlaamse verzelfstandigde agentschappen opgericht ingevolge het decreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, wordt op datum van 1 juli 2008 op nul gebracht.”.

Hoofdstuk VIII. Vzw Vlaams Instituut voor de Zee

Art. 41. Aan titel III van het decreet van 30 april 2009 betreffende de organisatie en de financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid wordt een hoofdstuk IV, dat bestaat uit artikel 56/1 en 56/2, toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IV. Vlaams Instituut voor de Zee

Art. 56/1. §1. De Vlaamse Regering is ertoe gemachtigd om deel te nemen in de vereniging zonder winstoogmerk Vlaams Instituut voor de Zee, opgericht bij de notariële akte van 2 april 1999, voor zover:

- 1° het maatschappelijk doel erin bestaat om het coördinatie- en informatieplatform voor zeewetenschappelijk en kustgebonden onderzoek in Vlaanderen te zijn en het fungeert als internationaal aanspreek- en knooppunt;
- 2° het Vlaams Instituut voor de Zee en de Vlaamse Regering een convenant sluiten waarin ten minste de volgende elementen zijn opgenomen:
 - a) de modaliteiten waaronder de Vlaamse Regering de subsidies verleent;
 - b) de strategische en operationele doelstellingen van de vereniging zonder winstoogmerk;
 - c) de financiële bepalingen in verband met de aanwending van de subsidies en de reservevorming;
 - d) een rapporterings- en evaluatiemechanisme;
- 3° de statuten van het Vlaams Instituut voor de Zee waarborgen dat de raad van bestuur ervan ten minste bestaat uit een meerderheid van vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering.

§2. De Vlaamse Regering stelt binnen de beschikbare begrotingskredieten een jaarlijkse toelage ter beschikking van het Vlaams Instituut voor de Zee.”.

Hoofdstuk IX. Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Art. 42. In artikel 3 van het decreet van 2 juni 2006 tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, worden de woorden “en artikel 6, §3” vervangen door de woorden “artikel 6, §3, en artikel 8”.

Hoofdstuk X. Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Art. 43. Aan artikel 15, §2, van het decreet van 6 juli 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999 en 22 december 2000, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Vanaf 1 januari 2010 is het eerste lid niet meer van toepassing op de indexering van het persoonlijke assistentiebudget, vermeld in artikel 18 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.”.

Hoofdstuk XI. Mobiliteitsplan Vlaanderen

Art. 44. Artikel 28 van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 28. Het Mobiliteitsplan Vlaanderen wordt uiterlijk op 31 december 2012 voor het eerst vastgesteld en bekendgemaakt.”.

Hoofdstuk XII. Energie

Afdeling I. Energiefonds

Art. 45. In artikel 20 van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, vervangen bij decreet van 30 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Aan dit Energiefonds worden rechtstreeks volgende inkomsten toegewezen:

- 1° opbrengsten uit heffingen en administratieve geldboetes die decretaal aan het Energiefonds worden toegewezen, de opbrengsten afkomstig van de dadingen die hierover worden aangegaan, evenals de opbrengsten die worden geïnd naar aanleiding van beslissingen van de hoven en rechtbanken die hierover worden genomen ten laste van de decretaal aangewezen heffings- of boeteplichtigen;
- 2° andere middelen aan het Energiefonds toegewezen krachtens wettelijke, decretale of conventionele bepalingen, de terugstortingen, de middelen van de Europese Unie of andere internationale instellingen voor projecten die tot stand komen met cofinanciering vanuit het Energiefonds, de middelen van de andere gewesten en de federale overheid voor projecten die tot stand komen met cofinanciering vanuit het Energiefonds en die een financiering op Belgisch niveau vergen zoals overlegd op het energie-overleg staat-gewesten, de middelen van andere partners die aan deze projecten deelnemen, de toevallige inkomsten uit deze projecten volgens de

overeenkomsten afgesloten met of tussen de projectpartners, de inkomsten uit de verkoop van publicaties die kaderen in het energiebeleid en de overige toevallige ontvangsten.”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering beschikt over de kredieten van het Energiefonds, inclusief de machtiging om hiermee subsidies toe te kennen, voor de uitvoering van haar energiebeleid, in het bijzonder voor de financiering van openbaredienstverplichtingen inzake energie, voor haar sociaal energiebeleid, haar beleid inzake het rationeel energiegebruik, haar beleid inzake warmtekrachtkoppeling, haar beleid inzake de hernieuwbare energiebronnen en haar beleid inzake de flexibele mechanismen van het protocol van Kyoto.”.

Art. 46. In artikel 3.2.1 van het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Aan dit Energiefonds worden rechtstreeks de volgende inkomsten toegewezen:

- 1° opbrengsten uit heffingen en administratieve geldboetes die decretaal aan het Energiefonds worden toegewezen, de opbrengsten afkomstig van de dadingen die hierover worden aangegaan, evenals de opbrengsten die worden geïnd naar aanleiding van beslissingen van de hoven en rechtbanken die hierover worden genomen ten laste van de decretaal aangewezen heffings- of boeteplichtigen;
- 2° andere middelen aan het Energiefonds toegewezen krachtens wettelijke, decretale of conventionele bepalingen, de terugstortingen, de middelen van de Europese Unie of andere internationale instellingen voor projecten die tot stand komen met cofinanciering vanuit het Energiefonds, de middelen van de andere gewesten en de federale overheid voor projecten die tot stand komen met cofinanciering vanuit het Energiefonds en die een financiering op Belgisch niveau vergen zoals overlegd op het energie-overleg staat-gewesten, de middelen van andere partners die aan deze projecten deelnemen, de toevallige inkomsten uit deze projecten volgens de overeenkomsten afgesloten met of tussen de projectpartners, de inkomsten uit de verkoop van publicaties die kaderen in het energiebeleid en de overige toevallige ontvangsten.”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De Vlaamse Regering beschikt over de kredieten van het Energiefonds, inclusief de machtiging om hiermee subsidies toe te kennen, voor de uitvoering van haar energiebeleid, in het bijzonder voor de financiering van openbaredienstverplichtingen inzake energie, voor haar sociaal energiebeleid, haar beleid inzake het rationeel energiegebruik, haar beleid inzake warmtekrachtkoppeling, haar beleid inzake de hernieuwbare energiebronnen en haar beleid inzake de flexibele mechanismen van het protocol van Kyoto.”.

Afdeling II. Installaties voor zonne-energie

Art. 47. Artikel 100 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt ingetrokken.

Art. 48. Aan artikel 25ter, §1, tweede lid, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Voor iedere installatie voor zonne-energie waar uit het verslag van het gelijkvormig-

heidsonderzoek of de controle van de technische installaties zoals beschreven in het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties, blijkt dat deze grotendeels geïnstalleerd was in 2009, maar nog niet operationeel, en uit een tweede keuring voor 1 maart 2010 blijkt dat ze volledig is geïnstalleerd, en niet is vergroot in vermogen ten opzichte van de eerste keuring, wordt de datum van deze eerste keuring beschouwd als datum van indienstname.”.

Art. 49. Aan artikel 7.1.6, §1, tweede lid, van het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Voor iedere installatie voor zonne-energie waar uit het verslag van het gelijkvormigheidsonderzoek of de controle van de technische installaties zoals beschreven in het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties, blijkt dat deze grotendeels geïnstalleerd was in 2009, maar nog niet operationeel, en uit een tweede keuring voor 1 maart 2010 blijkt dat ze volledig is geïnstalleerd, en niet is vergroot in vermogen ten opzichte van de eerste keuring, wordt de datum van deze eerste keuring beschouwd als datum van indienstname.”.

Afdeling III. Fonds ter reductie van de globale energiekost

Art. 50. Aan artikel 99, §2, van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt de volgende zin toegevoegd:

“Bij de uitwinning van een verleende waarborg, als vermeld in §1, wordt, per dossier waarvoor de waarborg wordt uitgewonnen, aan de Lokale Entiteit een franchise aangerekend van 250 euro.”.

Hoofdstuk XIII. Stadsvernieuwingsprojecten

Art. 51. In het decreet van 22 maart 2002 houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten, gewijzigd bij de decreten van 19 december 2003, 24 december 2004, 22 december 2006 en 27 maart 2009, wordt een artikel 6/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/1. Indien de Vlaamse Regering een subsidie toekent voor een project, kan een regieteam worden belast met de begeleiding van het project. De Vlaamse Regering bepaalt de samenstelling en de werkwijze van het regieteam, alsook de vergoeding ervan.”.

Hoofdstuk XIV. Leefmilieu

Afdeling I. Verkoop rioolwaterzuiveringsinstallaties

Art. 52. Aan artikel 10.2.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij decreet van 7 mei 2004 wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§6. In afwijking van de vorige paragrafen van dit artikel wordt de Vlaamse Milieu-maatschappij, na goedkeuring door de Vlaamse Regering, gemachtigd om de gronden en de bijhorende bouwwerken van rioolwaterzuiveringsinstallaties te verkopen aan de nv Aquafin.”.

Afdeling II. Oppervlaktewateren

Art. 53. Aan artikel 32septies, §2, eerste lid, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 13

juli 1988, vervangen bij het decreet van 12 december 1990 en gewijzigd bij het decreet van 8 juli 1996, worden een punt 5° en een punt 6° toegevoegd, die luiden als volgt:

- “5° het exploiteren of laten exploiteren van de rioolwaterzuiveringsinstallaties die aangekocht werden van de Vlaamse Milieumaatschappij, het financieren van de investeringen nodig voor het in bedrijf houden, het aanpassen en verbeteren van deze installaties voor zover deze aanpassingen en verbeteringen zijn opgenomen in een technisch plan zoals bedoeld onder 1°;
- 6° het financieren van de aankoop van de rioolwaterzuiveringsinstallaties die aangekocht werden van de Vlaamse Milieumaatschappij.”.

Art. 54. In artikel 35quinquies decies van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 22 december 2000, worden paragraaf 4 en paragraaf 5 opgeheven.

Art. 55. In artikel 35septies decies van dezelfde wet, vervangen bij het decreet van 22 december 2000, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. In zoverre dit hoofdstuk en de besluiten genomen ter uitvoering ervan er niet van afwijken, zijn de regels betreffende de vestiging, de invordering, de geschillen, de subsidiaire aanslag, de verwijl- en moratoire intresten, de vervolgingen, de voorrechten, de wettelijke hypotheek en de verjaring inzake rijksinkomstenbelastingen, mutatis mutandis van toepassing op de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen, geldboeten en heffingsverhogingen.”.

Afdeling III. Grondwaterbeheer

Art. 56. In artikel 28quater van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, laatst gewijzigd bij het decreet van 21 november 2008, wordt in paragraaf 1 en paragraaf 3 de zin “De index is de verhouding van twee indexcijfers van de consumptieprijzen met in de teller het indexcijfer van de maand december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en in de noemer het indexcijfer van de maand december 2001” vervangen door de zin “De index is de verhouding van twee indexcijfers van de consumptieprijzen met in de teller het indexcijfer van de maand december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar en in de noemer het indexcijfer van de maand december 2001, basis 1988, met name 134,46”.

Art. 57. In artikel 28quinquies, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 2000 en gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, worden de woorden “vergunde of gemelde grondwaterwinning(en)” vervangen door de woorden “vergunningsplichtige of meldingsplichtige grondwaterwinning(en)”.

Art. 58. In artikel 28duodecies van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 22 december 1999, wordt paragraaf 4 opgeheven.

Art. 59. In artikel 28quater decies van hetzelfde decreet vervangen bij decreet van 22 december 1999, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. In zoverre dit hoofdstuk en de besluiten genomen ter uitvoering ervan er niet van afwijken, zijn de regels betreffende de vestiging, de invordering, de geschillen, de subsidiaire aanslag, de verwijl- en moratoire intresten, de vervolgingen, de voorrechten, de wettelijke hypotheek en de verjaring inzake rijksinkomstenbelastingen, mutatis mutandis van toepassing op de in dit hoofdstuk bedoelde heffingen, geldboeten en heffingsverhogingen.”.

Afdeling IV. Afvalstoffen

Art. 60. In artikel 48, §2, 9°, van het decreet van 2 juli 1981, zoals herhaaldelijk gewijzigd, worden de woorden “voor het storten van gips of calciumchloride afvalstoffen op een

daartoe vergunde stortplaats” vervangen door de woorden “voor het storten van gips of calciumchloride afvalstoffen afkomstig van de productie van fosforzuur en van metallurgische processen op een daartoe vergunde stortplaats”.

Hoofdstuk XV. Financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector

Art. 61. In artikel 4, lid 1, van het decreet van 13 mei 1997 houdende de oprichting van een financieringsinstrument voor de Vlaamse visserij- en aquacultuursector worden in punt 4° de woorden “elke andere persoon” vervangen door de woorden “elke andere natuurlijke of rechtspersoon”.

Art. 62. Aan artikel 4, lid 1, van hetzelfde decreet wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° elke groep zoals vermeld in artikel 45 van de verordening (EG) Nr. 1198/2006 van de Raad van 27 juli 2006 inzake het Europees Visserijfonds.”.

Art. 63. Aan artikel 4, lid 3, van hetzelfde decreet wordt een punt 6° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“6° de duurzame ontwikkeling van visserijgebieden bevorderen.”.

Hoofdstuk XVI. Financiering van stages bij internationale organisaties

Art. 64. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om financiële tussenkomsten te verstrekken in het kader van stages bij internationale organisaties. Zij kan daartoe nadere voorwaarden bepalen.

Hoofdstuk XVII. Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen

Art. 65. In het decreet van 16 mei 2007 tot oprichting van de strategische adviesraad internationaal Vlaanderen wordt een artikel 6bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6bis. Voor elke vertegenwoordiger van het maatschappelijk middenveld wordt een plaatsvervanger benoemd door de Vlaamse Regering op voordracht van de organisaties vermeld in artikel 5, §2.

Deze plaatsvervangers worden benoemd voor dezelfde duur als het effectieve lid.

De artikelen 8 tot en met 10 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden zijn van overeenkomstige toepassing op deze plaatsvervangers.”.

Hoofdstuk XVIII. Wetboek diverse rechten en taksen

Art. 66. Het koninklijk besluit van 20 juli 2000 houdende uitvoering van de wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden zoals bedoeld in artikel 78 van de Grondwet en die ressorteert onder het Ministerie van Financiën wordt ingetrokken voor wat betreft het artikel 200, tweede lid, van het Wetboek diverse rechten en taksen.

Art. 67. In artikel 200, tweede lid, van het Wetboek diverse rechten en taksen worden de bedragen “1,25 EUR” en “50 EUR” respectievelijk vervangen door de bedragen “50 EUR” en “2000 EUR”.

Hoofdstuk XIX. Cultuurgemeente en Sportgemeente van Vlaanderen

Art. 68. In artikel 37 van het decreet van 18 januari 2008 houdende flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport wordt paragraaf 6 vervangen door wat volgt:

“§6. De Vlaamse Regering voorziet in een subsidie van 200.000 euro in het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de stad de titel Cultuurgemeente van Vlaanderen draagt en van 200.000 euro tijdens het jaar zelf.”.

Art. 69. In artikel 37 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 6/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§6/1. De Vlaamse Regering voorziet in een subsidie van maximaal 75.000 euro aan de gemeente die de titel Sportgemeente van Vlaanderen krijgt voor gemeentes kleiner dan 20.000 inwoners en van maximaal 100.000 euro voor gemeentes groter dan 20.000 inwoners en kleiner dan 100.000 inwoners en van maximaal 200.000 euro voor steden groter dan 100.000 inwoners. Deze subsidie wordt zowel toegekend in het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de stad de titel Sportgemeente van Vlaanderen draagt als tijdens het jaar zelf.

Het eerste lid is niet van toepassing op de gemeente die voor 2011 de titel van Sportgemeente van Vlaanderen draagt. Voor deze gemeente voorziet de Vlaamse Regering in een subsidie van 200.000 euro in het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de stad de titel Sportgemeente van Vlaanderen draagt en van 200.000 euro tijdens het jaar zelf.”.

Hoofdstuk XX. Regularisaties onroerend erfgoed

Art. 70. Aan de gemeente Lint wordt een onderhoudspremie van 15.831,64 euro toegekend voor de in maart 2008 uitgevoerde werken aan de Kabouterbrug in het beschermd landschap ‘Park van Lint’. Deze premie wordt aangerekend op het begrotingsartikel ND0 NF127 6331 (aandeel van het Vlaamse Gewest in de toekenning van een beheerspremie voor beschermde landschappen – openbare sector).

Van de op 24 september 2001 toegekende restauratiepremie aan de vzw Noordstarfonds voor de restauratie en herbestemming van de Handelsbeurs te Gent wordt als saldo nog 299.146,35 euro uitbetaald.

Een bedrag van 60.706,27 euro wordt vastgelegd en uitbetaald aan de stad Leuven in uitvoering van de subsidietoekenning van 16 december 1991, waarbij deze subsidie aan de stad Leuven werd toegekend voor de restauratie van het Van Peteghemorgel in de kapel van het voormalige Augustinessenklooster te Leuven. Dit bedrag wordt aangerekend op het begrotingsartikel ND0 NF126 6331 (aandeel van het Vlaamse Gewest in de toekenning van een restauratiepremie – openbare sector).

Hoofdstuk XXI. DBFM-vennootschap

Art. 71. Artikel 7ter van het decreet van 7 juli 2006 betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur, ingevoegd bij het decreet van 8 mei 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 7ter. Indien de financieringsovereenkomst(en) met betrekking tot het vreemd vermogen van de DBFM-vennootschap voorziet(n) in een verplicht herfinancieringsmoment tussen het verstrijken van het vijfde en het tiende jaar vanaf de afsluiting van de financieringsovereenkomsten, zal de Vlaamse Gemeenschap of een rechtspersoon waarop de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaamse Gewest rechtstreeks of onrechtstreeks een de-

terminerende invloed heeft, zoals een door haar opgerichte of gecontroleerde financieringsmaatschappij, op verzoek van de DBFM-vennootschap, het integrale openstaande saldo van het vreemd vermogen overeenkomstig de geldende financieringsvoorwaarden, met uitzondering van de eventueel toepasselijke herfinancieringsvergoeding en enige schulden die het gevolg zijn van tekortkomingen van de DBFM-vennootschap, zoals nalatigheidsintresten, terugbetalen en het vreemd vermogen van de DBFM-vennootschap overnemen, onder de hiernavolgende cumulatieve voorwaarden en modaliteiten:

- 1° de DBFM-vennootschap kan, om redenen die haar niet toerekenbaar zijn en ondanks alle mogelijke redelijke inspanningen, geen herfinanciering van het vreemd vermogen verkrijgen aan financieringsvoorwaarden die, globaal genomen, gunstiger zijn of overeenstemmen met de geldende financieringsvoorwaarden (met uitzondering van de rente), en waarbij de rente, na herfinanciering, overeenstemt met de referentierentevoet van de geldende financieringsvoorwaarden verhoogd met maximum zestig basispunten;
- 2° het vreemd vermogen wordt door de Vlaamse Gemeenschap of een rechtspersoon waarop de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaamse Gewest rechtstreeks of onrechtstreeks een determinerende invloed heeft zoals een door haar opgerichte of gecontroleerde financieringsmaatschappij terugbetaald aan de kredietverstrekker(s) in naam en voor rekening van de DBFM-vennootschap en aan de DBFM-vennootschap ter beschikking gesteld voor de resterende looptijd van het DBFM-programma tegen de geldende financieringsvoorwaarden (met uitzondering van de rente), en waarbij de rente overeenstemt met de referentierentevoet van de geldende financieringsvoorwaarden verhoogd met maximum zestig basispunten, op voorwaarde dat zulks ook derwijze doorgerekend wordt in de hiermee overeenstemmende component van de formule ter bepaling van de beschikbaarheidsvergoeding.”.

Hoofdstuk XXII. Slotbepalingen

Art. 72. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2010, met uitzondering van:

- artikel 5, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 2009;
- artikel 7, dat in werking treedt op 1 september 2010;
- de artikelen 9 tot en met 13, die in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad;
- elk van de bepalingen van het hoofdstuk V. Overname van de dienst verkeersbelastingen, waarvan de Vlaamse Regering de datum bepaalt waarop ze in werking treden;
- artikel 40, dat in werking treedt op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad;
- artikel 42, dat in werking treedt tien dagen na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad;
- artikel 44, dat uitwerking heeft met ingang van 30 juni 2010;
- de artikelen 49 en 50, die in werking treden tien dagen na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad;

- de artikelen 51 tot en met 63, die in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad;
- artikel 64, dat in werking treedt op 1 oktober 2010;
- de artikelen 66 en 67, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2002;
- de artikelen 70 en 71, die in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Brussel, 30 april 2010.

De minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en
Armoedebestrijding,

Ingrid LIETEN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en
Vlaamse Rand,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Hilde CREVITS

De Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie,

Freya VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel,

Pascal SMET